

மார்க்ஸியம்

ஹைலரின்

மொழியெயர்ப்பு

தோற்றுடைய
கோட்டா
கண்ணோட்டம்



தமிழில்
மணிவேலுய்யின்மொழி
(கனடா)

திக்கவயல்
சி. தாமதவசிகங்கம்.

அகவத்திரன் மொழி

DEPT. OF MINERALS
P. O. BOX 11, S. C. S. S. S.
INDIA. GOVERNMENT
MADRAS, JAFFNA

மார்க்சிசம்

தோற்றுவாய்

கோட்பாடு

கண்ணோட்டம்

ஏ. ஜே. பி. ரைலர்

ஒரு விமர்சனம்

கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடெறிக் ஂங்கெல்ஸ்

வெளியிட்ட

பொதுவுடைமைக் கட்சியின் கொள்கைப் பிரகடனம்

குறித்து

ஏ. ஜே. பி. ரைலர்

வரைந்த

விமர்சனம்

நூல் வீபரப் பட்டியல்



தூல்: மார்க்கீயம், தோற்றுவாய், கண்ணோட்டம்.

மூல நூலாசிரியர்: வரலாற்று ஆசிரியர் 'டைலர்'

தமிழில்: மணி வேலுப்பிள்ளை, (கனடா)

தொகுப்பாசிரியர்: உதவி ஆசிரியர்:

திக்கவயல், சி. தர்மகுலசிங்கம், B. A. (Hons)

பதிப்பு: முதலாம் பதிப்பு

அச்சப் பதிப்பு: இளம்பிறை, மட்டக்களப்பு.

ஸ்கிரீன் பிரின்ட்: கோல்மன் கொம் ஏறாஹர்

பிரதிகள்: 1000

விலை ரூபா: 200/-

தொடர்புகள்: 481, பார் வீதி, மட்டக்களப்பு.

குறிப்பு: மொழிபெயர்ப்பு மூல நூலாசிரியரின் அனுமதியுடனானது. தமிழில் பதிப்புரிமை உடையது. இந்நூலின் மொழி பெயர்ப்புகளை எமது அனுமதியுடன் கையாளலாம்!

மார்க்சிசம்

ஒரு விமர்சனம்

கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ் இருவரும் ஜேர்மன் மொழியில் வரைந்த பொதுவுடைமைக் கட்சியின் கொள்கைப் பிரகடனம் (*Manifesto of the Communist Party*) 1848ம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் வைத்து வெளியிடப்பட்டது. தமிழ் உட்பட முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் அது பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1967ல் பிரித்தானிய பெங்குயின் வெளியீட்டகம் (Penguin Books) பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தையும், அதற்கு ஓர் அறிமுகம் என்ற பெயரில் ஏ.ஜே.பி. ரைலர் (A.J.P. Taylor 1906-1990) வரைந்த விமர்சனத்தையும் ஒரே நூலாக வெளியிட்டது. அதன் மீள்பதிப்பு 1985ல் வெளிவந்தது. ரைலர் வரைந்த விமர்சனத்தின் தமிழாக்கமே மார்க்சிசம் ஒரு விமர்சனம்.

19ம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்கள் 20ம் நூற்றாண்டுக்குப் பொருந்திய விந்தையை இது விமர்சிக்கின்றது. வரலாற்று நோக்கு மிளிரும் இவ்விமர்சனத்தில் மார்க்சிசத்தின் தோற்றுவாய், கோட்பாடு, கண்ணோட்டம் ஆகியவை சீர்தூக்கி ஆராயப்பட்டுள்ளன.

ரைலர் ஒரு பிரித்தானிய வரலாற்றறிஞர், *The Struggle for Mastery in Europe, History of Modern Europe, English History* உட்பட முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியவர், பத்திரிகைத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டவர், சர்ச்சைக்குரிய கருத்துக்களை முன்வைத்தவர். ஏற்படப்போகும் புரட்சிக்கு முதலாளித்துவமே காரணமாகும் என்கிறார் மார்க்ஸ். முதலாளித்துவம் நிலவாமையே புரட்சி ஏற்பட்ட காரணம் என்கிறார் ரைலர். இத்தகைய சர்ச்சைக்குரிய கருத்துக்களை இனங்கண்டு, இவ்விமர்சனத்துக்கு ஒரு விமர்சனம் செய்யுமாறு வாசகரை வேண்டுகிறோம்.

இலண்டனில் அமைந்துள்ள (ரைலரின் முகவரமைப்பாகிய) David Higham Associates என்ற அமைப்பின் இசைவுடன் முன்வைக்கப்படும் இந்த மொழிபெயர்ப்பின் எட்டுத் தலைப்பு, உப தலைப்புகள், பெயர்களின் முழு உருவங்கள், (அடைப்புக் குறிகளுக்குள் இடம்பெறும் ஆண்டுகள்), அனைத்தும் எமது இடைச்செருகல்கள். மார்க்சின் கூற்றுகள் சாய்வெழுத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளன. மூல நூலின் முகப்பும் புறமும், மூல விமர்சனத்தின் முதல் பக்கமும் இறுதிப் பக்கமும் இந்நூலின் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இத்தமிழாக்கத்தை ஒப்பேற்றுவதில் உறுதுணை புரிந்த பின்வரும் தரப்பினர்க்கு எமது உளமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக:

David Higham Associates Limited, London, England (Agents)

Penguin Books, London, England (Publishers)

மணி வேலுப்பிள்ளை (தமிழாக்கம்)

பொன் பாலராஜன், சிவாஜினி பாலராஜன் (கணினிப் பிரதி)

திக்கவயல் சி. தர்மகுலசிங்கம்

481 பார் வீதி

மட்டக்களப்பு

இலங்கை

2001.01.01

சொல்தொகுதி GLOSSARY

பொதுவுடைமை	Communism
சமூகவுடைமை	Socialism
முதலாளித்துவம்	Capitalism
நிலப்பிரபத்துவம்	Feudalism
குடியாட்சி	Democracy
சர்வாதிகாரம்	Dictatorship
ஏகாதிபத்தியம்	Imperialism
முதலாளி வர்க்கம்	Bourgeoisie
பாட்டாளி வர்க்கம்	Proletariat
உழைஞ்சலம்	Peasantry
உயர்குலம்	Aristocracy
முற்போக்குவாதி	Progressive
பிற்போக்குவாதி	Reactionary
மிதவாதி	Moderate
தீவிரவாதி	Radical
படுதீவிரவாதி	Jacobin
புரட்சிவாதி	Revolutionary
எடுகோள்	Thesis
எதிர்கோள்	Antithesis
இணைகோள்	Synthesis
வாதவியல்	Dialectics
நிலையியல்	Statics
இயக்கவியல்	Dialectics
உலோகாயதவாதம்	Materialism
ஆன்மீகவாதம்	Spiritualism
கருத்தியல்	Ideology
திருமுறை	Doctrine
நெறி	Principle
கோட்பாடு	Theory
இலட்சியபுரி	Utopia

மார்க்சிசம்

ஒரு விமர்சனம்

ஏ.ஜே.பி. ரைலர்

1 திருமறை

பொதுவுடைமைக் கட்சியின் கொள்கைப் பிரகடனத்தை (Manifesto of the Communist Party) ஒரு நூல் என்று கொள்வதைவிட, ஒரு சிறு பிரகரம் என்றோ, ஒரு சிறு வெளியீடு என்றோ கொள்வதே பொருத்தம். அது ஒரு சின்னஞ் சிறு வெளியீடு. மிகவுங் குறுகிய வெளியீடு. வழக்கமாக அதன் மீள்பதிப்புகளுடன் வெளிவந்த பல்வேறு முன்னுரைகளையும் விடவும் குறுகியது. அதில் 12,000 சொற்கள் மாத்திரமே காணப்படுகின்றன. அத்தகைய தன்மையும் தோற்றமும் வாசகரை ஏய்க்கவும் கூடும்.

கொள்கைப் பிரகடனத்தில் ஓர் எளிய வாதம் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது: இற்றைவரை நிலைத்துள்ள சமுதாயத்தின் வரலாறு, வர்க்கப் போராட்டங்களின் வரலாறு. இந்த முதல் வாக்கியத்திலிருந்தே அந்த வாதம் தொடர்வதாகப் புலப்படுகின்றது. கார்ல் மார்க்ஸ் (Karl Marx 1818-1883) அதனை ஆறு வாரங்களுள் எழுதி முடித்தார். ஆறத் தீர்ச் சிந்திப்பதற்கோ, மீளவாய்ந்து திருத்துவதற்கோ அவருக்கு நேரம் கிடைத்தது அரிது.

பெரிதும் இயல்பாகவும், அதே வேளை முழுமையாகவும் வெளிவந்த ஆக்கம் வேறொன்றும் இல்லை எனலாம். சுருக்கமாக வரைந்த தமது கொள்கைப் பிரகடனத்தைச் செப்பணிட்டு, விருத்தி செய்யும் பொருட்டு மார்க்ஸ் பிற்பாடு பெருமளவு எழுதிச் சேர்த்ததுண்டு. எனினும் முழுமுதற் கொள்கைப் பிரகடனத்தில் மார்க்சியவாதத்தின் இன்றியமையாத கோட்பாடுகள் பொதிந்துள்ளன.

19ம் நூற்றாண்டின் அறிவியல் ஆவணங்களுள் சார்ள்ஸ் டார்வின் (Charles Darwin 1809-1882) எழுதிய உயிரினங்களின் தோற்றம் (Origin of Species) என்ற நூலுடன் இணைந்து பொதுவுடைமைக் கொள்கைப் பிரகடனமும் முதலிடம் பெறுகின்றது. சிந்திக்கத் தலைப்படுவோர் அனைவரும் அரசியலையும் சமுதாயத்தையும் பற்றி வித்தியாசமாகச் சிந்திப்பதற்குப் பொதுவுடைமைக் கொள்கைப் பிரகடனமே காரணம். இன்று (1967) மார்க்சியவாதம் கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஏற்றுக்கொண்ட திருமறையாகிவிட்டது அல்லது மதமாகிவிட்டது. விவிவியத்தையும் குரானையும் போன்று பொதுவுடைமைக் கொள்கைப் பிரகடனத்தையும் ஒரு திருமறையாகவே கணிக்கவேண்டியுள்ளது. அநேகமாக அதன் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஓர் அருள் மொழியே. அதன் அடியார்கள் அதனை எடுத்தாண்டு, கையாண்டு வருகின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய நம்பிக்கையின் உறைவிடம் அவர்களுக்கே தெரியாது என்பதில் ஐயமில்லை.

2 ஆசான்

1848 மாசி மாதம் ஓர் இலண்டன் அச்சகத்திலிருந்து முழுமுதல் ஜேர்மன் வாசகத்தின் பிரதிகள் ஆயிரமோ எவ்வளவோ வெளியான பொழுது, அது ஒரு திருமறையாகக் கூடுமென எவருமே எதிர்பார்க்கவில்லை. மார்க்சம் அவருடைய நண்பர் எங்கெல்சம் (Friedrich Engels 1820-1895) மாத்திரமே அதனை ஏதோ ஒரு முக்கியமான ஆவணமாகக் கருதினார்கள். 1848ம் ஆண்டுப் புரட்சிகள் ஏற்படுத்திய கலக்கத்தின் பொழுது அது கவனிப்பாற்றும் போய்விட்டது. பின்னர் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள் மார்க்சின் தன்னம்பிக்கையை நியாயப்படுத்தின.

கொள்கைப் பிரகடனத்தை வரைந்தபொழுது மார்க்சுக்கு வயது முப்பதிலும் சற்றுக் குறைவு. எங்கெல்ஸ் மார்க்சைவிட இரண்டு வயது இளமை. எங்கெல்ஸ் கொள்கைப் பிரகடனத்திற்குச் சில கருத்துக்களைக் கொடுத்துதவித்துண்டு. தீவிரமான, புரட்சிகரமான பத்திரிகைத் துறையில் மார்க்சும் எங்கெல்சும் கணிசமான அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள். மார்க்ஸ் சமூக தத்துவத்தையும், எங்கெல்ஸ் தமது காலத்துக் கைத்தொழில் வாழ்வையும் விபரித்து உருப்படியான நூல்களை எழுதியிருந்தார்கள்.

தாம் மனித வாழ்வின் புதிர்களை விடுவித்துவிட்டதாகவே அவர்கள் இருவரும் நம்பினார்கள், குறிப்பாக மார்க்ஸ் நம்பினார். தான் பெயரெடுப்பதற்கு முன்னரே தனக்கு அறிவுடனின் ஆசானாகும் பலன் உண்டு என்பதில் அவருக்கு அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை இருந்தது. அந்த நம்பிக்கை தளராவண்ணம் எங்கெல்ஸ் மார்க்சுக்குத் தெம்பூட்டி வந்தார்.

மனித நடத்தைக்கு அடிப்படையாய் அமைந்த விதிகளைத் தாம் கண்டுபிடித்து விட்டதாகவும், என்றோ ஒரு நாள் மனித குலத்தவருள் பெரும்பான்மையோர் அந்த விதிகளை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள் என்றும் மார்க்ஸ் நம்பினார். ஓர் அற்ப சமயப் பிரிவின் தாபகர் ஒவ்வொருவருக்கும் அத்தகைய நம்பிக்கை பிறக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. மார்க்சைப் பொறுத்தவரை அத்தகைய நம்பிக்கை பிறப்பதற்குத் தகுந்த நியாயங்கள் இருந்தன.

கிட்டத்தட்ட அரைவாசி உலகம் அவரை ஆசானாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது, அதாவது பொதுவுடைமைக் கட்சியின் கொள்கைப் பிரகடனத்தை அடிப்படையாய் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது (1967).

3 ஹெகெல்

19ம் நூற்றாண்டின் சிந்தனையாளர்களுக்குப் பொதுவாகத் தமது சொந்த அறிவில் மிகுந்த ஒளிமயிற்சிக்கை இருந்தது. ஆங்கிலேய தத்துவஞானிகள் தவிர்த்த ஏனைய தத்துவஞானிகள் அனைவரிடமும் அதே தன்மை குடிசொண்டிருந்தது. அவர்களுள் அநேகமானோர் ஏதோ ஓர் உலகளாவிய மெய்யறிவை - ஒரு சித்தமணிக்கல்லாகத் தேடி அனலந்தாரர்கள். உலகில் இடைவிடாது ஏற்படும் மாற்றங்களின் அடிப்படையைப் புரியாது திணறினார்கள். அவர்கள் ஓர் உலகளாவிய முறைமையை எகுத்ததும் உலகம் வேறொன்றாக மாறியது.

கூர்ப்பியல் (evolution) கருத்தே 19ம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் ஆக்கவியல் கருத்து. உண்மையில் சிந்தனையாளர்கள் தட்டுத்தடுமாறி நகர்ந்து கொண்டிருந்தது கூர்ப்பியல் கருத்தை நோக்கியே. அத்தகைய சூழ்நிலையிலேயே ஹெகெலின் (G.W.F.Hegel 1770-1831) தத்துவம் அறிவொளி பாய்ச்சியது. பாய்ச்சவே, முதல் தடவையாகச் சிந்தனையாளர்கள் நிலைபுலக வாதத்தை (statics) வலியுறுத்துவதை விடுத்து, இயக்கவியல் வாதத்தை (dynamics) ஏற்றுக்கொள்ளலாயினர்.

4 ஹெகெலின் வாதவியல்

ஹெகெல் தத்துவஞானிகளைப் போலவே ஹெகெலும் ஓர் உலகளாவிய முறைமையை நாடினார். தன் முன்னவர்களைவிட, தான் சாதித்தது சிறப்பானது என்பது அவர் வாதம். மாற்றத்தையே ஹெகெல் தனது முறைமையின் உயிர்நாடி ஆக்கினார். அந்த மாற்றம் எவ்வாறு ஏற்படுகிறது என்பதை அவர் இவ்வாறு நினைமித்தார்:

ஒரு நெருசிய அல்லது கருத்தை (மேற்கோளை thesis) அதன் எதிர்கோள் (முரண்கோள் antithesis) எதிர்கொள்ளும். அவ்விரு கருத்துகளுக்கும் இடையே நிகழும் முரண்பாட்டில் ஒரு கருத்துக்கும் வெற்றி உண்டாகப் போவதில்லை. அவை இரண்டுக்கும் இடையே இணைப்பே (தொகுப்பே synthesis) உண்டாகும். காலப்போக்கில் இந்தப் புதிய மேற்கோளை வெவ்வேறு புதிய எதிர்கோள் எதிர்கொள்ளும். ஒரு புதிய தொகுப்பு உண்டாகும். அதன்மூலம் மனித குலம் முன்னோக்கி, மேல்நோக்கி நகரும்.

இதுவே ஹெகெல் வகுத்த வாதவியல் (dialectics) படிமுறை. எனினும் நிகழ்வுகள் தாமாகவே இடம்பெறும், தாமாகவே மாறும் என்ற கருத்தை ஹெகெலினால் ஏற்க முடியவில்லை. நிகழ்வுகளை உந்தும் புறவிசை எதையாவது கண்டுபிடிக்கவே அவர் இன்னும் விரும்பினார். வாதவியலில் அந்த விசையைக் கண்டுபிடித்து விட்டதாகவே அவர் நம்பினார்.

ஹெகெல் இயக்கத்தையும் மாற்றத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் அவர் இயக்கமும் மாற்றமும் என்றென்றும் தொடரும் என்ற கருத்தை மறுக்கத் தெரிந்த தத்துவஞானி என்றோ ஒரு நாள் வாதவியல் (படிமுறை) அந்தலை காணும், இலட்சியம் நிறைவேறும் என்றே அவர் கருதினார். நெப்போலியனோடு அந்த இலட்சியம் நிறைவேறிவிட்டது என்பதே ஹெகெலின் இளமைக் கால நினைப்பு. பிற்பாடு ஹெகெலின் அறிவு கூர்மையடையவே, அவருடைய மாயை அகன்றுவிட்டது. அப்பறம் (அப்போதைய ஜேர்மன் அரசுகளுள் ஒன்றாகிய) பிரஷ்ய அரசில் ஹெகெல் தனது இலட்சிய அரசைக் கண்டார். பிரஷ்ய அரசு ஒரு நிறைந்த சமுதாயத்தை எட்டிவிட்டதென அவர் முடிவுகட்டினார். இவ்வாறு, மாற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஹெகெலிய வாதம் புதுமை காணும் வழியில் பழைமை பேணும் வாதமாகிவிட்டது. வாதவியலோ சிந்தையைச் சீண்டிய ஒரு வரலாற்று விரிதையாய்க் குறுகிவிட்டது.

ஐயுறுவுமிக்க ஆங்கிலேயரின் கண்ணுக்கு வாதவியல் ஒரு தான்தோன்றித்தானான, இயற்கைக்கு மாறான, முதற் கண்டத்திலேயே இன்று விழுகின்ற முறையாகவே தென்படும். எடுத்துக்காட்டாக, ஆண்-பெண் (மேற்கோள் - எதிர்கோள்) முரண்பாடு ஓர் ஒத்துழைப்புமாகும். மேலும் இந்த முரண்பாடு ஓர் இருபால் பிறவி உருவில் ஒரு தொகுப்பை உண்டாக்குவதில்லை. ஒன்றில் ஓர் ஆண்பால் பிறவியை அல்லது ஒரு பெண்பால் பிறவியையே அது உண்டாக்கும். இவை நடப்புலக மறுப்புகள். ஆனால் ஜேர்மனியரின் வழக்கப்படி ஹெகெல் இவற்றை ஒப்புக்கொள்ள விரும்பவில்லைப் போலும்.

5 மார்க்சின் வாதவியல் உலோகாயுதம்

ஜேர்மனியில் உள்ள பொண் (Bonn), பேரின் (Berlin) பல்கலைக்கழகங்களில் மார்க்ஸ் கல்வி கற்கப் புகுந்த வேளை, அங்கே ஹெகெலும் அவருடைய சீடர்களுமே தத்துவத் துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்தியிருந்தார்கள். அவர்களிடத்திலும் குறிப்பாக மிகுந்த தன்னம்பிக்கை குடிகொண்டிருந்தது. அப்பொழுது ஹெகெல் இறந்து சில ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன. அவருடைய ஆவி தொடர்ந்தும் விரிவுரைக் கூடங்களில் உலாவித் திரிந்தது. ஹெகெலின் ஆவிபிடமும் மார்க்ஸ் கல்வி கற்றார்.

ஒருபுறம் மார்க்ஸ் ஹெகெல்யூடன் மாறுபடவில்லை என்று கூறுவதற்கு இடமுண்டு. மறுபுறம் மார்க்ஸ் ஹெகெலின் வாதத்தை மீட்டியமைத்தார் என்று கொள்வதற்கும் இடமுண்டு. ஹெகெல் கருத்து முரண்பாட்டையே அடிப்படையாகக் கொண்டார். மார்க்சோ உலகத்திலேயே முரண்பாட்டைக் கண்டார். கருத்துக்கள் முரண்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கா, முரண்பாட்டே கருத்துக்களைத் தோற்றுவிக்கும் என்றார். (மார்க்சின் சொந்த மொழியில்) ஹெகெலின் வாதம் தலை கீழாய் நிற்பதையே மார்க்ஸ் கண்டார். அதனை அப்படியே நிற்க வைத்தார். அதன் பெறுபேறையே மார்க்ஸ் வாதவியல் உலோகாயதம் (dialectical materialism) என்றார்.

தீவிரவாதியாகத் திகழ்ந்து தத்துவவாதியாய் முதிர்ந்த மார்க்ஸ் தொடர்ந்தும் தீவிரவாதியாகவே திகழ்ந்தார். பிரஷ்ய அரசை மார்க்ஸ் இலட்சிய அரசாகக் கொள்ளவில்லை என்பது திண்ணம். ஆனால் என்றோ ஒருநாள் வாதவியல் அதன் குறிக்கோளை எய்தும் என்றே அவரும் எண்ணினார்.

6 இலட்சிய புரி

சமுதாய முரண்பாட்டே மார்க்சியவாதத்தின் அடிப்படை: சமுதாய முரண்பாடுகள் சுற்றில் ஒரு தொகுப்பைத் தோற்றுவிக்கும். சமூகவுடைமையே (socialism) தொகுப்பாக அமையும், அங்கே மேற்கொண்டு முரண்பாடுகள் தோன்றா, வரலாறு முடிவுக்கு வந்துவிடும், அதுவே இலட்சிய சமுதாயம் அல்லது இலட்சிய புரி (utopia), அங்கே முரண்பாடின்றி அனைவரும் என்ஹென்றும் இன்புற்றிருப்பர் என்ற கருத்தை மார்க்ஸ் முன்வைத்தார்.

சமூகவுடைமை நிலவும் இலட்சிய புரி பற்றிய கருத்து அப்படி ஒன்றும் புதிய கருத்தன்று. கனவான்கள் பன்னெடுங் காலமாக அதனை வர்ணித்து வந்ததுண்டு. (மார்க்சின் சொந்த மொழியில்) நடப்பு நிகழ்விருந்து வருங்கால இலட்சியம் மலர்வதைக் காட்டியதே மார்க்ஸ் நிகழ்த்திய புதுமை. ஏற்படமுடியாத மனமாற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டிய தேவையே ஏற்படாது. எவை மனத்தை உந்தினாலும் வாதவியல் உலோகாயதம் மனிதரை இலட்சிய புரியில் வாழவைக்கும் என்பதே மார்க்சின் எண்ணம்.

7 விசித்திரம்

வாதவியல் உலோகாயதத்தை யே மார்க்ஸ் விஞ்ஞான நிருபணம் என்றார். அவருடைய சமூகவுடைமை வாதம் அவர் ஆசைப்பட்டுக் கூறிய கருத்திலிருந்து பிறக்கவில்லை. அவர் சமுதாய சக்திகளைப் பகுத்தாய்ந்ததன் பயனாகவே அது பிறந்தது.

சமூகவுடைமைவாதம் வெல்வதை மார்க்ஸ் விரும்பியது இயற்கையே. அதனை வெல்ல வைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே மார்க்ஸ் வாதவியலில் ஒரு சூது செய்தார். அது தத்துவஞானிகளின் வழமை. அதாவது மார்க்சியலில் ஓர் உளவியல் தொக்கி நிற்கின்றது. சமுதாய சக்திகள் நீர்ணயித்தவாறே மனிதர்கள் நடந்துகொள்வார்கள், செல்வந்தர்களும் செல்வாக்குள்ளவர்களும் என்றும் செல்வந்தர்களாகவும் செல்வாக்குள்ளவர்களாகவுமே நடந்துகொள்வார்கள், ஏழைகள் என்றும் ஏழைகளாகவே நடந்துகொள்வார்கள், கூற்றில் இலட்சியபுரி மாந்தர்களும் என்றும் இலட்சியபுரி மாந்தர்களாகவே நடந்து கொள்வார்கள் என்று மார்க்ஸ் மட்டுக்கட்டினார்.

இங்கே மார்க்ஸ் விசித்திரமானவராகவே தென்படுகிறார். நிலைத்த மதிப்பு வாய்ந்த குடும்பத்தில் உதித்த தீவிரவாதியாகிய மார்க்சை, அவருடைய சொந்த அளவுகோலை வைத்து அளந்து பார்க்கும்பொழுது, அவர் இங்கே ஒரு பழமைபேணியாகவே தென்படுகிறார்.

பின்வந்த மார்க்சியவாதிகள் அனைவரும் மொத்தத்தில் விசித்திரமானவர்களாகவே தென்பட்டார்கள். அவர்களுள் அநேகமானோர் சமூகவுடைமைவாதத்தைப் போதித்த அதே வேளை, எந்த வர்க்கத்தைச் சமூகவுடைமை வாதம் அழிக்கவிருந்ததோ அந்த வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே விளங்கினார்கள். தத்துவஞானிகள் வகுக்கும் விதிகள் தத்துவஞானிகளுக்குப் பொருந்தாது போலும்.

8 மார்க்சம் நியூட்டனும்

சமகால சிந்தனையாளர்களைப் போலவே மார்க்சம் தமது உலகளாவிய சித்தாந்தங்களை விஞ்ஞான பூர்வமானவை என்றார். அந்தக் காலகட்டத்தில் அநேகமான விஞ்ஞானிகள் தாங்களே மெய்யறிவைக் கிட்டக்கிட்ட நெருங்கிக் கொண்டிருப்பதாயும், கூற்றில் உலகனைத்தும் செல்லுபடியாகும் விதிகளைத் தாங்களே வகுக்கப்போவதாயும் எண்ணிக்கொண்டார்கள். அந்தக் காலகட்டத்திலும் அவர்கள் முதலில் அவதானிக்கவும், அப்புறம் தாங்கள் அவதானித்தவற்றுள்ளிருந்து விதிகளை உய்த்தறியவுமே தெண்டித்தார்கள்.

மார்க்சோ தமது முன்னவர் ஹெகெலைப் போன்று, சமுதாயத்தை ஆராய்வதற்கு முன்னரே சமுதாயம் பற்றிய பொது முறைமையை வகுத்துவிட்டார். அப்படி அவர் வருந்தி அவதானித்தவற்றை ஏற்கெனவே காணப்பட்ட பொது முறைமைக்குள் வைத்துப் பொருத்தினார். அந்த முறைமையை ஒரு முழுமையான, முற்றுப்பெற்ற முறைமையாய்க் கொண்டார்.

விஞ்ஞான பூர்வமானது என்று விரிக்கத்தக்க விதத்தில் மார்க்ஸ் எதனையும் கண்டுபிடித்ததில்லை. அவருடைய முந்திய கருத்துக்களைத் தலைகீழாக்கும் உள்ளொளி ஒன்றும் அவருக்கு உண்டாகியதில்லை. தாம் கண்டுபிடிக்க விரும்பியதை அவர் முன்கூட்டியே முடிவுசெய்து விட்டார். அப்படி அத்தனைக் கண்டுபிடித்தே விட்டார்.

தமது இறுதிக் காலத்தில் தமது முழுமுதல் முறைமையில் எதுவுமே எஞ்சியதில்லை என்று சொல்லத்தக்க கட்டம் வரும்வரை மார்க்ஸ், அவரைவிட அதிகமாக அவருடைய நண்பர் எங்கெல்லாம் பல தடவைகள் தமது முறைமையைச் செப்பஞ் செய்ததுண்டு. அதனை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டதில்லை.

அந்த முறைமையை அநேகமாக எந்த நோக்கத்திற்கும் (மிகவும் மிதமான நோக்கத்திற்கும் மிகவும் புரட்சிகரமான நோக்கத்திற்கும்) பயன்படுத்தலாம். மார்க்சோ தமது முறைமையில் உறுதியோடும் தன்னம்பிக்கையோடும் இருந்தார். தற்பொழுது சற்று ஆட்டம் கண்டுள்ள இன்னொரு விண்ணொளியுடைய ஐசாக் நியூட்டன் (Isaac Newton 1642-1727) விண்ணுலக இயக்கங்களை நிறுவிய மாதிரி, மண்ணுலகில் சமூகவுடைமை மலரத்தான் வேண்டும் என்பதை மார்க்ஸ் எப்படியோ நிறுவிவிட்டார்.

9 வரலாற்றியல் மாணவர்

மார்க்ஸ் சமுதாயத்தைப் பற்றிக் கற்கும் மாணவராகவே விளங்கினார். அந்த வகையில் தன்னை ஒரு வரலாற்றறிஞர் என்றும் நிலைநாட்டினார். அவருடைய வரலாற்று ஆராய்ச்சிகள் மகத்தானவை. எனினும் மார்க்ஸ் பெரிதும் தமது காலத்தவர்களைப் போலவே நடந்து கொண்டார்.

19ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வரலாற்றறிஞர்களுள் அநேகமாக அனைவருக்கும் முன்னேற்றத்தில் நம்பிக்கை இருந்தது. அவர்களுடைய கண்களுக்கு வரலாறு பெரிதும் தங்குதடையற்ற ஒரு முன்னேற்றத்தின் வரலாறுகளவே தென்பட்டது. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எது சிறந்ததோ அதுவே வென்று வந்தது என்பது அவர்களுடைய நம்பிக்கை. புதிதாக இடம்பெற்ற எதுவுஞ் சரியே என்ற கோட்பாடு அவர்களை மகிழ்வித்தது.

எனினும் 19ம் நூற்றாண்டில் வரலாற்றறிஞர்களிடம் காணப்பட்ட ஆராய்ச்சி - வேட்கை கூட மார்க்சிடம் காணப்படவில்லை. 20ம் நூற்றாண்டில் அவர்களிடம் காணப்படும் ஆராய்ச்சி - வேட்கையோ இன்னும் அதிகம். வரலாற்றறிஞர் தரவுகளைத் தொகுப்பவர். தனது தரவுகள் போதாவென்பது பௌதிக விஞ்ஞானியை விட வரலாற்றறிஞருக்கு நன்கு தெரியும்.

நாம் எடுத்து கடந்த காலத்தை அறிவதற்கு அடிப்படையான சான்றுகளுள் அநேகமானவை ஒன்றில் அழிக்கப்பட்டு விட்டன அல்லது பதியப்பட்டதில்லை. எவ்வாறு ஒரு புவிச்சரிதவியலர் ஒரேயொரு ஷூம்புத் துண்டை வைத்து வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட ஒரு பூதத்தை மீள உருவமைக்கின்றாரோ, பெரும்பாலும் அவ்வாறே நாமும் எஞ்சிய ஒரு சில துணுக்குகளை வைத்தே ஊகிக்கின்றோம். பயிற்சி பெற்ற ஆயிரக்கணக்கான நிபுணர்கள் பொருளியல் வாழ்வு பற்றிய புள்ளி விபரங்களைத் தொகுப்பதிலும் பகுப்பதிலும் ஈடுபட்டுள்ள நமது காலத்திலே கூட நிபுணர்களிடமும் அரசினரிடமும் இதுவரை நடந்து முடிந்தது என்ன என்பது பற்றி மிகவும் மங்கலான கருத்தே உண்டு. இனிமேல் நடக்கக் கூடியது என்ன என்பது பற்றி உறுதியான கருத்துக் கிடையாது. ஆகவே நம்பத்தகுந்த எண்ணிக்கைகள் கிடையாத முற்காலத்தைக் குறித்து நாம் மிகவும் திட்டவாட்டமான முடிபுகளை எட்டும் வாய்ப்பு அரிது. வேறு வகையான தகவலும் அதிகம் கிடையாது. மனித வரலாற்றைப் பற்றி உறுதியாகத் தெரிவிக்கக் கூடிய ஒரேயொரு சங்கதியை அன்றோல் பிரான்ஸ் (Anatole France 1844-1924) தொகுத்துரைத்துள்ளார்: மனிதன் பிறந்தான், வருந்தினான், இறந்தான். அதாவது வரலாறு என்பது ஒரு மாபெரும் ஐயுறவு நெறி.

10 உண்மையான வரலாறு

மார்க்ஸ் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம் நிலைநாட்டப்படுவதற்கு முன்னர் செயற்பட்டவர். வரலாறு கற்றவர்கள் அல்லது வரலாற்று மேதாவிகள் இறந்த காலத்தை என்றும் ஒரு முறைமைக்குள் ஒடுக்கவே முற்பட்டார்கள். அவர்கள் இறந்த காலத்தை வேறொரு காலத்தில் நிலவும் நிகழ் காலமாகவே கருதி வந்தார்கள்.

மார்க்ஸ் வாழ்ந்த காலத்திலேயே உண்மையான வரலாறு உருவாகிக் கொண்டிருந்தது. அவர் அதை நாடவில்லை. மெய்யறிவை நாடிய மார்க்ஸுக்கு உண்மையான வரலாறு ஜயநவையே அளித்தது. அவர் இறுதி முறைமையை வகுத்து முடித்த பின்னர் உண்மையான வரலாறு வெளிவந்து எல்லா முறைமைகளின் அத்திவாரங்களையும் தகர்த்தெறிந்து விட்டது.

அநேகமான வரலாற்றறிஞர்கள் புழமைபேணும் அரசியலின் பக்கமே சாய்ந்தார்கள். மார்க்ஸ் அவர்களை எதிர்த்ததற்கு அதுவும் ஒரு காரணம். கடந்த காலத்தைப் பற்றிய ஆய்வு அநேகமாகக் கடந்த காலத்தின் மீது ஒரு காதலாகவும் அதனைப் பேணுவதில் ஓர் அகாவாகவும் மாறுவதுண்டு. அது வரலாற்றறிஞர்கள் புறும் தொழிலினால் அவர்களுக்கு உண்டாகும் நோய். பொதுவுடைமைக் கொள்கைப் பிரகடனத்திலும் பிற வெளியீடுகளிலும் மார்க்ஸ் அந்த நோயைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தின் தாக்கத்தினால் மனிதரின் சிந்தனை முறைகள் சீரடைவதற்கு முன்னரே மார்க்ஸ் முத்திரச்சியடைந்தது ஒரு தூரவிட்டமே. பிற்காலத்தில் மார்க்ஸ் தம்மை ஒரு முதன்மை வாய்ந்த வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளாய்க் காட்டியதுண்டு. அவர் உண்மையான வரலாற்று அணுகுமுறையைக் கைக்கொண்டிருந்தால், வாதுவியல் உலோகமாதம் என்ற கெட்டியான கட்டுக் கோப்பிலிருந்து விடுபட்டிருக்கலாம்.

11. பிரெஞ்சுப் புரட்சி

எனது முறைமை ஜேர்மனிபரின் தத்துவத்தையும் பிரெஞ்சுக்காரரின் அரசியலையும் அங்கிலியேயரின் பொருளியலையும் ஒன்று சேர்த்த கலாவையே என்று மார்க்ஸ் ஒரு தடவை விரித்ததுண்டு. பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் புர்த்திசெய்த பொழுது அவருடைய தத்துவத்தில் மாத்திரமே அவருக்கு உறுதி தென்பட்டது. வரலாறு மாறும் விதத்தை தாம் கண்டுபிடித்து விட்டதாகவே அவர் எண்ணினார். மாற்றம் செயலுருப்பெறும் முறையையோ, மாற்றத்தை உருதும் விசையையோ அவர் அறிந்ததில்லை. அத்தகைய கண்டுபிடிப்புகள் ஏற்குமுடியாத தற்செயலாகவே அவர்மீது திணிக்கப்பட்டன.

மார்க்ஸ் இரண்டாம் ஆண்டுகள் கொலோன் (Cologne) நகரத்தில் ஒரு தீவிரவாத பத்திரிகையாளராக விளங்கினார் - அந்த ஒரேயொரு தடவையே அவர் தமது சொந்த உழைப்பில் வாழ்ந்தார். அதன் பின்னர் எங்கெல்லாம் அனுப்பிவந்த பணத்தைக் கொலோன் வாழ்ந்து வந்தார். எங்கெல்லாம் இருந்து தவலாடைக்குத் தவலாடை பணம் வந்த பொழுது மார்க்ஸ் முறையாகப் தவலாடை என்று முணுமுணுத்திருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை.

மார்க்சின் அரசியல் கட்டுரைகள் பிஷ்பு ஆட்சியாளரின் கண்ணுக்கு மிகவும் தீவிரமானவையாகத் தென்பட்டன. அரசியல் காரணத்திற்காக நாடு கடத்தப்பட்டவராய் மார்க்ஸ் பாரிசு மாநகர் போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கே வாதவியல் செயலுருப்பெறும் முறையை (புரட்சியை) வெகு விசைவில் அவர் கண்டுபிடித்தார் - அதாவது (வெறிகெல் வகுத்த நியதிகளின் படி) மேற்கோளுக்கும் எதிர்கோளுக்கும் இடையே நிகழும் மோதலைக் கண்டுபிடித்தார்.

மாபெரும் பிரெஞ்சுப் புரட்சி நிகழ்ந்து அரை நூற்றாண்டு கழிந்த பின்னரும் பிரெஞ்சு அரசியல் வாழ்வு முழுவதும் அந்தப் புரட்சியிலேயே மையங் கொண்டிருந்தது. பிரெஞ்சுப் புரட்சி பிரெஞ்சு அரசியலின் அடிப்படையை மாற்றியமைத்துவிட்டது என்பதை அநேகமாக அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

புரட்சிக்கு முன்னர் பிரான்சில் பழைய நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சி முறைமையே நிலவிவது. புரட்சிக்குப் பின்னர் அங்கு புதிய முதலாளித்துவ அமைப்பு முறைமை நிலவியது. தெய்வீக உரிமையின் இடத்தை மனித உரிமைகள் பிடித்துக் கொண்டன. மரபின் இடத்தை நியாயம் பிடித்துக் கொண்டது. துரித மாற்றம் ஏற்பட்டு விட்டது. பல நூற்றாண்டுகளாக நிலவிய மாபு முறைமையை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கும், பிரான்சுக்கு முற்றிலும் புதியதொரு தோற்றத்தைக் கொடுப்பதற்கும் (1789 முதல் 1794 வரை) ஐந்து ஆண்டுகளே போதுமானவை ஆயின.

12 புரட்சி படலைக்கு வெளியே

முந்திய பந்தியில் ஒரு சில கூறுகளை வாலாற்றறிஞர்கள் நீக்கியதுண்டு. புதிய புரட்சிகர சமுதாயத்தின் பெரும்பாலான அம்சங்கள் பழைய சமுதாயத்திலேயே வளர்ந்து கொண்டிருந்தன என்பதையும், அதற்கு முன்னர் இடம் பெற்ற நிகழ்ச்சிகளே அவற்றை உருவாக்கியிருந்தன என்பதையும் ஒருசில ஆண்டுகள் கழித்து ஷாக்வில் (Tocqueville 1805-1859) என்ற அரசியலறிஞர் எடுத்துக்காட்டினார்.

எனினும் பிரெஞ்சுப் புரட்சி உண்மையில் புரட்சிகரமானதே. ஏறக்குறைய இன்றைய உலகம் முழுவதும் அதிலிருந்தே பிறந்துள்ளது. இன்று அந்தக் கடப்பாடு ஒப்புக்கொள்ளப்படுவது குறைவு.

பிரான்சில் புதிய புரட்சிகள் ஏற்படும் என்றும், அங்கு புரட்சிகளால் மாத்திரமே நிலைமைகள் மாறும் என்றும், ஏனைய ஜரோப்பிய நாடுகளிலும் அத்தகைய புரட்சிகளே ஏற்படும் என்றும் பலர் எதிர்பார்த்ததில் வியப்பில்லை. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அடுத்த புரட்சியைத் தடுப்பதற்கு ஆயத்தம் செய்வோராகவும், அடுத்த புரட்சிக்குப் பாடுபடுவோராகவும் (அல்லது அடுத்த புரட்சியை எதிர்பார்த்திருப்போராகவும்) மாத்திரமே பிரிபட்டிருந்தார்கள். பிரெஞ்சுத் தீவிரவாதிகளுடன் உறவாடிய மார்க்ஸ் புரட்சி படலைக்கு வெளியே காத்துக் கிடக்கிறது என்ற அவர்களுடைய நம்பிக்கையைத் தயக்கமின்றி ஏற்றுக்கொண்டார்.

13 இருபத்து நான்கு மணித்தியாலத்தில் புரட்சி

புரட்சி குறுகியதாகவும் கூரியதாகவும் அமையும் என்ற அவர்களுடைய கருத்தையும் மார்க்ஸ் ஏற்றுக் கொண்டார். இதனையே புகழ்பூத்த பிரெஞ்சுப் புரட்சியாளராகிய பிளாங்கி (Blanqui) புரட்சி புரிவதற்கு 24 மணித்தியாலங்கள் போதும் என்ற கூற்றில் எடுத்துவைத்தார்.

மாபெரும் பிரெஞ்சுப் புரட்சி அந்தப் பாடத்தைப் புகட்டுவதாகவே தென்பட்டது. பிரெஞ்சுப் புரட்சியில் குறுக்கிட்டவை நாட்களே. ஒவ்வொரு நாளும் அரசியலில் ஓர் உடனடித் தாக்கம் ஏற்பட்டது. 1789 யூலை 14ஆம் நாள் பஸ்ரீல் கோட்டையின் வீழ்ச்சியுடன் முழு முடியாட்சியும் முடிவடைந்தது. 1792 ஆகஸ்ட் 10 ஆம் நாள் யாப்புமுறை முடியாட்சி முடிவடைந்தது. பதினோராவது புரட்சி மாதம் (Thermidor மாதம்) 9ம் நாள் புரட்சி முடிவடைந்தது.

புதிய புரட்சிகள் அதேவிதமாகவே இடம் பெறும். தீவிரவாதிகள் ஒரேயடியில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவார்கள். அப்பறம் புரட்சி பூர்த்தியாகிவிடும்.

14 வர்க்கப் பகுப்பு

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பொழுது யாரை யார் எதிர்த்து நின்றார்கள் என்பதைப் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தீர ஆராய்ந்து பகுத்தார்கள். இது ஒரு பச்சையான வர்க்கப் பகுப்பு. அதன்படி புலப் பிரபுத்துவ அல்லது நிலப் பிரபுத்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிராக முதன்முதல் புரட்சியில் குதித்த வர்க்கம் (பிரெஞ்சு மொழியில்) Bourgeoisie (முதலாளித்துவ வர்க்கம்) ஆகும். அதனை (ஆங்கில மொழியில்) Middle class (நடுத்தர வர்க்கம்) என்று கொள்வது ஓரளவு பொருந்தும்.

அடுத்து, முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிராகப் படுதீவிர (Jacobin) புரட்சியில் இறங்கியோர் மக்களே (ஏழைகளே, பாமரர்களே) எனப்பட்டது. அவர்களுடைய புரட்சி தோற்கடிக்கப் பட்டது.

குறுகிய காலத்துள் புரட்சி மீண்டும் வெற்றி பெற்றது. அதனை அடுத்து மேற்படி வர்க்கப் பகுப்பு மேலும் செப்பம் செய்யப்பட்டது. அதன்படி படுதீவிரவாதிகளைக் குட்டி முதலாளிகள் என்றும், கடைக்காரர்கள் என்றும், சிறு வியாபாரிகள் என்றும், உண்மையான மக்கள் அல்லர் என்றும் சொல்லி உதறித் தள்ளிவிட்டார்கள். ஏழைகளோ புதியதோர் அற்புத வர்ணனைக்கு உள்ளானார்கள். அவர்களே பாட்டாளிகள் எனப்பட்டார்கள். தமது தொழிலையும் பிள்ளைகளையும் தவிர அவர்களுக்கு வேறு உடைமை இல்லை. அவர்களே தவறாது புரட்சி புரிவார்கள் என்று கொள்ளப்பட்டது.

15 வர்க்கப் போராட்டம் மார்க்சுக்கு முற்பட்டது

வர்க்கப் போராட்டத்துக்காகச் சிறந்த முறையில் வாதாடியவர் மார்க்சே, அல்லது வர்க்கப் போராட்டத்தைத் தோற்றுவித்தவர் மார்க்சே என்று இந்திய தலைமுறையினர் பெரிதும் நம்புகிறார்கள். உண்மையில் ஒரு வர்க்கப் போராளி என்ற வகையில் மார்க்சு தமது காலத்தில் அடிக்கடி அடிபட்ட வார்த்தையையே ஒப்புவித்துள்ளார்.

ஆந்தக் காலத்தில் எல்லா எழுத்தாளர்களும் வர்க்க வார்த்தைகளைக் கொண்டே சமுதாயத்தை வர்ணித்திருந்தார்கள். (ஆங்கில எழுத்தாளராகவும் பிரதம அமைச்சராகவும் விளங்கிய) பெஞ்சமின் டிஸ்ரேலி (Benjamin Disraeli 1867, 1874-80) சமுதாயத்தை இரு வேறு வர்க்கங்கள் என்றே வர்ணித்திருந்தார். அது புகழ்பெற்ற வர்ணனை என்பது கவனிக்கத் தக்கது.

அரசியல்வாதிகளும் வர்க்க அடிப்படையிலேயே நிகழ்வுகளுக்கு விளக்கம் அளித்தார்கள். அவர்கள் வர்க்கப் பெறுபெறுகளில் கணவையத்தே தமது நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிட்டு வந்தார்கள்.

1832ம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் சீர்திருத்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அது சிறப்புரிமை அனுபவித்து வந்த உயர் குடியினர்க்கு எதிராக நடுத்தர வர்க்கங்கள் ஈட்டிய வெற்றி என்றே கணிக்கப்பட்டது. அப்போம் தானியச் சட்டம் நீக்கப்பட்டது. அது இன்னும் செவ்வையானதோர் எடுத்துக்காட்டு. அது கைத்தொழில் முதலாளிகளுக்கு எதிராகக் காணியச் சொந்தக்காரர்கள் ஈட்டிய வெற்றி என்றே கணிக்கப்பட்டது.

பிரான்சில் 1830ம் ஆண்டுப் புரட்சி முதல் லூயி பீலிப் (Louis Phillipe 1830-48) மன்னர் காலம் வரை இடம்பெற்ற ஆட்சி முதலாளித்துவ வர்க்க ஆட்சி என்றே கணிக்கப்பட்டது. லூயி பீலிப் முதலாளித்துவ வர்க்க மன்னர் என்றே போற்றப்பட்டார்.

1830ல் லவீ (Lafitte) என்ற முன்னணி வங்கியாளர் இனிமேல் ஆளப்போவது வங்கியாளர்களே என்று முழங்கினார். அது சரியான முழுக்கமே.

யாப்புமுறை ஆட்சி நிலவிய நாடு ஒவ்வொன்றிலும் பாமர மக்களைத் தவிர்த்து முதலாளித்துவ வர்க்கங்களை மட்டும் உள்ளடக்கும் வண்ணம் நுட்பமாக வகுத்து மட்டுப்படுத்திய வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. அத்தகைய சூழ்நிலையில் பாட்டாளி வர்க்கத்தவர்கள் எத்தகைய முடிவுக்கு வருவார்கள்? (எவ்வாறு முதலாளி வர்க்கத்தவர்கள் அரசியல் அதிகாரத்தை ஈட்டியதன் மூலம் தனவந்த வர்க்கத்தவர்களாய் மாறினார்களோ) அவ்வாறே பாட்டாளி வர்க்கத்தவர்களும் தமக்காக இன்னொரு புரட்சி புரிவதன் மூலம் தமது அவலத்திலிருந்து தப்பிக் கொள்ளலாம் என்ற முடிவுக்கே வருவார்கள்.

வாக்குரிமையிலிருந்தே அரசியல் அதிகாரம் பிறக்கிறது, ஆகவே தமக்கு வாக்குரிமை கிடைத்தவுடன் அரசியல் அதிகாரமும் கிடைத்துவிடும் என்ற முடிவுக்கும் பாட்டாளிகள் வருவார்கள். ஆதலால்தான் 1848ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் உலகெலாம் இயங்கிய புரட்சியாளர்கள் சமீபவசன வாக்குரிமையை ஈட்டிக்கொள்ளும் நோக்குடன் பாடுபட்டார்கள்.

16 பட்டய இயக்கத்தவர்கள் பாட்டாளிகள்- மார்க்ஸ்

1837 முதல் 1848 வரை இங்கிலாந்தில் பாராளுமன்றச் சீர்திருத்தம் (அல்லது மக்கள் பட்டயம் People's Charter) நாடிய இயக்கத்தவர்களை (அல்லது மக்கள் பட்டய இயக்கத்தவர்களை) வர்க்க உணர்வு படைத்த பாட்டாளிகள் என்று மார்க்சே கணித்திருந்தார். ஆனால் ஒரு

மக்கள் பாராளுமன்றம் நடைமுறையில் எத்தகைய பணிகளை ஆற்றும் என்பதைக் குறித்துப் பட்டய இயக்கத் தலைவர்களிடம் தெளிவான கருத்து இருந்ததில்லை. அவர்களைப் பின்பற்றியோரிடம் அதனைக் குறித்துப் பருமட்டான கருத்தும் இருந்ததில்லை. அவர்களைப் பொறுத்தவரை அதிகாரத்தை ஈட்டிக் கொள்வது ஒன்றே முக்கியம், அப்பறும் நன்மைகள் தாமாகவே தொடரும். (அவர்களையே மார்க்ஸ் வர்க்க உணர்வு படைத்த பாட்டாளிகள் என்று கணித்திருந்தார்). உண்மையில் சற்றுப் பச்சையான இந்தக் கருத்துக்கள் மார்க்ஸ் ஏற்கெனவே வகுத்த வாதவியல் முறைமையுடன் ஒத்துப்போகா.

17 மாற்றத்தைப் பிறப்பிப்பது புரட்சி – மார்க்ஸ்

மாற்றத்தைப் பிறப்பிப்பது புரட்சியே என்று மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டதுண்டு. ஆனால் அத்தகைய மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு பிளாங்கி கணித்த 24 மணித்தியாலங்களை விட அதிகம் பிடிக்கும் என்பதை மார்க்ஸ் அறிந்திருந்தார்.

உண்மையில் வாதவியலைப் புரட்சிக்கான ஒரு கூப்பாடு என்று கொள்வதைவிடக் கூர்ப்புக்கான ஒரு கோட்பாடு என்று கொள்வதிலேயே பொருள் மிகும். முதலாளித்துவ வர்க்கம் முதிர்ச்சியடைவதற்கு நூற்றாண்டுகள் தேவைப்பட்டனவாயின், பாட்டாளி வர்க்கம் முதிர்ச்சியடைவதற்கு இன்னும் அதிக நூற்றாண்டுகள் தேவைப்படும் அல்லவா?

மார்க்ஸ் அரசை அடிப்படையாகக் கொள்ளது, சமுதாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே சிந்தித்தார். சமுதாய முறைமையின் (அரசியற்) செயலுருவே அரசு என்று கருதினார்.

பிளாங்கியும் அவரைப் போன்றவர்களும் தாங்கள் உள்நாட்டு அமைச்சில் அமர்ந்திருந்தால் போதும், தீவிரவாதிகளைத் திணைக்களத் தலைவர்களாக நியமித்தால் போதும், அங்கு தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படுவதில் தாங்கள் பங்குபற்றினால் என்ன பங்குபற்றாவிட்டால் என்ன, யர்ஷம் இனிதே நடந்தேறும் என்று நினைத்தார்கள்.

மார்க்ஸ் சமுதாயத்தை மாற்றவே பாடுபட்டார். இன்னுள் செவ்வையாகச் சொல்வதாயின், தமது முறைமையைக் கெட்டியாகக் கடைப்பிடித்தால் தாம் (மார்க்ஸ்) விரும்பிய வண்ணமே சமுதாயம் மாறிவிடும் என்று நம்பினார்.

1945ம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் மக்கள் வாக்கினால் ஆட்சியேற்ற தொழிற்கட்சி அரசாங்கம் மக்கள் விரும்பியதைச் செய்து கொடுத்தது. அது பிரான்சிலோ, ரஷ்யாவிலோ, வேறு நாட்டிலோ புரட்சி மூலம் ஆட்சியேற்ற அரசாங்கங்கள் எவற்றையும் விட மார்க்சியக் கண்ணோட்டத்துக்கு மிகவும் நெருக்கமானது என்று ஹரோல்ட் லாஸ்கி (Harold Laski 1893 -1950) என்ற ஆங்கில அரசியலறிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

18 வர்க்கச் சார்பு

பிரெஞ்சுப் புரட்சி பற்றிய வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தை இன்னும் ஆழமாக விமர்சிக்கலாம். பிரெஞ்சு முதலாளித்துவ வர்க்கம் உயர்குடியினரின் பொருள்வளத்துள் அத்துமீறிக் கைவைத்தமை அரசியல் புரட்சி உருவாகுவதற்கு உதவிபெருக்கக்கூடும் என்பதை எடுத்துக்காட்டலாம். ஆனால் பிந்திய அரசியல் நிகழ்வுகள் முதலாளித்துவ வர்க்கம் மேற்கொண்டும் அதன் பொருள் வளத்தைப் பெருக்குவதைப் பாதித்ததில்லை. எத்தகைய அரசியல் முறைமையும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பொருள் வளப் பெருக்கத்தைப் பாதித்ததில்லை.

வர்க்கச் சார்பு மாத்திரமே மாற்றத்தை நிர்ணயித்தது என்பதில் உண்மையும் இல்லை. இங்கிலாந்தில் நிலக்கிழாரைக் கொண்ட பாராளுமன்றமே சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. ஐந்தாறு கைத்தொழில் முதலாளிகளைக் கொண்ட பாராளுமன்றமே தானியச் சட்டத்தை நீக்கியது. பட்டய இயக்கத் தலைவர்களுள் பெரும்பாலானோர் தொழிலாள வர்க்கத்தவரே அல்லர். அவர்கள் சட்டவியலாளர்களாகவும், பத்திரிகையாளர்களாகவும், கிளர்ச்சி செய்து பிழைப்பவர்களாகவுமே விளங்கினார்கள். அவர்களுள் மிகுந்த நாவன்மை படைத்தவராகிய வியகஸ் ஓ கொனார் (Feargus O'Connar) ஒரு நிலக்கிழார்.

வாக்குரிமை பெற்ற ஒருவர் எப்பொழுதும் தனது சொந்த வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த இன்னொருவருக்கோ, தனது வர்க்க நலன் கருதியோ வாக்களிப்பதில்லை என்பதை அனுபவம் புலப்படுத்தியது. முதலாளித்துவ வர்க்கம் தொடர்ந்தும் நிலக்கிழாருக்கே வாக்களித்து வந்தது. அப்பறம் தொழிலாளர்கள் முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கே வாக்களித்து வந்தார்கள். கூற்றில், 20ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தொழிலாள வர்க்கத்து வேட்பாளர்களைத் தேடிப்பிடிப்பதற்குத் தொழிற் கட்சியே திண்டாட வேண்டியதாயிற்று.

19 உடைமையும் அதிகாரமும்

வாக்குரிமை மாத்திரம் அதிகாரத்தை நிர்ணயிக்காது என்பது மார்க்சுக்குத் தெரியும். ஆனால் உடைமை அரசியலதிகாரத்தை நிர்ணயிக்கும் என்று அவர் நம்பினார். சட்டமும் ஒழுங்கும் நிலைநின்ற காலகட்டத்தில் சட்டப் பயிற்சி பெற்ற மார்க்சின் உள்ளம் அப்படி நம்பியது இயற்கையே.

சொத்துரிமைக்கு மதிப்புள்ளவரை சொத்து அரசியலதிகாரத்தை நிர்ணயிப்பது இயற்கையே. ஆனால் முன்சூட்டியே அதிகாரம் கிடைக்கும் கட்டங்களும் எழுவதுண்டு. எடுத்துக்காட்டாக இங்கிலாந்தில் நோர்மன் சீமான்களின் (Norman Barons) மானிய உடைமை அவர்களுக்கு அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்கவில்லை. அவர்களுடைய அதிகாரமே (இன்னும் பச்சையாகச் சொல்வதாயின்) அவர்கள் இங்கிலாந்தைக் கைப்பற்றியமையே அவர்களுக்கு உடைமையைப் பெற்றுக் கொடுத்தது.

19ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியர் ஆபிரிக்கக் கண்டம் முழுவதும் உடைமை கொண்டனர். உடைமையே அவர்களுக்கு அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்ததாகத் தெரிந்தது. எல்லா விதமான போலிச் சட்டங்களையும் கொண்டு அவர்கள் தமது உடைமைக்கு மாறுவேடம் அணிவித்தார்கள். ஆனால் உண்மையில் எது அவர்களுக்கு அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது என்பதை ஹிலைர் பெலொக் (Hilaire Belloc 1870-1953) என்ற எழுத்தாளர் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்துள்ளார்:

எங்களுக்காகப் பேசுவது துப்பாக்கியே

அவர்களிடம் அதுதான் இல்லையே!

1848ம் ஆண்டு ஜேர்மனியில் புரட்சி நடத்திய பேராசிரியர்கள் சட்டப் படிவங்களில் முழுகியிருந்தது குறித்து மார்க்ஸ் அவர்களைக் கண்டித்ததுண்டு. ஆனால் மார்க்சே இன்னும் மறைவான விதத்தில் அதே படிவங்களிலேயே முழுகியிருந்தார். 1789ல் பிரெஞ்சு நாட்டு உழவர்கள் அயலிலிருந்த கோட்டையில் குவிந்திருந்த ஆவணங்களைக் கொளுத்தி விட்டால் தங்களுக்கு விடுதலை கிடைத்துவிடும் என்று நினைத்தார்கள். அவர்களைப் போலவே மார்க்ஸ் உறுதிகள் தம்மளவில் ஏதோ பெறுமதி மிகுந்தவை அல்லது அதிகாரம் அளிப்பவை என்றே கருதினார்.

20 வெறகெல் - பிளாங்கி முரண்பாடு

மார்க்ஸ் புதுமையானவர், அதே வேளை தமது காலத்து மனிதர்களைப் போன்றவர், தமது காலத்து மரபுகளுக்கு கட்டுண்டவர் என்பது புகிறது. பற்றற்ற முறையில் சிந்தித்த வேளையில் சமுதாய மாற்றம் ஓர் ஆறுதலான படிமுறை என்பதையும், அரசியல் நிகழ்வுகள் சமுதாய மாற்றத்தைப் பாதிப்பது அந்நு என்பதையும் அவர் புரிந்துகொண்டார். ஆனால் ஓய்ந்து வாதிக்கும் புரட்சிவாதி என்ற வகையில் அவர் பற்றற்ற முறையில் சிந்தித்தது அரிது.

மார்க்ஸ் பிரெஞ்சுத் தலைநகர் பாரசிஸ் வாழ்ந்த காலத்தில் ஒரு புதிய புரட்சி ஏற்பட்ட போகின்றது என்று அவரிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது சரியே. ஆனால் அந்தப் புரட்சி, வரலாற்று மாற்றத்தின் கடைசிக் கட்டத்தைத் தொடக்கி வைக்கப் போகின்றது என்று அவரிடம் தெரிவிக்கப் பட்டது முற்றிலும் சரியன்று. ஆனால் அவர் அதை ஒரு நல்ல சேதியாகவே கருதினார். இலட்சிய புரி மலர்ப் போகின்றது என்ற இனிய சேதியை அவரால் அலட்சியப்படுத்த முடியவில்லை. எனவே (ஒரு புரட்சி புரிவதற்கு 24 மணித்தியாலங்கள் போதும் என்று முடிவாகிய) பிளாங்கியைத் தமது முறைமைக்குள் திணித்து, (வாதவியல் வகுத்த) வெறகெலையும் பிளாங்கியையும் தம்மிடையே போதி முடிவு காண விட்டுவிட்டார். மார்க்ஸின் காணப்பட்ட இந்த முரண்பாடு மனலிங்கக்கடிய முரண்பாடே.

21 முரண்பட உந்தும் விசை

மார்க்ஸ் வகுத்த முறைமை அவருக்கு நிறைவு தரவில்லை. அதற்கு வேறு காரணம் உண்டு. வாதவியலில் அவர் ஒரு முரண்பாட்டு விதத்தைக் கண்டார். முதலாளித்துவ வர்க்கத்தையும் பாட்டாளி வர்க்கத்தையுமே அவர் முரண்படும் தரப்புகளாகக் கண்டார். அவற்றை முரண்பட உந்தும் விசையை அவர் கண்டுக்கொண்டதில்லை. அதனைக் கண்டுகொண்டாலொழிய ஏதோ ஓர் இலட்சியத்தைக்கடைய அவ்வது புரட்சி என்னும் இலட்சியத்தையோ உந்து விசையாகக் கொள்ள நேரும். அதாவது தாம் ஏற்கெனவே நிதானித்து வெறுத்தொதுக்கிய (வெறகெலின்) இலட்சிய வாதத்துக்கே மீள நேரும்.

ஆகவே மனிதரின் மனத்தில் எழுது, மனிதருள் இணைந்திருந்து, மனிதரைச் சமுதாய நடவடிக்கையில் ஈடுபட உந்தும் விசை எது? உலோகாயத யுகத்தில் அதற்கு விடை காண்பது எளிது. அதற்கு அரசியல், பொருளியல் எழுத்தாளர்கள், ஆங்கில சிந்தனையாளர்கள் அனைவரும் ஒரு மனதாக அளித்த விடை: செல்வ நாட்டம். (பிரெஞ்சு அரசியலில் புரட்சி ஏற்படுத்திய கலக்கம் செல்வ நாட்டத்தை மங்கலாக்கிவிட்டது).

மார்க்ஸ் ஜேர்மனியைத் துறந்து பிரான்சுக்கு நகரவே, அங்கே அவர் புரட்சிகர - வாதவியல் அரசியலைக் கண்டுபிடிக்க நேர்ந்தது. பிற்பாடு (எங்கெல்குடன்) தனிப்பட்ட நட்புக் கொண்டு இங்கிலாந்துக்குப் பெயரவே, அங்கே அவர் புரட்சிக்கான பொருளாதார அடிப்படையைக் கண்டுபிடிக்க நேர்ந்தது. மார்க்ஸ் மீண்டும் தற்செயலாகவே உள்ளொளி பெற்றுக் கொண்டார்.

22 பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ்

பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ் மாத்திரமே மார்க்சின் நண்பராய் நிலைத்தவர். மார்க்சைவிட எங்கெல்ஸ் 2 வயது இளமை. எங்கெல்சும் ஒரு வேட்கை மிகுந்த தீவிரவாதி. ஆனால் மார்க்ஸ் கற்றதைவிட எங்கெல்ஸ் கற்றது குறைவு. எங்கெல்ஸ் படைச்சேவை புரிந்த காலத்தில் பேழின் மாநகரில் ஒரு சில பல்கலைக் கழக விரிவுரைகளில் கலந்து கொண்டது மாத்திரமே அவருடைய பல்கலைக் கழக அனுபவம். மற்றும்படி அவர் தாமாகவே கல்வி கற்றவர். அதிக அறிவின்றி ஒரு புதிய சங்கதியைச் செப்பஞ் செய்து ஓர் எளிய சீரான முறைமையை உருவாக்குவதற்கு அவர் எப்பொழுதும் தயாராக இருந்தார்.

அநேகமான புரட்சிவாதிகளைப் போலன்றி எங்கெல்ஸ் உழைத்து வாழ்ந்தவர். அவருடைய தந்தையார் ஒரு பஞ்சு வியாபாரி. மஞ்செஸ்டர் நகரில் இருந்த தமது குடும்ப நிறுவனத்து அலுவலகத்தை நடத்துவதிலேயே எங்கெல்ஸ் தனது வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியைக் கழித்தார். நியாயமானளவு செல்வந்தராய் விளங்கினார். மஞ்செஸ்டர் நகரத்து சமூகத்தால் மதிக்கப்படும் ஆளானார். வாரம் இரு முறை தனது இளிச்சவாய்ப் பூனையுடன் சென்று வேட்டையாடி வந்தார். வேட்டை புரட்சிச் சேனையின் எதிர்கால சேனாதிபதிக்கு ஓர் அரிய பயிற்சி என்று வாதித்து வந்தார்.

எங்கெல்ஸ் மார்க்சுக்கு மிதமான வாழ்வளித்து வந்தார். தனது 50ஆவது வயதில் செல்வ வளத்துடன் ஓய்வு பெற்றார். செல்வம் அவருடைய புரட்சிக் கண்ணோட்டத்தைக் குலைக்கவில்லை. மேரி பேன்ஸ் (Mary Burns) என்ற ஐரிஷ் ஆலைச் சிறுமியுடன் வாழ்ந்து வந்தார். அவள் இறந்த பிறகு லிசி (Lizzie) என்ற அவளுடைய சகோதரியுடன் வாழ்ந்து வந்தார். கூற்றில் அவளையே மணந்து கொண்டார்.

மார்க்ஸ் சற்று நாட்பட்ட பிரெஞ்சுப் புரட்சிக் காற்றைச் சுவாசித்துக் கொண்டிருக்கையில், எங்கெல்ஸ் சற்றுப் புதிய கைத்தொழிற் காற்றைத் தூய்த்துக்கொண்டிருந்தார். லங்காஷயர் நகரில் பஞ்சாலைகள் நிறைந்திருந்தன. அங்கே எளிய பொருளாதார நியதிகளின்படி வர்க்கப் போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

1844ல் ஆங்கிலத் தொழிலாள வர்க்கம் என்ன நிலைமையில் இருந்தது என்பதை எங்கெல்ஸ் தனது முதலாவது நூலில் விபரித்துள்ளார். முதலாளித்துவத்துக்காகப் பரிந்துரைப்பவர்கள் எங்கெல்ஸ் தனது நூலில் மிகைபடக் கூறியவற்றை விமர்சித்துள்ளார்கள். எனினும் எங்கெல்ஸின் ஆக்கம் இன்னும் ஓர் அதிமுக்திய ரேவாற்றிச் சான்றாகவே விளங்குகின்றது.

23. வாலாற்று உந்துவிசை

1844ல் எங்கெல்ஸ் பாரிசில் வைத்து மார்க்ஸைச் சந்தித்து புண்ட நட்பு என்றே குறையவில்லை. மார்க்ஸ் தத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றலையும், மற்றவர்களுக்கு விட்டுக்கொடாது வாசித்து வெல்லும் ஆற்றலையும் சந்தார். எங்கெல்ஸ் அனுபவத்தை சந்தார். அவர் பணத்தையும் சந்தார் என்பதில் ஊயவில்லை.

லங்காஷயில் காணப்பட்ட நிலைமையை எங்கெல்ஸ் மார்க்சிடம் விபரித்தார். அப்போம் மார்க்ஸை லங்காஷயருக்கும் அவர் கூட்டச் சென்றார். அங்கேதான் வாலாற்றை மாற்றம் உந்துவிசையைத் தாம் கண்டுபிடித்துவிட்டதாக மார்க்ஸ் உணர்ந்து கொண்டார். அந்த உந்துவிசை மனிதரின் மனத்தில் தங்கியிருக்கவில்லை, உறுபத்தி முறைமையிலேயே அந்த உந்துவிசை தங்கியிருக்கிறது என்று மார்க்ஸ் உணர்ந்து கொண்டார்.

லங்காஷயர் நகரத்து சைத்தொழில் முதலாளிகள் அடின்களையும் பென்களையும் மிகுந்த நேரத்துக்கும் குறைந்த கூலிக்கும் வேலை செய்ய தீர்ப்பந்தித்தமை, அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் கொடியவர்கள் என்பதைப் புலப்படுத்தவில்லை. அவர்கள் தமது பொருளாதாரத் தேவைகளின்படி செயற்பட்டார்கள் என்பதையே அது புலப்படுத்தியது. அவ்வாறே லங்காஷயர் நகரத்து தொழிலாளிகள் தொழிற் சங்கங்களிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் ஒருங்கிணைந்தமை, அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பொதுநலம் பேணுவோர் என்பதைப் புலப்படுத்தவில்லை. அவர்களும் தமது பொருளாதார நெருக்குதல்களுக்குப் பதில் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பதையே அது புலப்படுத்தியது.

24 லங்காஷயர்

லங்காஷயரில் வாதவியல் எளிய முறையில் இயங்குவது போல் தென்பட்டது. முதலாளிகள் சிறிய தொழிற்சாலைகளிலிருந்து பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குத் தாவினர். சிறிய முதலாளிகள் பெரிய முதலாளிகளுக்கு இரையாகினர். தொழிலாளிகள் தமது அற்ப சொற்ப சொத்தையும் இழந்தனர். மின்தறி வந்து குடிசைக் கைத்தொழிலோடு சேர்த்துக் கைத்தறி நெசவாளரையும் அழித்துவிட்டது.

ஆகவே லங்காஷயர் மக்கள் அனைவரும் வெகுவீராவில் அவ்விடத்து ஆலைகளுள் முண்டியடித்து மூச்சுத்திணைப் போகின்றார்கள், ஒரு சில முதலாளிகள் செல்வம்-செல்வாக்கு முழுவதையும் அபகரிக்கப் போகின்றார்கள், ஏற்கெனவே ஒருங்கு தீரளம் பட்டய இயக்கத்தவர்களைப் போலவே ஆலைத் தொழிலாளிகளும் அணிதிரளப் போகின்றார்கள், தொழிலாளிகள் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுப்பேற்கப் போகின்றார்கள். அத்துடன் தலையுடைமை ஒழியப் போகின்றது என்றெல்லாம் மார்க்ஸ் மட்டுக்கட்டினார்.

அத்தகைய மாற்றங்களுக்கான காரணங்களை ஒரு கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மார்க்ஸ் இன்னும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. 1848ம் ஆண்டுப் புரட்சிகள் தோல்வியடைந்த பிற்பாடு கண்டங் கடந்து, இலண்டன் சேர்ந்து, நீடித்து வாழ்ந்து, ஆங்கிலப் பொருளியலாளரை ஆராய்ந்த பின்னரே அத்தகைய காரணங்களை அவர் புரிந்துகொண்டார். புரிந்துகொண்ட கையோடு தமது இன்றியமையாத பொருளாதார முறைமையை அவர் வகுத்துவிட்டார்.

மார்க்சின் கண்களுக்கு முழு உலகமும், முழு ஐரோப்பாவும் பெரிதும் ஒன்றாகவே தென்பட்டன. ஆகவே எவ்வாறு முழு உலகமும் பிரெஞ்சுப் புரட்சி காட்டிய அரசியல் முறையைப் பின்பற்றாமோ, அவ்வாறே முழு உலகமும் லங்காஷயர் நகரக் கைத்தொழில் காட்டிய பொருளியல் முறையைப் பின்பற்றும் என்றார்.

தத்துவக் கண்ணோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையே மார்க்ஸ் ஓர் உலோகாயதவாதி எனினும் ஏற்படப் போகும் புரட்சி ஓர் அரசியற் புரட்சியாகத் தோற்றினும், அது ஒரு பொருளியற் காரணம் பற்றியே ஏற்படும் என்பது அவரை இன்புறச் செய்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

25. ஆக்கமும் தாக்கமும்

மார்க்ஸ் ஒரு தனி உதாரணத்தை வைத்து ஓர் உலகளாவிய பொதுக் கோட்பாட்டினை வகுத்தார். அதாவது பஞ்சக் கைத்தொழிலை முதலாளித்துவத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டார். பிற கைத்தொழில்கள் யாவும் பஞ்சக் கைத்தொழிலின் விதிகளையே பின்பற்றும் என்று நினைத்தார்.

முற்றிலும் விருத்தியுற்ற முதலாளித்துவ யுகத்திலேயே தானும் எங்கெல்கும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாக அவர் நம்பினார். ஆனால் உண்மையில் அப்பொழுதுதான் முதலாளித்துவம் அரும்பிக் கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது புடைவைக் கைத்தொழிலில் ஏற்பட்டிருந்த புதுமை உண்மையில் மிகவும் சிறிது. நூற்றாண்டுகளாக நிலைத்த ஒரு கைத்தொழிலில் நீராவிச் சக்தி பயன்படுத்தப்பட்டது மட்டுமே அப்பொழுது ஏற்பட்ட புதுமை. உழவர்கள் பெரும்பான்மையோராக வாழும் பிற்பட்ட நாடுகளிலேயே பஞ்சக் கைத்தொழில் செழித்தோங்கியுள்ளது என்பது பிற்பாடு அனுபவ வாயிலாகத் தெரியவந்தது.

1847ம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் காணப்பட்ட கைத்தொழில்கள் அக்காலத்தவர்களை ஆட்கொண்டதுண்டு. எனினும் இக்காலத்தவர்களுக்கு அவை கரடு முரடானவையாகவும், பிற்பட்டவையாகவும், (எடுத்துக்காட்டாக) இக்கால இந்தியக் கைத்தொழில் மட்டத்துக்கு மேற்படாதவையாகவுமே தென்படும்.

உண்மையான கைத்தொழில் புரட்சி புகைவண்டி யோடுதான் ஆரம்பித்தது. அப்புறம் இரும்பு -உருக்கு யுகத்தைத் தொடக்கி வைத்தது புகைவண்டியே. அது அகம் கனலும் எந்திரத்துக்கும் (Internal Combustion Engine) இலத்திரனியலுக்கும் (Electronics) வழிவகுத்தது.

ஒரு கைத்தொழிலில் மூலதனம் மிகையாகும் பொழுது விரைவாக வேறிடத்தில் புதிய கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வந்தன. குறுகிய மூலதனப் பொருளாதார நியதிகளின்படி சிந்தித்த மார்க்ஸ் ஓயாது உந்தும் மனித ஆற்றலின் தாக்கத்தைக் கருத்தில் கொள்ளத் தவறிவிட்டார்.

26. தொழிலாளிகளும் பாட்டாளிகளும்

எங்கெல்லின் உந்துதலினால் மார்க்ஸ் பஞ்சாலைத் தொழிலாளிகளைப் பாட்டாளிகளுக்குச் சமமாகக் கருதினார். இது ஒரு தவறான சமன்பாடு. பாட்டாளி வர்க்கம் (என்ற தொடருக்கு ஏதாவது கருத்து இருக்குமாயின், அது) சமுதாய அடுக்கின் அடிமட்டத்திலேயே காணப்பட்டது. அதற்குச் சொத்துப் பத்து இல்லவே இல்லை. அவர்களுடைய அவலம் அதிகரித்து, அவர்களைக் கிளர்ச்சி செய்ய உந்தியதுண்டு.

ஆலைத் தொழிலாளிகளின் கதை வேறு. எங்கெல்லஸ் ஆலைத் தொழிலாளிகளை ஆய்விட்ட (1844ம் ஆண்டுக்) காலத்திலே கூட அவர்களுடைய (ஆலைத் தொழிலாளிகளுடைய) வாழ்க்கைத் தராதரம் தாழ்ந்த வர்க்கத்தவர்களுள் அநேகமானோரின் வாழ்கைத் தராதரத்தைவிட உயர்வாகவே இருந்தது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தராதரம் உறுதியாக உயர்ந்து வந்தது. மார்க்ஸ் வாழ்ந்த காலத்திலே கூட கூட்டுறவுப் பண்டசாலைகளில் அவர்களுக்கு ஒருவிதமான சொத்து இருந்தது. அவர்கள் விரைவில் சொந்த வீடுகளைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். தமது உடைமைகளில் வேரூன்றிய தொழிலாளிகள் புதிய தொழிற்சாலைகளை நாடி வேறிடம் நகர விரும்பவில்லை. விரும்பாதபடியால், பின்னாளைய முதலாளித்துவம் பெரிதும் இடர்ப்பட்டதுண்டு. மார்க்ஸ் சந்தித்த தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் மதிப்புவாய்ந்த முதலாளி வர்க்கத்தவர்களைப் போன்று உடுப்பணிந்து, வயிற்றுக்குக் குறுக்கே தங்கக் கடிகாரச் சங்கிலியுடன் காட்சி அளித்ததுண்டு.

27. வேலை நிறுத்தம்

ஆலைத் தொழிலாளிகளிடம் கலகக்காரர்களின் இயல்பு காணப்படவில்லை. அவர்கள் இயந்திரமயத்தை மேற்கொண்டு எதிர்க்கவில்லை. அவர்கள் மறியல்களில் ஈடுபட்டது இன்னும் குறைவு. ஆலைத் தொழிலாளிகள் வேலைநிறுத்தத்தையே தமது போராட்ட ஆயுதமாகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அவர்கள் வேலை நிறுத்தியதன் நோக்கம், தமக்குச் சாதகமான நியதிகளைப் பெற்று முதலாளியுடன் உடன்பாடு காண்பதே ஒழிய, முதலாளியை ஒழித்துக்கட்டுவதல்ல.

மார்க்ஸ் அதனைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. பிற்காலப் பொதுவுடைமைவாதிகளும் அவருடைய போதனையையே பின்பற்றினார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை வேலைநிறுத்தத்துக்குக் காணப்பட்ட ஒவ்வொரு தீர்வும், தொழிற் சங்கத் தலைவர்களினால் தொழிலாளிகளுக்கு இழைக்கப்பட்ட ஒரு துரோகம் ஆகும்.

வேலைநிறுத்தம் என்றோ ஒரு நாள் தொழிலாளிகள் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுப்பேற்க உருவாக்கப்பட்ட ஆக்கிரமிப்பு ஆயுதமாக மாறும் என்றோ மார்க்சம் அவரைப் பின்பற்றியோரும் எண்ணினார்கள். வேலைநிறுத்தத்தின் இன்றியமையாத இயல்பாகிய பேரம் பேசும் முறையை அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு விட்டார்கள். முதலாளி இல்லையெல் பேரம் பேசவே இயலாது. ஆனால் மார்க்ச் தமது சமன்பாட்டுடன் ஒட்டிக் கொண்டார்.

ஆலைத் தொழிலாளிகளே மார்க்சின் பாட்டாளிகள். உண்மையான பாட்டாளிகளோ கதியற்றவர்கள் என்றும், (மார்க்சின் சொந்த மொழியில் *மந்தம்பிடித்த பாட்டாளிகள்* என்றும்) ஒன்றுக்கும் உதவாதவர்கள் என்றும் கூறி ஒதுக்கப்பட்டு விட்டார்கள். அப்பறம் மார்க்ச் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, *மந்தம்பிடித்த பாட்டாளிகளே* கலகம் செய்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் செய்த கலகங்களினால் பலன் கிடைக்கவுமில்லை, மார்க்ச் அதனைக் கண்டு வியக்கவுமில்லை.

28. குருவும் சீடரும்

மார்க்ச் வகுக்கவிருந்த முறைமையின் கட்டுக்கோப்பு தயாராகிவிட்டது. அதன் விதம்: *வாதவியல்*. அதன் விசை: *பொருள்*. அதன் விளைவு: (*அரசியல்*) *புரட்சி*.

அப்பறம் அவர் தமது முறைமையை உலகுக்கு அறிவிக்க வேண்டியிருந்தது. மதகுரு எவர்க்கும் தேவைப்படுவது போல் மார்க்சுக்கும் சீடர்கள் தேவைப்பட்டார்கள். பாரிஸ், பிறசெல்ஸ், இலண்டன் மாநகரங்களில் வாழ்ந்த ஜேர்மனியர்களிடையே மார்க்ச் தன் சீடர்களைக் கண்டார். அவர்களுள் சிலர் அரசியல் அகதிகள், சிலர் தம் தொழில் புரியப் புகுந்தவர்கள். மார்க்சின் புதிய கண்ணோட்டத்தின்படி அவர்களுள் எவரும் பாட்டாளியர் அல்லர், அதாவது ஆலைத் தொழிலாளர் அல்லர்.

பொதுவாகப் புரட்சிவாதிகள் உருவாகும் வாக்கத்தை மார்க்சின் சீடர்கள் புரிந்த தொழில்கள் சிந்தை கவரும் வண்ணம் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அவர்களுள் அநேகமானவர்கள் தையல்காரர்கள். ஒருவர் தனித்திருந்து புரட்சிகர சிந்தனையில் மூழ்குவதற்கும், உயர்ந்த வாக்கத்தவர்களை உள்ளூர் வெறுப்பதற்கும் தையல் தொழில் அதிக அவகாசம் அளித்திருக்கும். அப்பறம் ஓர் அச்சக் கோப்பவர், சப்பாத்து செப்பணிடுபவர், மணிக்கூடு திருத்துபவர், நுண் ஓவியர், ஒரு சில மாணவர்கள், பதவிபறிபோன ஒரு பிரஷ்ய பண்டயதிகாரி, மார்க்சின் உயர்குல மைத்துனர் ஒருவர் இந்த ஜேர்மன் புரட்சிவாதிகளின் ஒருமித்த வருமானத்தைவிட எங்கெல்சின் வருமானம் அதிகம் என்பதில் ஐயமில்லை.

29. தோற்றுவாய்

மார்க்சின் முழுமுதற் சீட்களின் தோற்றுவாயும் பிற்காலப் பொதுவுடைமைவாதிகள் அனைவருடைய தோற்றுவாயும் ஒன்றே. அவர்கள் பாட்டாளிகளே அல்லர்.

அவர்கள் பாட்டாளிகளாக விளங்காததில் வியப்புக்கிடமில்லை. பொருளாதார சுதந்திரம் படைத்தவர்களிடையேதான் புரட்சிவாதிகள் உருவாகின்றார்கள், ஆலைத் தொழிலாளிகளிடையே புரட்சிவாதிகள் உருவாகுவதில்லை என்பதையே அனுபவம் உணர்த்துகின்றது. மிகச்சில புரட்சிவாதிகளே கைவேலை செய்திருக்கிறார்கள். கைவேலை செய்தவர்களும் அரசியல் வேலையில் ஈடுபடுவதற்காகக் கைவேலையைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள்.

ஆலைத் தொழிலாளிக்கு வேண்டியது அதிக கூலியும் அதிக வசதியுமே ஒழியப் புரட்சியல்ல. மனிதன் தன் சொந்த முயற்சியில் சமூகத்தைச் சீராக்க விரும்புகின்றான். தன் பொருள் வசதிக்கு இடையூறின்றி அதிகாரஞ் செலுத்துவோரை அவனால் நிம்மதியாக எதிர்த்து நிற்க முடியும்.

அக்கால இங்கிலாந்தில் (கிராமப் புறத்தைப் பொறுத்தவரை) சப்பாத்து செப்பணிடுபவனே எப்பொழுதும் தீவிரவாதியாகவும் மாறுபடுவோனாகவும் திகழ்ந்தான். அவனுடைய அரசியல் அபிப்பிராயங்கள் எத்தகையவை ஆயினும் அவனைக் கொண்டே பண்ணையார் தன் சப்பாத்துகளைச் (செப்பஞ்) செய்விக்க வேண்டியிருந்தது.

புத்திமாளையோ சொந்தத் தொழில்புறியும் கைவினைஞனையோ வேலையில்லுந்து நீக்க முடியாது. மாறுபடுவோர் மீது சமூகம் விதிக்கும் அபராதத்துக்கு உள்ளாகாவாறு கைவினைஞனைக் காப்பது அவனுடைய கைத்திறனே.

30. அமைப்பு

மார்க்சிய அமைப்புகளின் கதை மிகவுஞ் சிக்கலானது. ஆனால் அமைப்பாளர்களைப் பொறுத்தவரை மிகவும் முக்கியமானது. பல்வேறு பகட்டான குழுமங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அநேகமாக ஒவ்வொன்றிலும் ஐந்தாறு உறுப்பினர்களுக்கு மேல் இருந்ததில்லை. இது இகழ்ச்சி அல்ல. கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தாப்பிதற்குத் தேவைப்பட்டோர் பன்னிருவரே.

முழுமுதற் குழுமம் ஓர் இரகசியச் சங்கம். அது பாரிசில் இயங்கி வந்தது. அதன் சிறப்பை உணர்த்தும் வண்ணம் அது நீதிமான்கள் கழகம் எனப்பட்டது. அது பிளாங்கி நடத்திய சதிச் சமாசங்களுடன் மேலோட்டமாக இணைந்து செயற்பட்டது. 1839ல் பிளாங்கி புரட்சி புரிய எடுத்த முயற்சியில் நீதிமான்கள் கழகம் ஓரளவு பங்கு பற்றியதாகக் கருதப்படுகிறது. அது ஓர் அருந்தகத்துள் நிகழ்ந்த கலம்பகம். நீதிமான்கள் அதிகம் சாதித்திருக்க முடியாது. எனினும் அவர்களுள் மூவர் பாரிசை விட்டு அகன்று, இலண்டனுக்குச் சென்று, ஜேர்மன் தொழிலாளிகள் கல்விக் கழகத்தை அமைத்தார்கள். ஒரு கூட்டத்தில் எங்கெல்ஸ் கலந்து கொண்டார். 1845ல் அவர் அங்கத்தவர்களுக்கு மார்க்சை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். அவர்களுடைய முறைமை: கல்வி, சதி அல்ல. மார்க்ஸ் அதனை அங்கீகரித்தார்.

பாரிசிலிருந்து விரட்டப்பட்ட மார்க்ஸ் பிற்செல்சில் குடிபுகுந்தார். இலண்டனில் அமைக்கப்பட்டது போன்ற ஒரு ஜேர்மன் தொழிலாளர் அவையத்தை மார்க்ஸ் பிற்செல்சில் அமைத்தார்.

தங்குதடையின்றிப் பாரிசுக்குச் சென்றுவந்த எங்கெல்ஸ் அங்கும் ஒரு குழுமத்தை அமைக்க முயன்றார். அவருடைய முயற்சி அவ்வளவு வெற்றி அளிக்கவில்லை.

31. இலண்டன் மாநாடு

மார்க்சிச குழுமங்கள் பெரிதும் கற்பனையிலேயே இயங்கி வந்தன. குழுமங்கள் அனைத்துக்கும் மேலான கூட்டவை ஒன்றை மார்க்ஸ் அமைத்தார். அதற்குப் பொதுவுடைமைவாதத் தொடர்புக் குழு என்று அவர் பெயரிட்டார். கொஞ்சக் காலம் கழிந்த பின்னர் அதன் பெயர் பொதுவுடைமைக் கழகம் என்று மாறியது.

கழகம் கூடும் தருணம் வந்துவிட்டது என்று 1847 வாக்கில் மார்க்ஸ் முடிவு செய்தார். 1847 நவம்பர் மாதம் இலண்டனில் ஒரு பேராளர் மாநாடு கூட்டப்பட்டது.

அது கூடுவதற்குச் சற்று முன்னதாகவே பொதுவுடைமை ஏடு என்ற தலைப்பில் ஒரு தனி எட்டினை இலண்டன் கிளை வெளியிட்டது. அதன் முகப்புத் தலைப்பில் சர்வதேசப் பாட்டாளிகளே, ஐக்கியப்படுவீர் என்ற வாசகம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. மற்றும்படி அந்த ஏடு சிந்தையில் கொள்ளத் தக்கதன்று.

இலண்டன் மாநாட்டில் நூற்றுச் சொச்சமான பேராளர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். போலாந்துக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்க வந்திருந்த இங்கிலாந்துப் பட்டய இயக்கத்தவர்கள் பூராயம் பார்க்கப் புதந்தையால், கூட்டத்தவர்களின் எண்ணிக்கை கூடிவிட்டது.

மார்க்ஸ் மாநாட்டில் பங்கு பற்றினார். மஜிபிர்குரிய தையல்காரர்கள் முதலாளித்துவத்தின் கொடுமைகளைக் கொட்டிப் பதறிப்பினார்கள். உடலகனாவிய சகோதரத்துவத்தை அவர்கள் வித்தது போதித்தார்கள். அவர்களுடைய புலம்பல்களையும் போதனைகளையும் பொறுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மார்க்ஸ், எழுந்து மார்க்ப் போரை நாடி, சகோதரத்துவத்தைச் சாடி உரை நிகழ்த்தினார். தையல்காரர்கள் மெய்மறந்துங்கள்.

வெறும் உணர்ச்சியை நம்பியிருந்த தையல்காரர்களின் முன்னிலையில், ஒரு சுன்னிமான் எழுந்து, அவர்களுக்குச் சமூகம் இயங்கும் விதத்தை விளக்கி, வருங்காலத்தின் சாவியை அவர்களுடைய கைகளில் கொடுத்து விட்டார். ஆகவே தமக்கு ஒரு கொள்கைப் பிரகடனத்தை வரைந்து கொடுக்கும்படி அவர்கள் மார்க்சிடம் வேண்டிக் கொண்டார்கள். மார்க்ஸ் அதற்கு இணக்கம் தெரிவித்தார்.

32 பாட்டாளி

இலண்டன் மாநாட்டை முடித்துக்கொண்டு மார்க்ஸ் பிறசெல்சுக்குப் புறப்பட்டார். இலண்டன் கிளை உறுப்பினர்கள் இருவர் சமூகவுடைமை குறித்து வெளியிட்ட ஓர் உணர்ச்சி ததும்பும் பிரகடனத்தையும், பொதுவுடைமை எட்டையும், மஞ்செஸ்டரிலிருந்து இலண்டனுக்கு வந்த எங்கெல்ஸ் புகைவண்டியில் பயணம் செய்தபடியே வரைந்த பொதுவுடைமை நெறி விளக்கையையும் தூக்கிக் கொண்டு மார்க்ஸ் பிறசெல்ஸ் திரும்பினார்.

பிறசெல்சில் மார்க்சுக்கு ஒரு நூலகமும் இருந்தது. அப்பறம் எங்கெல்ஸ் கடித மூலம் மேலும் ஒருசில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார். மார்க்ஸ் வரையப் போகும் பிரகடனம் கொள்கைப் பிரகடனம் என்று சொல்லப்பட வேண்டும் என்ற யோசனையும் அவற்றுள் ஒன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எங்கெல்ஸின் விளக்கையிலிருந்து மார்க்ஸ் பெருமளவு கறந்தெடுத்தார். அவற்றுள் எங்கெல்ஸின் கருத்துத் திரிப்பும் ஒன்று. பாட்டாளி என்ற பதத்தின் பொருளை எங்கெல்ஸ் பின்வருமாறு திரித்திருந்தார்:

பாட்டாளி வர்க்கம் என்பது 19ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தொழிலாள வர்க்கமே. 18ம் நூற்றாண்டின் பின்னரைவாசியில் இங்கிலாந்தில் இடம்பெற்ற, நாகரிகமடைந்த உலக நாடுகள் அனைத்திலும் மீள இடம்பெற்ற, கைத்தொழிற் புரட்சியே அதனைத் தோற்றுவித்தது. எங்கெல்லின் இந்தக் கருத்துத் திரிப்பை மார்க்ஸ் ஏற்றுக் கொண்டார்.

33. ஆக்கம்

1847ல் முதலாளித்துவம் மட்டுமீறிய உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு நெருக்கடிகளைத் தோற்றுவித்தது. அதன்படி முதலாளித்துவம் மட்டுமீறிய உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு நெருக்கடிகளைத் தோற்றுவிக்கும், அதன் விளைவாகத் தனியுடைமை ஒழிவது தவிர்க்க முடியாதது ஆகிவிடும் என்று எங்கெல்ஸ் வகுத்த கோட்பாட்டையும் மார்க்ஸ் ஏற்றுக்கொண்டார்.

யோசெப் புருடோன் (Joseph Proudhon 1809-1865) என்ற பிரெஞ்சுச் சமூகவுடைமைவாதியைத் தாக்கித் தாம் எழுதிய The Poverty of Philosophy என்ற நூலிலிருந்தும், தாம் எங்கெல்ஸுடன் இணைந்து எழுதிய (இருவரின் வாழ் நாளிலும் வெளிவராத) The German Ideology என்ற நூலிலிருந்தும், சில பந்திகளை, சில இடங்களில் சொல்லுக்குச் சொல்லாக, மார்க்ஸ் மீள எடுத்தாண்டார்.

இவ்வாறு மார்க்ஸ் இரவல் பெற்றாராயினும் அவருடைய பிரகடனம் முற்றிலும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. அதனை மார்க்கம் எங்கெல்ஸும் இணைந்து வரைந்ததாகச் சொல்வதே வழக்கம். உண்மையில் எங்கெல்ஸ் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்துவது போல், அதனை மார்க்ஸ் தனித்தே வரைந்தார் என்பதே மெய். முகப்பில் எங்கெல்ஸின் பெயரையும் பொறிப்பதற்கு மார்க்ஸ் முன்வந்தமை, அவருடைய அறிவுத் தயாளத்துக்குச் சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டு.

34. வெளியீடு

மார்க்சின் கொள்கைப் பிரகடனம் பெரிதும் வினாவிலை ஒழுங்கினையே பின்பற்றியது. 1ம், 2ம் பிரிவுகள் 1வது முதல் 23வது வரையான வினா-விடைகளைச் சார்ந்தவை. 2ம் பிரிவு 24வது வினா-விடையை விரித்துரைக்கின்றது. 4வது பிரிவு 25வது வினா-விடையைச் சார்ந்தது.

கடைசிப் பிரிவு அவசரமாகவும் அரைகுறையாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. மார்க்ஸ் அவசர அவசரமாக எழுதிமுடிக்க நேர்ந்தது போல் தெரிகின்றது. சங்கதி அதுதான் என்பது தெரிந்ததே. 1848 ஜனவரி 26ந் திகதி இலண்டன் குழு பிரசெஸ்க்கு ஓர் இறுதி எச்சரிக்கையை அனுப்பியது: குடிமகன் மார்க்ஸ் பெப்ரவரி 1ந் திகதி வாக்கில் தமது பிரகடனத்தை முன்வைக்கத் தவறினால் அவர் மீது மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று மார்க்ஸ் எச்சரிக்கப்பட்டார். மார்க்ஸ் தமது கெடுவை அண்டியே எழுதி முடித்தார்.

இலண்டன்காரர்கள் தங்கள் பெயரில் வரையப்பட்ட பிரகடனத்தில் எத்தகைய திருத்தத்தையும் செய்யத் துணியவில்லை. பிஷொப்ஸ்கேற் (Bishopsgate) என்ற இடத்து அச்சிடுநர் ஒருவரிடம் கையெழுத்துப் படியைக் அவர்கள் கையளித்தார்கள். பெப்ரவரி மாதம் முடியுமுன் 23 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு சிறு பிரசுரமாக அவர் அதனை வெளியிட்டார். முதலாவது பதிப்பில் பல அச்சப் பிழைகள் காணப்பட்டன. ஏப்பிரில் அல்லது மே மாத வாக்கில் ஒரு திருத்திய பதிப்பு வெளியிடப்பட்டது. 1866ல் அது எவ்வித மாற்றமும் இன்றி மீள வெளியிடப்பட்டது. ஜேர்மன் மொழியில் பின்வந்த பதிப்புகள், மொழிபெயர்ப்புகள் அனைத்துக்கும் அதுவே மூலப்படி.

35 மீண்டும் கிளர்ச்சி, மீண்டும் நாடுகடத்தல்

பொதுவுடைமைக் கட்சியை மேற்கொண்டு வரலாற்றில் பங்கு வகிக்கவில்லை. 1848 மாசுக் மாதப் புரட்சிகளுக்குப் பிற்பாடு அதன் உறுப்பினர்கள் சிலர் ஜேர்மனிக்குத் திரும்பி, தீவிரமான காரியங்களில் ஈடுபட்டனர். மார்க்ஸ் ஹைன்லாந்து (Rhineland) மாகாணத்தில் ஒரு தீவிரவாதப் பத்திரிகையை நடத்தினார்.

படையியல் நிபுணராகிய எங்கெல்ஸ் பேடென் (Baden) என்ற நகரத்தில் இடம்பெற்ற ஒரு குறுங் கிளர்ச்சியில் படையதிகாரியாகப் பணியாற்றினார். அப்பறம் அவர்கள் அனைவரும் அரசியல் காரணங்களுக்காக நாடு கடத்தப்பட்டவர்களாய் இங்கிலாந்து திரும்பினார்கள்.

1852ல் பொதுவுடைமைக் கட்சியை முறைப்படி குலைக்கப்பட்டது. பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தை வரையும்படி கார்ல் மார்க்ஸை உத்தியுதன் மூலம் மனித குலத்துக்கு அது நற்பணி ஆற்றிவிட்டது.

மார்க்ஸ் ஒரு முக்கியமான சிந்தனையாளர் மாத்திரம் அல்லர். தாம் விரும்பிய வேளையில் துல்லியமாகவும் நேரடியாகவும் எழுத வல்லவர். தற்பொழுது உயிர் வாழும் மாபெரும் தத்துவஞானி, ஒருவேளை, ஒரேயொரு தத்துவஞானி மார்க்சே என்று அவருடைய பழைய நண்பர் மோசெஸ் ஹெஸ் (Moses Hess) வர்ணித்துள்ளார். *Rousseau, Voltaire, Helboch, Lessing, Heine, Hegel* அனைவரும், பிணைந்து அல்ல, இணைந்து ஒரே ஆளாக விளங்குவதாகக் கற்பனை செய்துபாருங்கள்- நீங்கள் காலாநிதி மார்க்சைக் காண்பீர்கள் என்று நண்பரின் வர்ணனை தொடர்கின்றது.

மார்க்ஸ் நேரடியாகவோ எளிமையாகவோ எழுத விரும்பியதில்லை. அவருடைய முந்திய படைப்புகள் வாசகரை நொடிக்கச் செய்யும் நடைவில் அமைந்தவை. அவற்றில் வாதவியல் நுணுக்கமான முறையில் தீர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஆட்களை இகழ்வதும் மார்க்சுக்குப் பிடித்தமான, மிகவும் வேடிக்கையான, வாடிக்கை. மார்க்சினால் இகழப்பட்டவர்கள் தற்பொழுது பெரிதும் மறக்கப்பட்டு விட்டார்கள்.

பொதுவுடைமைப் பிரகடனம் பொதுவுடைமைக் கழகத்து தையல்காரர்களைக் கருத்தில் கொண்டு எளிய பாணியில் எழுதப்பட்ட பிரகடனம் என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும் மார்க்ஸ் தமது முறைமையை எவ்வளவு தூரம் மேம்படுத்தினாரோ, அவ்வளவு தூரம் அவருடைய முறைமை இங்கே முழு விளக்கம் பெற்றுள்ளது. மார்க்சிய மத நூல்களுள் இது மாத்திரம் நேரிய விளக்கத் தருவது நூதனமே.

மார்க்சின் பிந்திய படைப்புகள் அவருடைய பெரும் படைப்புகளை ஒட்டிய உய விளக்கங்களாகவோ, இங்கிலாந்து நாட்டுத் தொழிற்சங்கவாதிகளின் குறுகிய கண்ணோட்டத்துக்கு உகந்த முறையில் மிதமாகவும் கவனமாகவும் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட படைப்புகளாகவோ அமைந்துள்ளன. ஆனால் மார்க்ஸ் பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தில் தமது இரசிக்களைக் கருத்தில் கொண்டு, தமது கண்ணோட்டத்தை ஒப்பனை செய்ய வேண்டி இருக்கவில்லை. இங்கு பொதுவாகத் தனிப்பட்ட பகையை அவர் நாடியதில்லை. ஆனால் இங்கும் அவரால் தனது எதிராட்களை எள்ளி நகையாடாது இருக்க முடியவில்லை.

பொதுவுடைமைப் பிரகடனம் ஓர் அறிஞர் தமது ஆய்வகத்தில் அமைதியாகவும் பற்றற்ற முறையிலும் ஆய்ந்தோய்ந்து ஆக்கிய ஓர் அரசியல் தத்துவப் படைப்பு அன்று. அது ஒரு குறிப்பிட்ட கூட்டத்தவருக்காக (நாடு கடந்து வாழ்ந்த ஜேர்மன் கைவேலையாளருக்காக) ஒரு குறிப்பிட்ட தறுவாயில் (1848ம் ஆண்டுப் புரட்சிகள் ஏற்படுந் தறுவாயில்) அவசர அவசரமாக எழுதப்பட்டது.

ஒரு புரட்சி ஏற்படும் என்று முன்கூட்டியே அவதானிகள் உணர்த்துவது அரிதன்று. ஆனால் அவர்கள் உணர்த்துவது எப்பொழுதும் உண்மையாகும் என்பதற்கில்லை. 1848ம் ஆண்டு ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் பரவிய புரட்சிகளைத் தவிர வேறு புரட்சிகள் எவையும் பொதுவாக முன்கூட்டியே உணர்த்தப்பட்டதில்லை.

புரட்சிவாதிகள் 1848ம் ஆண்டுப் புரட்சிகளை முன்கூட்டியே உணர்த்தியதுண்டு. அது மாத்திரமன்று. தலையாய பழைமைவாதிகளும் அதனை முன்கூட்டியே ஒத்துக்கொண்டது முண்டு. தான் ஒரு பாழடைந்த கட்டடத்துக்குத் தோள்கொடுத்து நிற்பதாக (அவுஸ்திரிய சாணக்கியர்) மெற்றேனிக் (Metternich 1773-1859) அறிவித்ததுண்டு. பிரஷ்ய மன்னர் 4வது வில்லியம் தமது மதிப்பிற்குரிய எதிராளியும் எதிர்கால மனிதரும் புரட்சிக் கவிஞருமாகிய ஹேர்வே (Herwegh) என்பவரை வரவழைத்துக் கௌரவித்ததுண்டு.

ஒரு சமுதாய அல்லது பொருளாதார காரணம் பற்றியே புரட்சிகள் ஏற்படும் என்று மார்க்ஸ் எடுத்துரைத்ததை அநேகமான அவதானிகள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அவை அத்தகைய காரணம் பற்றியே ஏற்பட்டன. ஆனால் அவை மார்க்ஸ் சுட்டிக்காட்டிய காரணம் பற்றி ஏற்படவில்லை.

ஏற்படப் போகும் புரட்சிக்கு முதலாளித்துவமே காரணமாகும் என்றார் மார்க்ஸ். ஆனால் முதலாளித்துவம் நிலவாமையே புரட்சி ஏற்பட்ட காரணம். பெரிய பிரித்தானியாவிலும் பெல்ஜியத்திலும் கைத்தொழில்மயமாக்கம் பெரிதும் பேம்பட்டிருந்தது. ஆதலால்தான் அவ்விரு நாடுகளும் பாரதூரமான புரட்சிக் குழப்பத்திலிருந்து தப்பிக் கொண்டன.

ரஷ்யாவில் எதிர்மாறான தன்மை காணப்பட்டது. ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் ரஷ்யா பங்கு கொள்ளத் தொடங்கியது அரிது.

38. புரட்சிவாதிகளும் புரட்சியாளர்களும்

19ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து மக்கள் தொகை பரவலாகப் பெருகி வந்தது. மக்கள் தொகைப் பெருக்கமே 1848ம் ஆண்டுப் புரட்சிகளுக்கான அடிப்படைக் காரணம். அத்தகைய பெருக்கம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பது குறித்து வரலாற்றறிஞர்களிடையே உடன்பாடு கிடையாது. வைத்திய சேவைகள் மேம்பட்டமையோ, உருளைக் கிழங்கு தாராளமாகப் பயிரிடப்பட்டமையோ அதற்கான காரணமாதல் கூடும்.

நாட்டுப் புறத்து மக்கள் நகரங்களுக்குச் சென்று குவிந்தார்கள். நகரங்களில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் தொழிற்சாலைகள் அறிதாகவே காணப்பட்டன. ஆதலால் புரட்சி ஏற்பட்டது. அநேகமாக ஐம்பதாயிரத்துக்கும் அதிகமான மக்களைக் கொண்ட ஜரோப்பிய மாநகரங்களில் புரட்சி ஏற்பட்டது.

பசிக்குந் தறுவாயில் புரட்சி ஏற்பட்டது. 1846ம் ஆண்டிலும் அதற்கு அடுத்த ஆண்டுகளிலும் உருளைக் கிழங்குச் செய்கை வீழ்ச்சியுற்ற தறுவாயிலும் புரட்சி ஏற்பட்டது. கஞ்சி மடம் திறப்பது புரட்சி நிற்பதற்கு ஓர் அறிகுறி.

சமூகவுடைமையை நாடியே புரட்சி ஏற்படும் என்று புரட்சிவாதிகள் பேசக்கூடும். புரட்சி புரிந்தவர்களோ வேலை செய்யும் உரிமையை, அதாவது அதிக முதலாளித்துவத்தை, நாடினார்களே ஒழிய, முதலாளித்துவத்தின் அழிவை நாடவில்லை.

39. புரட்சிகர வர்க்கம்

புரட்சிகர வர்க்கம் என்பதற்கு ஒரு வாடிக்கையான கருத்து உண்டு. புரட்சிகர வர்க்கம் என்பதற்கு ஒரு மார்க்சியவாதக் கருத்தும் உண்டு. அதனைக் குறித்து மார்க்சே ஏதாவது கூறியிருக்கக்கூடும். அவர் வகுத்த முறைமையின்படி முதலாளித்துவ வர்க்கத்துப் புத்திமான்கள் புரட்சிகரமானவர்கள் அல்லர்.

1848ல் பாட்டாளி வர்க்கத்தவர்கள் மாத்திரமன்றி, முதலாளித்துவ வர்க்கத்துப் புத்திமான்களும் புரட்சிகரமானவர்களாகவே விளங்கினார்கள். பிரான்சில் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துப் புத்திமான்கள் சர்வசன வாக்குரிமையையும் குடியரசினையும் வென்றெடுக்கப் பாடுபட்டார்கள். மத்திய ஐரோப்பாவில் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துப் புத்திமான்கள் அரசியல் யாப்பு முறைமைகளை (அதாவது பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் நிறைவையும் நீட்சியையும்) வென்றெடுக்கப் பாடுபட்டார்கள். (முதலில்) ஜேர்மனியிலும் இத்தாலியிலும், (அப்பறும்) யாவரும் மறந்த) கிழக்கு ஐரோப்பிய தேசங்களிலும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துப் புத்திமான்கள் ஏதோ ஒருவித தேசிய ஒற்றுமையை வென்றெடுக்கப் பாடுபட்டார்கள். சிலாவியரும் வரலாறு படையாத பிறரும் தமது மறுமலர்ச்சியைப் பறைசாற்றினார்கள்.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்துப் புத்திமான்களுடைய நிலைப்பாடு அநேகருக்கு வியப்பூட்டியது. அவர்களுடைய நிலைப்பாட்டை அநேகர் ஏற்கவில்லை - மார்க்சம் எங்கெல்கம் அறவே ஏற்கவில்லை.

1848ம் ஆண்டுப் புரட்சிகளுள் அநேகமானவற்றில் பொருளியலைவிடத் தேசியமே வலுப்பெற்றிருந்தது. 1848ல் தேசிய ஒற்றுமை வீரர்களே தீரர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். அடுத்துப் பிறந்த புறவாழ்வு யுகத்தில் இத்தாலிய தேசிய தீர்க்கதரிசியாகிய மசினி (Mazzini 1805-1872), சுதந்திர ஹங்கேரியின் ஆளுநர் கொசுத் (Kossuth 1841-1914) இருவரும் பெரும் புகழீட்டினார்கள். அதனைக் குறித்து கலாநிதி மார்க்ஸ் பெரிதும் எரிச்சலடைந்தார்.

40. உழவர்கள்

உழவர்கள் புரட்சிகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட பின்னரே அவை பெரிதும் வெற்றி பெற்றன. உழவர்கள் நாட்டுப் புறத்தைப் துறந்து, நாட்டுப் புறத்தைக் கடந்து, புகைவண்டி மூலமாக நகர்ப் புறத்துக்கு நகருந்தோறும், புரட்சியும் புகைவண்டி மூலமாகவும் தந்தி மூலமாகவும் ஒரு நகரத்திலிருந்து மறு நகரத்துக்குத் தாவியது. பிரெஞ்சுப் புரட்சி வெறும் நகர விவகாரமாகவே விளங்கியது. உழவர்கள் அதற்கெதிராக அணிதிரட்டப்பட்டவுடன், அது எளிதில் ஒடுக்கப்பட்டுவிட்டது.

மத்திய ஐரோப்பிய தேசங்களில் வாழ்ந்த உழவர்கள் கொத்தடிமைத்தனத்தை அல்லது குடிமை வாடகையை உதறித்தள்ளி, இடம்பெயரும் உரிமையை வென்றெடுக்கப் பாடுபட்டார்கள். தமது கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படும் வரையே அவர்கள் புரட்சிகர அணியுடன் ஒன்றி நின்றார்கள். உழவர்கள் புழமைக்குத் திரும்பியதும் புரட்சிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன. ஆதலால்தான் உழவர்களைப் புரட்சிகர முக்கியத்துவமற்ற பிற்போக்காளர்கள் என்று மார்க்ஸ் உதறித்தள்ளினார். ஏனைய புரட்சிவாதிகளும் பெரிதும் அதையே செய்தார்கள்.

41. சர்வசன வாக்குரிமை எதிர்ப் புரட்சி ஆகும்

1848ம் ஆண்டுப் புரட்சிகள் மார்க்சிய விதிப்படி நடைபெறவில்லை. அவை மார்க்சிய விதிகளை மீறியே நடைபெற்றன. உழவர்களே புரட்சியில் ஆயுதத்தை விளைவிப்பவர்கள். கதியற்றவர்களே முதலில் கிளர்ந்தெழுந்து வழக்கம். மார்க்சியவாதிகளோ கதியற்றவர்களை மந்தம் பிடித்த பாட்டாளிகள் என்றும் அறவே விரும்பத் தகாதவர்கள் என்றும் உதறித்தள்ளினார்கள். ஆதலால் புரட்சி வெடிக்கும் தறுவாயில் புரட்சித் தொழில் புரிபவர் எவரும் காணப்படவில்லை, அதில் அவர்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கவுமில்லை.

ஆட்சி அலுவல்களை நடத்திவந்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்துப் புத்திமான்கள் சமுதாய சீர்திருத்தத்தைவிடத் தேசியத்திலேயே அதிக அக்கறை செலுத்தினார்கள்.

சர்வசன வாக்குரிமையைப் போதித்த புரட்சியாளர்களுள் வெரும் உள்ளுறாட்சி மன்றத்துக்குத் தோந்தெடுக்கப்படும் அளவுக்குக்கூட வெற்றிபெற்றதில்லை. மக்கள் குடியாட்சி நெறிகளைக் கற்றுத் தேறும்வரை தேர்தல்கள் ஒத்தி வைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை பிளாங்கி முன்வைத்ததுண்டு. ஒத்திவைப்பு எவ்வளவு காலம் நீடிக்கும் என்ற கேள்விக்கு ஒருவேளை மாதக் கணக்காக, ஒருவேளை ஆண்டுக் கணக்காக நீடிக்கும் என்று அவர் விடையளித்தார். புருடோன் புரட்சிவாதி என்ற பேருக்கேற்ற சீற்றவர். மார்க்ஸ் அவரை ஒரு முட்டாள்தனமான புரட்சிவாதி என்றார். ஆனால் அவரே சர்வசன வாக்குரிமை எதிர்ப் புரட்சி ஆகும் என்ற விதியை வகுத்தவர். அது ஓர் எரிச்சலூட்டும் விதி. புருடோன் ஒரு முட்டாளாயினும், அவர் வகுத்த விதி சரியானதே.

42 சமுதாயப் பிரச்சனை

புரட்சிக் காலகட்டத்தில் சமுதாயப் பிரச்சனைகள் பெரிதும் கருத்தில் கொள்ளப்படுவது இயற்கையே. புரட்சிகள் எப்பொழுதும் உறவுகளைக் குழப்பும், எல்லா உறவுகளையும் குழப்பும், நிலைத்த வார்க்க உறவுகளையும் குழப்பும்.

16ம், 17ம் நூற்றாண்டுகளில் நிகழ்ந்த சமயப் புரட்சிகள் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினால் சமுதாயம் பெரிதும் நிலைகுலைந்தது. சமுதாயத்தின் நிலைகுலைவே அத்தகைய புரட்சிகளுக்கு மூலகாரணம் என்று கொள்ளும் வரலாற்றறிஞர்களும் உள்ளனர்.

1848ல் புரட்சிக் கருத்துக்கள் சமுதாய உரு எடுத்தமை தெளிவாகத் தெரிகிறது. அப்பொழுது சமுதாய எழுச்சியும் மேலோங்கியது. அதில் வியப்புக்கிடமில்லை. ஆனால் அது பெரிதும் ஓர் எழுச்சியே ஒழிய, புதிய சமுதாயக் கட்டுமானம் அன்று.

ரொக்விலின் (Alexis Tocqueville 1805-1859) வேலைக்காரனும் வேலைக்காரியும் தமக்குள் பேசிய சங்கதி ஒன்று அவருடைய நண்பர் ஒருவரின் காதில் விழுந்தது: அடுத்த ஞாயிறு கோழிக் கறி சாப்பிடப் போவது நாங்களே என்றான் வேலைக்காரன். அடுத்த ஞாயிறு புத்தாடை அணியப் போவது நாங்களே என்றாள் வேலைக்காரி. ஞாயிறு வந்தது. வேலைக்காரனும் வேலைக்காரியும் வழமை போல் உணவு பரிமாறினார்கள்!

ஓர் இரவு தனது வீட்டு எடுபடியாள் தன்னைக் கொல்ல எண்ணியுள்ளான் என்று அஞ்சிய ரொக்வில் தனது கைத்துப்பாக்கியை இறுகப் பற்றியபடியே இருந்தார். ஆனால் அடுத்த நாள் இரவு அவர் அச்சமின்றி அழைப்பு மணியை அடித்தார்!

ஆலைத் தொழிலாளிகள் புரட்சியில் பங்கு பற்றியது அரிது. பெரிய பிரித்தானியாவிலும் இலண்டன், கிளாஸ்கோ மாநகரங்களிலேயே பேரணிகள் இடம் பெற்றன. ஆலைகள் நிறைந்த இலங்காஷயர் நகரில் பேரணிகள் இடம் பெறவில்லை. சமுதாயப் பிரச்சனை கிளப்பப்பட்டதுண்டு. ஆனால் சமூகவுடைமை ஒரு நடைமுறைத் திட்டமாக முன்வைக்கப் படவில்லை.

43 பொதுவுடைமைப் பேய்

மார்க்ஸ் நடப்புகை மறுப்புகளை ஏற்கவில்லை. அடிப்படையில் அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி, தத்துவஞானி அல்லர். வரலாறு அவருடைய முறைமையுடன் ஒத்துப் போகுமிடத்து, அவர் அதனை அரவணைத்துச் சென்றார். வரலாறு அவருடைய முறைமையுடன் ஒத்துப் போகாவிடத்து, அவர் அதனை உதறித்தள்ளினார். இதுவே சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை!

மார்க்சின் சொந்த லோழியில்: தத்துவஞானிகள் உலகத்தைப் பற்றி மாறுபட்ட
 விளக்கங்களைத் தந்துள்ளார்கள். ஆனால் உலகத்தை மாற்றுவதே முக்கியமான காரியம்.
 ஒரு முறைமை நடைமுறைக்கு உகந்ததா என்பதை விடுத்து, அது தாம் நாடிய மாற்றங்களை
 உண்டாக்குமா என்பதை வைத்தே அவர் அதனைப் பரிட்சித்தார்.

மார்க்சிய முறைமை ஒரு பிரசார புராணம். விஞ்ஞானப் பகுப்பு அதன் போலி அணிகலன்.
 பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தின் ஒவ்வொரு சொல்லும், வாதமும் ஒரு தாக்கத்தை
 உருவாக்கும் நோக்கங் கொண்டது. அதன் தலைப்பைப் பொறுத்தவரையும் அது
 உண்மையே. அந்த ஆவணம் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் பிரகடனம் எனப் பொருள்பட்டது.
 ஆனால் அத்தகைய கட்சி ஒன்றும் அப்பொழுது இருக்கவில்லை. பிரகடனத்தின்
 நோக்கங்களுள் ஒன்று, அத்தகைய கட்சியை உருவாக்குவதே. முதலாவது பக்கத்தில்
 கூறப்பட்டுள்ளது போல் பல்வேறு தேசங்களையுள் சேர்ந்த பொதுவுடைமைவாதிகள்
 இலண்டனில் கூடிப் பின்வரும் பிரகடனத்தை வரையவில்லை. மார்க்ஸ் தனித்தே அதனை
 வரைந்தார்.

பிரகடனத்தின் முதலாவது கூற்று மறுக்கமுடியாத ஒன்று. புகழ் பெற்ற அந்தக் கூற்று,
 ஐரோப்பாவை ஒரு பேய் - பொதுவுடைமைப் பேய் - பிடித்தாட்டுகிறது என்று முழங்கியது.
 உண்மையில் பொதுவுடைமைவாதம் ஒரு பேயே, ஓர் ஆவியே. அதனைக் குறித்துத்
 திகிலூற்ற பிற்போக்குவாதிகள் தமது திகில் என்னும் துகிலுக்குள் தமது தகுதியீனத்தையே
 மாற்றத்தார்கள். இன்றும் இது உண்மையே. உலகத்தில் பொதுவுடைமைவாதம்
 விளைவிற்கும் அல்லது விளைவித்த தொல்லையைவிட, பொதுவுடைமை எதிர்ப்பு வாதம்
 விளைவித்த தொல்லையே அதிகம். ஆனால் மார்க்ஸ் தமது கூற்றுக்குக்கு இவ்வாறே
 பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கருதியிருக்க மாட்டார்.

44 பொதுவுடைமைவாதமும் சமூகவுடைமைவாதமும்

ஏன் பொதுவுடைமைவாதம் (communism) என்ற பதம் கையாடப்பட்டது?
 சமூகவுடைமைவாதம் என்பதைவிடப் பொதுவுடைமைவாதம் பழையது, வீம்பானது,
 புரட்சிகரமானது. பொது உடைமை எழுவதையும் தனி உடைமை ஒழிவதையும் அது
 திட்டவாட்டமாகச் சுட்டிக்காட்டியது. புறங் கதையில் வரும் ஆதிகாலப் பொதுவுடைமை
 அரசை அது மோப்பம் பிடித்துக் காட்டியது.

1888ல் கொள்கைப் பிரகடனத்துக்கு எங்கெல்ஸ் எழுதிய முன்னுரையில் விளக்கியது போல், அப்பொழுது சமூகவுடைமைவாதம் (socialism) ஓர் அறைகூவலாக ஒலிக்கவில்லை. பாட்டாளி வாக்கத்தைச் சேராத எழுத்தாளர்கள் வகுத்த அற்புதபுரி அமைப்பு வகைகள் அனைத்தும் சமூகவுடைமை அமைப்புக்கள் என்றே கொள்ளப்பட்டன.

பொருளாதார வீழ்ச்சி ஏற்படுவதற்கு முன்னர் ஆதிகாலப் பொதுவுடைமை நிலவியது என்று எங்கெல்சே தெரிவித்திருந்தார். மார்க்சம் எங்கெல்சம் வாழ்வதற்கு நீண்ட காலத்துக்கு முன்னரே பொதுவுடைமைவாதம் உலகத்தைப் பிடித்திருந்தது. முற்காலக் கிறீஸ்தவர்களும் 16ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மறுதீக்கைவாதிகளும் (Anabaptists) பொதுவுடைமைவாதிகள் என்றே சாடப்பட்டார்கள்.

பிரெஞ்சுப் புரட்சி நிகழுந் தறுவாயில் பொது நிலவுடைமை ஏற்பட்டு விடுமோ என்று பலரும் பதறினார்கள். படுதீவிரவாதிகள்(Jacobins)கூடப் பதறியடித்துக் கொண்டு நெப்போலியனுடைய தயவை நாடிப் பறந்தோடினார்கள்.

Communism என்ற பதம் The Paris Commune ஐயும் நினைவூட்டியது. 1793ல் The Paris Commune மிகவும் மேம்பட்ட புரட்சிகர அமைப்பாக விளங்கியது. Commune, Communism ஆகிய இரு சொற்களுக்கும் இடையே உண்மையான தொடர்பு இல்லை என்றே கூறலாம்.. Commune என்பது வெறுமனே மாநகராட்சியைக் குறிக்கும் ஒரு பிரெஞ்சுச் சொல்லே. எனினும் இந்தத் தொடர்பு குறித்து முதலாளித்துவ வாக்கம் திகிலுற்றது. அதனைக் கண்டு மார்க்சின் நகைச்சுவை உள்ளம் நிறைவுற்றது.

45 வார்க்கப் போராட்டம்

உண்மையான வாதத்துக்கான, அல்லது வெளிப்படையான உண்மைபோல் தோன்றி எய்க்கும் ஒரு சித்தாந்த கோவைக்கான, பீடிகையாகவே மார்க்சின் நியாயங்கள் யாவும் புலப்பட்டன.

அவற்றுள் முதலாவது வாதமே மிகவும் தீர்க்கமான வாதம்: இற்றை வரை நிலைத்துள்ள சமுதாயங்களின் வரலாறு, வார்க்கப் போராட்டங்களின் வரலாறே. இது ஓர் எளிய வாதம் போலவே தென்படுகிறது. ஆனால் இது உண்மையா? வார்க்கப் போராட்டங்கள் சில வேளைகளில் இடம்பெற்றுண்டு. ஆனால் அவை மார்க்ஸ் வலிந்துரைத்ததைவிட அரிதாகவே இடம்பெற்றுள்ளன. வார்க்க ஒத்துழைப்பு ஏற்பட்டதே அதிகம். அந்நிய எதிரிகளுக்கு எதிராக வார்க்க ஒத்துழைப்பு ஏற்பட்டது ஓர் எடுத்துக்காட்டு. மனிதர்கள் வார்க்கப் போராட்டம் எதனையும் எண்ணிப் பார்க்காது தங்கள் வேலையை மேற்கொண்டதே இன்னும் அதிகம்.

வரலாறு என்பது வார்க்கப் போராட்டங்களின் வரலாறாகவே விளங்கியிருக்க வேண்டும் என்றுதான் மார்க்ஸ் சொல்லுகின்றார். ஆனால் வரலாறு மார்க்சின் ஆணைக்குப் பணியத் தவறிவிட்டது. அநேகமான வேளைகளில் அநேகமானவர்கள் தமது மேலே உள்ளவர்களைக் கவிழ்க்கவோ, அவர்களின் பதவிகளைக் கவரவோ முற்பட்டதில்லை. இது மார்க்சுக்கும் பிற புரட்சிவாதிகளுக்கும் சலிப்பூட்டியதில் ஐயமில்லை. ஆனால் நடந்தது அதுதான்.

வார்க்கப் போராட்டம் மேற்கொள்ள வேண்டி நேர்ந்தால் மாத்திரமே மனிதர்கள் அதனை மேற்கொள்வார்கள் என்பதை மார்க்ஸ் புரிந்து கொண்டிருப்பாராயின், அவரைப் பின்பற்றியோர் அதிகம் தொல்லைப்பட நேர்ந்திராது.

46 அரசும் அலுவலும்

முன்னர் பற்பல வார்க்கங்கள் காணப்பட்டமையால், முன்னைய வார்க்கப் போராட்டங்கள் தீர்க்கமுறவில்லை எனபது மார்க்சின் இன்னொரு விளக்கம். அப்புறம் மார்க்ஸ் வகுத்த வரலாற்றுப் படிமுறை இதுவே: நிலப் பிரபுத்துவம், முதலாளித்துவம், சமூகவுடைமை.

தொல்லுலகம் நினைவுக்கு வந்த வேளைகளில் பண்டைய (அல்லது அவருடைய மொழியில் ஆசிய) உற்பத்தி முறைமையை இடையிட்டுப் புகுத்தினார். ஆனால் நடைமுறை நோக்கங்களுக்காக நிலப் பிரபுத்துவ முறைமையை அடுத்து முதலாளித்துவம் எழுந்த விதத்துடன் ஒன்றிவிட்டார்.

அவர் எழுதிக் கொண்டிருந்த 1847ம் ஆண்டுக் காலத்தில் முதலாளித்துவம் முழு வெற்றி பெற்றவிட்டதாகவும், அரசு என்பது முழு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினதும் பொது அலுவல்களை நடத்தும் ஒரு வெறும் குழு ஆகிவிட்டதாகவும் வாதித்தார். இதுவும் இன்னதாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பது போன்ற ஒரு கூற்றே. ஒருவேளை இது நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் எனலாம். ஆனால் பொதுவாக நிகழவில்லை. பிரான்சில் மாதிரிமே நிகழ்ந்தது.

பிரித்தானிய அரசியல் முறைமையில் நில உடைமையாளர்களே இன்னும் ஆதிக்கம் செலுத்தினார்கள். 20ம் நூற்றாண்டு வரை ஐரோப்பாவின் பெரும் பாகத்தை முடியாட்சி யாளர்களே ஆண்டார்கள். முடியாட்சியாளர்கள் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தவர்கள் அல்லர்.

நிலக்கிழாரின் அல்லது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தவரின் தனி நலன் கருதி அரசு அலுவல் புரியவில்லை. அரசுக்கு என்றொரு சொந்த வாழ்வுண்டு. அதன் நலன்களைக் கருதியே முடியாட்சியாளர்களும் நிருவாகிகளும் அதனைப் பேணிக்காத்து வந்தார்கள். அரசியல், பொருளியல் அலுவல்களில் ஈடுபடும் சுதந்திரமான முகாமையாளர்களை இனங்காண மறுத்தமை மார்க்சின் முறைமையில் காணப்பட்ட மாபெரும் குருட்டுத்தனம் எனலாம்.

பிரித்தானிய பாராளுமன்றம் 10 மணித்தியாலச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருந்தது. ஆலை வேலை நேரத்தை அது மட்டுப்படுத்தியது. அது ஒரு சமூகநல நடவடிக்கையாகும். அப்புறம் ஜேர்மனியில் (அரசுத் தலைவர்) பிஸ்மர்க் (Bismarck 1871-1890) சமூகநலத் திட்டத்தை மேற்கொண்டார். அத்தகைய திட்டம் வர்க்கங்கள் அனைத்துக்கும் எதிராக (பாட்டாளி வர்க்கத்தைவிட அதிகமாக முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிராகத்) தனது அரசின் சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்தும் என்ற ஒரு வெறும் கணிப்பிற்கு அமையவே அவர் அதனை மேற்கொண்டார்.

47. மேலதிக உற்பத்தி

முதலாளித்துவ வார்க்கம் தனி ஒரு நாட்டில் அதன் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதுடன் மனநிறைவு கொள்ளாது, உலகெங்கும் கட்டுப்பாடற்ற வியாபாரத்தைத் திணித்தது என்றார் மார்க்ஸ். இங்கும் தமது விதிகளின்படி நிகழ வேண்டியதையே மார்க்ஸ் சொல்லுகின்றார், அல்லது தாம் புரிந்து கொண்டது போல் முதலாளித்துவ வார்க்கமும் பொருளியலைப் புரிந்து கொண்டு செய்யவேண்டியதையே அவர் சொல்லுகின்றார். ஆனால் கட்டுப்பாடற்ற வியாபாரம் இடம்பெறவில்லை, அல்லது ஒரு குறுகிய காலத்துக்கே இடம்பெற்றது. வரிவிதிப்புகள் மூலம் அரசுகள் தமது தனியிருப்பினைக் கட்டிக்காத்தன. அதாவது 20ம் நூற்றாண்டில் முதலாளித்துவம் தேசிய சுதந்திரத்தை ஒழித்துக்கட்டுவதற்குப் பதிலாக அதற்குப் பெரிதும் உரமூட்டியே வந்துள்ளது.

ஒரு தொற்றுநோய் பரவப் போகின்றது, மேலதிக உற்பத்தி எனும் தொற்றுநோய் பரவப் போகின்றது, முன்னைய ஊழிகளில் முட்டாள்தனமாகத் தென்பட்டிருக்கக்கூடிய மேலதிக உற்பத்தி எனும் தொற்று நோய் பரவப் போகின்றது, முதலாளித்துவ வார்க்கம் தான் ஏற்படுத்திய தொல்லைக்குள் தானே சிக்கிக்கொள்ளப் போகின்றது... இது எங்கெல்சிடமிருந்து மார்க்ஸ் கற்றறிந்த பொருளியல் பகுப்பு. 1847ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பெரு நெருக்கடியைப் பொறுத்தவரை இது உண்மையானதே. எனினும் இத்தகைய மேலதிக உற்பத்தி - நெருக்கடிகள் ஏன் ஏற்பட்டன என்பதற்குக் கோட்பாட்டு விளக்கம் எதனையும் மார்க்ஸ் முன்வைக்கவில்லை. தொழிலாளிகளைப் பட்டினியின் விளிம்புக்குத் தள்ளும் கொடுமை முதலாளிகளுடன் கூடப் பிறந்த குணம் என்பதைத் தவிர வேறு (கோட்பாட்டு) விளக்கம் எதனையும் மார்க்ஸ் முன்வைக்கவில்லை.

அப்புறம் பல ஆண்டுகளாக ஆராய்ச்சி செய்த பிற்பாடு முதலாளிகளை (அவர்கள் விரும்பியோ விரும்பாதோ) கொடுமைசெய்ய நிர்ப்பந்திக்கும் பொருளியல் விதிகளைத் தாம் கண்டுபிடித்துவிட்டதாக மார்க்ஸ் நினைத்தார். ஆனால் திரும்பத் திரும்ப நெருக்கடிகள் ஏற்படுவதற்கும் முனைப்படைவதற்குமான காரணங்களை அவர் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்னரே, அவருடை முறைமையில் அத்தகைய நெருக்கடிகள் எடுகோள்களாகிவிட்டன.

48. வார்க்க ஆட்சி

நெருக்கடிகள் மார்க்சிய முறைமையில் காணப்பட்ட ஓர் அம்சம் மாத்ரீமே. அவற்றுக்கு நிகராகக் காணப்பட்ட இன்னோர் இன்றியமையாத அம்சம் (மார்க்சின் சொந்த மொழியில்) முதலாளித்துவ வார்க்கம் தன்னை அழிக்கப் போகும் வார்க்கத்தையே ஆக்கியுள்ளது என்பதாகும். பாட்டாளி வார்க்கமே (அல்லது மார்க்சின் மாற்று வரையறையின்படி ஆலைத் தொழிலாள வார்க்கமே) அழிக்கும் வார்க்கமாகும்.

கைத்தொழில் புரட்சியின் பெறுபேறாகத் தொழிலாளிகள் தமது அற்ப சொற்ப உடைமைகளையும் இழந்து, பெரிய நகரங்களில் ஒருங்கு திரள்வார்கள். தமது கூலி இடையறாது குறைக்கப்படுவதை எதிர்த்து அணி திரளவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு ஏற்படும். அவர்கள் கிளர்ந்தெழுவார்கள். தனியுடைமை முறைமை முழுவதையும் ஒழித்துக் கட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு ஏற்படும். முன்னர் சிறுபான்மையோரே வார்க்க ஆட்சி புரிந்தார்கள். பாட்டாளி வார்க்கமே மாபெரும் பெரும்பான்மை வார்க்கம் ஆகும். ஆகவே அவர்களுடைய ஆட்சியே யாவரின் நலனையுங் கருதி மேற்கொள்ளப்படும். பழைய அர்த்தப்படியான வார்க்க ஆட்சி முடிவடைந்துவிடும். ஷெரகெலின் இறுதித் தொகுப்பு எய்தப்பட்டுவிடும்..... என்று மார்க்ஸ் ஆளுடம் கூறினார்.

49 முற்போக்கும் பிற்போக்கும்

எஞ்சிய சில முதலாளிகள் தவிர்ந்த ஏனைய அனைவரையும் பாட்டாளி வார்க்கம் உள்ளடக்கும் என்று மார்க்ஸ் சிலவேளைகளில் உணர்த்தியதுண்டு. பிற வார்க்கங்கள் தொடர்ந்தும் வரலாற்று அரங்கில் சிதறுண்டிருக்கும் என்பதை அவர் சிலவேளைகளில் ஏற்றுக்கொண்டதுண்டு. அத்தகைய வார்க்கங்களை அவர் பெரிதும் மாறாப் பகையுடன் மட்டுக்கட்டியதுண்டு:

கீழ்-மத்திய வார்க்கத்தவர்களாக விளங்கும் கடைக்காரர்களும் கைவினைஞர்களும் உழவர்களும் தமது சொந்த வாழ்வினைப் பேணிக் கொள்ளவே போராடுவார்கள். ஆகவே அவர்கள் புரட்சியாளர்கள் அல்லர். அவர்கள் பழைமைபேணிகள். இல்லை, இன்னும் மோசமானவர்கள். அவர்கள் வரலாற்றுச் சில்லினைப் பின்னோக்கி உருட்ட எத்தனிக்கும் பிற்போக்காளர்கள். அதாவது, அவர்கள் மார்க்குடன் மாறுபட்டவர்கள்.

அவர்களைவிட சமூகக் கழிசடைகள் அல்லது மந்தம் பிடித்த பாட்டாளிகள் இன்னும் மோசமானவர்கள். பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி தொடக்கத்தில் மந்தம் பிடித்த பாட்டாளிகளைப் புரட்சி இயக்கத்தினுள் வாரிச்செல்லக்கூடும். ஆயினும் அவர்கள் பிற்போக்குச் சூழ்ச்சியாளர் அளிக்கும் இலஞ்சத்துக்குக் கட்டுண்ட கருவியாக மாறும் வாய்ப்பே அதிகம் என்று மார்க்ஸ் மட்டுக்கட்டினார்.

ஒரு வர்க்கம் மார்க்சின் பொதுப்படையான கண்டனத்திலிருந்து தப்புவது விந்தையாய் இருக்கிறது. சில முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக் கருத்தியலாளர்கள் வரலாற்று இயக்கத்தைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளும் நிலைக்குத் தம்மை உயர்த்திக் கொண்டுள்ளார்கள். ஆகவே புரட்சியால் வாரிச் செல்லப்படுகையில் அவர்கள் அகன்று மிதந்து சென்று புரட்சிகர வர்க்கத்துடன் இணைந்து கொள்வார்கள், வருங்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் வர்க்கத்துடன் இணைந்து கொள்வார்கள். மார்க்சிய விதிகளின் கடுமையை இவ்வாறு எதிர்கொள்ளும் அந்த மெய்யறிவு படைத்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்து ஆட்களை ஊகித்தறிவது கடினமன்று. அவர்கள் மார்க்சம், அவர் தயாள சிந்தையுடன் ஏற்றுக்கொண்ட எங்கெல்லாமே ஒழிய வேறெவரும் அல்லர்.

50 துணி உடைமையும் பொது உடைமையும்

பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தின் முதல் பிரிவில் சமூகம் எவ்வாறு விருத்தியுற்றது, அது எவ்வாறு விருத்தியுறும் என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. அது ஒரு பகுப்பாகுமே ஒழிய, நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான ஓர் அழைப்பாகாது. பாட்டாளி வர்க்கம் தவறாது எழுவதை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும்படி முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக் கருத்தியலாளரை உந்துவதாய் அது அமைந்துள்ளது.

இரண்டாம் பிரிவு நடைமுறை இயல்பு மிகுந்தது, பொதுவுடைமைவாதிகளைப் பற்றியது. பொதுவுடைமைவாதிகள் யார், அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியது. பொதுவுடைமைவாதிகள் பற்றிய வரையறை எளியது. உலகத்தில் நிகழ்வதைப் புரிந்து கொண்டவர்கள் அவர்களே. இது மார்க்சையும் எங்கெல்லையும் மாத்திரமே பொதுவுடைமை வாதிகள் என்று கொள்ளும் வரையறையாகும்.

பாட்டாளி வாக்கத்தின் முழுமையான நலன்களிலிருந்து வேறுபட்ட, புறம்பான நலன்கள் பொதுவுடைமைவாதிகளுக்குக் கிடையா. அதாவது பாட்டாளி வாக்கம் எத்தகைய நலன்களை நாடவேண்டும் என்று மார்க்ஸ் கூறுகின்றாரோ அத்தகைய நலன்களை நாடுவதற்கு அது உடன்படுவதாக எடுத்துக்கொண்டே அவர் இவ்வாறு பரிந்துரைக்கின்றார்.

தனி உடைமையின் ஒழிவே பொது உடைமையின் அமைவு. இன்னும் செவ்வையாகச் சொல்வதாயின், மூலதனம் தனி உடைமை ஆவதை ஒழிப்பதே பொதுவுடைமை அமைப்பு என்று மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த இடத்தில் மார்க்ஸ் தடம்மாறி ஓடுகின்றார். முதலாளித்துவ வாக்கம் மனத்தில் பட்டவுடன் (புறந்துபட்ட பெரும்பான்மையோரைக் கூலிபெறும் அடிமைகளாக மாற்றிய தனி உடைமையைப் புனிதமானதெனக் கொண்டாடும் முதலாளித்துவ வாக்கம் மனத்தில் பட்டவுடன்) வெகுண்டெழுந்து திட்டுகின்றார். பொதுவுடைமை வாதிகளுக்கும் பாட்டாளி வாக்கத்துக்கும் அரசியல் நடவடிக்கை எடுக்கும் நடைமுறை வழியைத் தாம் காட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதை அவர் இங்கே மறந்துவிடுகின்றார். இலண்டன் குழுவின் பொறுமையினம் அவரை அலைக்கழித்திருக்கக் கூடும். ஆதலால் இந்த இடத்தில் இடைநிறுத்தி முதலாளித்துவ வாக்கத்தை அவர் கண்டித்திருக்கக் கூடும். இந்த வேடிக்கையான கண்டனம் உண்மையில் முதல் பிரிவுக்குரியது.

மார்க்சின் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம் அவருடைய கருத்தை வலுப்படுத்துகின்றது. சமூகம் கருத்துக்களையும் அமைப்புக்களையும் குழிந்துள்ளது, குழிந்துள்ள சமூகத்திலிருந்தே கருத்துக்களும் அமைப்புக்களும் எழுகின்றன, எழுகின்ற கருத்துக்களுக்கும் அமைப்புக்களுக்கும் சுய இருப்புக் கிடையாது என்பதே மார்க்சின் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம். பிற்கால வரலாற்றிற்குப் பலர் இவ்வாறே பொதுமைப்படுத்தி, பிழைப்பு நடத்தி, புகழ் ஈட்டியதுண்டு.

51 குடும்பமும் பெண்களும்

பொதுவுடைமைவாதிகள் குடும்பத்தை ஒழித்து, பெண்களைப் பொதுவுடைமை ஆக்க விரும்புகின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு மார்க்ஸ் நன்கு சுவைபட விடையிறுக்கின்றார்: முதலாளித்துவ வார்க்கத்தவன் தனது மனைவியை ஓர் உற்பத்திக் கருவியாகவே கருதுகின்றான். ஆகவே அவள் தேசிய உடைமை ஆக்கப்படுவதையே அவன் எதிர்பார்க்கின்றான். எவ்வாறாயினும், முதலாளித்துவ வார்க்கத்தவர்கள் ஏற்கெனவே பெண்களைப் பொது உடைமை ஆக்கிவிட்டார்கள். பொது மகளிருடன் நிறைவு கொள்ளாத முதலாளித்துவ வார்க்கத்தவர்கள் ஒருவரின் மனைவியை இன்னொருவர் கடத்துவதில் பேரின்பம் அடைகின்றார்கள் என்று மார்க்ஸ் விடையிறுக்கின்றார்.

52 தேசியம்

தேசிய சுதந்திரமும் ஐக்கியமுமே தமது மிக அவசர குறிக்கோள் என்று அப்பொழுது புரட்சியாளர்கள் பலர் நம்பினார்கள். 1848ம் ஆண்டில் புரட்சிகள் இடம்பெற்றபொழுது தேசியம் சமுதாயப் பிரச்சனையை மறைத்தது உண்மையே.

பொதுவுடைமை வாதிகள் தேசங்களையும் தேசியத்தையும் ஒழித்துக்கட்ட முற்படுகின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு மார்க்ஸ் விடையிறுக்கும் பொழுது, அவருடைய வாதம் இன்னும் தீட்புமுறுகின்றது:

ஒரு நாட்டில் நாட்டங் கொண்டோர் மாத்திரமே (அதாவது ஒரு நாட்டில் உடைமை கொண்டோர் மாத்திரமே) அந்த நாட்டில் பற்றுறுதி கொள்வார்கள். பாட்டாளிகள் (மார்க்சின் வரையறையின்படி) உடைமை அற்றவர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு நாடில்லை. அவர்களிடம் இல்லாததை அவர்களிடமிருந்து பறிக்க முடியாது. எவ்வாறாயினும் உலகெங்கும் பரவியுள்ள முதலாளித்துவம் ஏற்கெனவே தேசிய வேறுபாடுகளையும் (வேறுபட்ட தேசத்து) மக்களுக்கு இடையேயான பகைமைகளையும் ஒழித்துக்கட்டி வருகின்றது, பாட்டாளி வர்க்கம் மேலோங்கவே அத்தகைய வேறுபாடுகளும் பகைமைகளும் இன்னுந் துரிதமாக மறைந்துவிடும் என்று மார்க்ஸ் விடையிறுக்கின்றார்.

இது அப்பொழுது பரவலாக நிலவிய கட்டுப்பாடற்ற வியாபார நெறி ஆகும். பொதுவாக மார்க்சினால் வெறுக்கப்பட்ட ஜோன் பிறைற் (John Bright 1811-1889), ரிச்சாட் கொப்டன் (Richard Cobden 1804-1865) போன்ற முதலாளித்துவ வர்க்க தீவிரவாதிகளினால் கைக்கொள்ளப்பட்ட நெறி ஆகும்.

புரட்சிவாதிகள் வர்க்கப் போராட்டத்தில் புலனைச் செலுத்த வேண்டும் என்பதே மார்க்சின் அவா. அத்துடன் தமது சர்வதேசிய வாதத்தைக் குறித்து அவர் மிகவும் பெருமைப்பட்டார். ஜேம்மன் தீவிரவாதிகளுடன் ஒட்டி உறவாடியது போலவே, பிரெஞ்சுப் புரட்சிவாதிகளுடனும் இங்கிலாந்துப் பட்டய இயக்கத்தவர்களுடனும் அவர் ஒட்டி உறவாடினார், அல்லது ஒட்டி உறவாடியதாக நினைத்தார்.

53 தேசியம்

போராட்டங்கள் எல்லாம் வர்க்கப் போராட்டங்களே என்று ஆரம்பத்திலேயே மார்க்ஸ் நிர்ணயித்துவிட்டார். தேசங்களுக்கு இடையே நிகழும் போராட்டங்களுக்கும் இந்த நிர்ணயம் பொருந்த வேண்டும் என்பது இங்கே தெளிவாகின்றது. அதாவது ஒரு தேசத்தின் உள்ளே காணப்படும் வர்க்கங்களுக்கு இடையே நிலவும் பகைமை மறையும் அதே வேகத்தில் ஒரு தேசம் இன்னொரு தேசத்தின் மீது கொண்ட பகைமையும் ஒழியும் என்று மார்க்ஸ் எதிர்பார்த்தார்.

இங்கே பிற வாக்கங்களை விடப் பாட்டாளி வாக்கமே பிறர் நலம் பேணுவது அதிகம் என்று மார்க்ஸ் எடுத்துக் கொண்டுள்ளார். ஆனால் அவ்வாறு எடுத்துக் கொண்டதை மார்க்ஸ் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை, பிந்திய நிகழ்வுகள் அந்த எடுகோளை முற்றிலும் எண்பிக்கவுமில்லை.

ஒரு தேசம் இன்னொரு தேசத்தைச் சுரண்டுதல் என்று மார்க்ஸ் எதனைக் குறிப்பிட்டாரோ அதனால் தேசங்களுக்கு இடையே சில முரண்பாடுகள் தோன்றியதில் ஐயமில்லை. அயர்லாந்தியர் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகவும், சிலாவிய இயக்கங்கள் ஜேர்மனியருக்கு எதிராகவும் மேற்கொண்ட போராட்டங்களைப் பொறுத்தவரை அது உண்மையே.

அயர்லாந்தியர்மீது சரிவர அனுதாபங் கொண்ட மார்க்ஸ் ஆங்கிலேயத் தொழிலாளிகளையும் அயர்லாந்தியர் மீது அனுதாபங் கொள்ளத் தூண்டினார். அயர்லாந்துப் பிரச்சனை உள்ளவரை ஆங்கிலேயத் தொழிலாளிகள் அயர்லாந்தியருக்கு எதிராகத் தம்மைச் சுரண்டுவோருடன் ஒத்துழைக்கும் அளவுக்குக் கெட்டுப் போய்விட்டதாக மார்க்ஸ் பிற்பாடு கருதினார். ஆகவே இங்கிலாந்தில் பாட்டாளி வாக்கம் வெற்றிபெறுவதற்கு முன்னோடியாக அயர்லாந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்று அவர் கருதினார். இங்கே புத்திக்கூர்மையும் அறிவுத்தெளிவும் தென்படுகின்றன.

சிலாவியரைப் பொறுத்தவரை மார்க்சின் தொலைநோக்கில் உறுதி குறைவு. ஜேர்மன் தேசத்தின் சீரிய பண்பாட்டில் அமிழ்வதே சிலாவியருக்கு வகுத்த விதி என்று எங்கெல்லக் கருதினார். இங்கே மார்க்ஸ் வெளிப்படையாக எங்கெல்லுடன் மாறுபடவில்லை.

54 தேசியமும் சர்வதேசியமும்

ஏறக்குறைய ஒத்த தேசங்கள் ஒன்றை ஒன்று முந்துவதற்கு உறுதி பூண்டு, ஒன்றுடன் ஒன்று போட்டி போடுவதால் எழும் முரண்பாடுகளையும் மார்க்ஸ் வகுத்த நெறி புறக்கணித்து விட்டது. ஒரு பாட்டாளி வாக்கம் இன்னொரு பாட்டாளி வாக்கத்துக்குச் சவால் விடுக்க முற்படக் கூடும் என்பதைப் பிந்திய நிகழ்வுகள் மெய்ப்பித்துள்ளன. முதலாளிகள் ஒருவருக்கு எதிராக இன்னொருவர் செயற்பட முடியாமையின், நிச்சயமாகப் பாட்டாளிகளும் அப்படியே செய்யக் கூடும். வாக்க முரண்பாடுகள் வாக்கங்களுக்கு இடையேதான் இடம்பெறும், வாக்கங்களின் உள்ளே இடம்பெறா என்பது மார்க்ஸ் கொண்ட கருத்தில் உள்ள விந்தை. அது பொருளாதார அனுபவம் முழுவதற்கும் மாறான கருத்து.

மார்க்ஸ் தேசியத்தைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. தேசிய சுதந்திர வீரர்களாகத் திகழ்ந்த தமது புரட்சிப் போட்டியாளர்களை இகழ்வதற்கே அவர் ஆசைப்பட்டார். பாட்டாளி வர்க்கம் தேசிய உணர்விலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்று மார்க்ஸ் வகுத்த நெறியே பிற்பாடு சர்வதேசிய சமூகவுடைமை அவையத்துக்கு அடிகோலியது. முதலாவது அவையத்துக்கு மார்க்சே தலைமை தாங்கினார். இந்தச் சர்வதேசிய அவையங்கள் தேசப் பற்றுக்குத் தாக்குப் பிடிக்கத் தவறிவிட்டன. முதலாவது உலகப் போருடன் இரண்டாவது அவையம் மாண்டு போயிற்று. இரஷ்யப் பொதுவுடைமைவாதிகள் எதனை மாபெரும் தாயகப் போர் என்று சரிவரக் குறிப்பிட்டார்களோ அது நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கையில் மூன்றாவது அவையம் குலைக்கப்பட்டு விட்டது.

55 பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம்

முதற்கண் பாட்டாளி வர்க்கம் ஆளும் வர்க்கம் ஆதல் வேண்டும், அதாவது குடியாட்சிச் சமரில் வெல்ல வேண்டும் என்றார் மார்க்ஸ்.

பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தில் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் என்ற மார்க்சின் புகழ்பெற்ற சொல்தொடர் காணப்படவில்லை. அந்தச் சொல்தொடர் காணப்படாவிடினும் அந்தக் கருத்துக் காணப்படுகின்றது : பாட்டாளி வர்க்கம் முதலாளி வர்க்கத்திடமிருந்து மூலதனம் முழுவதையும் கையேற்கும், உற்பத்திச் சாதனங்கள் அனைத்தையும் அரசின் வசம் அது கையளிக்கும் என்று மார்க்ஸ் கூறுகின்றார்.

மார்க்சின் கூற்று அவருடைய நெறியுடன் மாறுபடுகின்றது. பொருளியல் மாற்றம் அரசியல் மாற்றத்துக்கு முந்தியது, பொருளியல் மாற்றமே அரசியல் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்று தமது பிரகடனத்தில் ஏற்கெனவே மார்க்ஸ் வகுத்த நெறியுடன் இக்கூற்று மாறுபடுகின்றது. இது ஒரு விசித்திரமான மாறுபாடு. இங்கே அவர் எதிர்மாறாகப் பேசுகின்றார். அதில் விறதை இல்லை. எதிர்மாறாகப் பேசாவிட்டால் பிந்திய மார்க்சியவாதிகள் சிலரைப் போலவே மார்க்ஸும் இலவுகாக்க நேர்ந்திருக்கும். அந்த ஆபத்திலிருந்து அவர் தப்பியதில் ஒரு தாக்க முரண்பாடும் தென்படுகின்றது.

அந்த ஆபத்தைத் தாண்டுவதற்காகப் பொதுவுடைமை நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை வரையறுக்கும் உடனடிக் காரியத்தில் மார்க்ஸ் திடிவென்று குதிக்கின்றார். பாட்டாளி வர்க்கம் வெற்றியீட்டியவுடன் மேற்கொள்ள வேண்டிய 10 சீர்திருத்தங்களை நிரலிடுவதன் மூலம் அவர் அந்த ஆபத்தைத் தாண்டுகின்றார்:

- 1 நில உடைமையை ஒழித்தல், நிலக் குத்தகை முழுவதையும் பொது நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தல்
- 2 ஷர்ப்படியாக அல்லது கட்டங் கட்டமாக அதிகரிக்கும் வருமான வரி வசூலிப்பு முறையைப் புரத்தல்
- 3 பாய்பரைச் சொத்துரிமை முழுவதையும் ஒழித்தல்.
- 4 குடியகல்வோர், கிளர்ந்தெழுவோர் அனைவரையும் உடைமைகளைப் பறித்தல்.
- 5 அரசு முடிதனம், ஏகபோக உரிமை என்பவற்றுடன் கூடிய ஒரு தேசிய வங்கியின் மூலம் வருவாயை அரசுக்கு உரித்தாக்கல்.
- 6 செய்தித்தொடர்பு, போக்குவரத்துச் சாதனங்களை அரசுக்கு உரித்தாக்கல்.
- 7 அரசுக்குச் சொந்தமான தொழிற்சாலைகளையும் உற்பத்திச் சாதனங்களையும் பெருக்குதல். தரிசு நிலங்களில் பயிற்செய்தல். ஒரு பொதுத் திட்டத்தை வகுத்து, அதன்படி மண் வளத்தைப் பெருக்குதல்.
- 8 பாடுபாடின்றி அனைவரும் வேலைசெய்ய ஏற்பாடு செய்தல். தொழில் படை (குறிப்பாகக் கமத்தொழில் படை) அமைத்தல்.
- 9 கமத்தொழிலையும் கைத்தொழிலையும் ஒருங்கிணைத்தல், மக்களைச் சரிசுமமான முறையில் நாடு முழுவதும் பரவச்செய்து, கிராமத்துக்கும் நகரத்துக்கும் இடையே நிலவும் வேறுபாட்டைப் ஷர்ப்படியாக ஒழித்தல்.
- 10 எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் பொதுப் பாடசாலைகளில் இலவசக் கல்வி புகட்டல், சிறுவரை ஆலையத் தொழிலுக்கு அமர்த்தும் தற்போதைய முறையை ஒழித்தல், கல்வியையும் உற்பத்தியையும் ஒருங்கிணைத்தல்.

பாட்டாளி வர்க்கத்தால் நடத்தப்படாத அரசுகள் இவற்றுள் அநேகமானவற்றை நிறைவேற்றியுள்ளன.

பாட்டாளி வர்க்கம் ஆளுமிடத்து வர்க்கங்களும் வர்க்கப் பகைமைகளும் மறைந்துவிடும், அப்புறம் எம்மிடை ஓர் இணைவு ஏற்படும். நாம் ஒவ்வொருவரும் சுதந்திரமாக விருத்தியடைவோம். அதுவே நாம் அனைவரும் சுதந்திரமாக விருத்தி அடைவதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையாக அமையும் என்று கூறி அற்புதபுரிக்கு ஆயத்தம் செய்கின்றார் மார்க்ஸ். இத்துடன் பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தின் உள்ளார்ந்த வாதம் முடிவடைகிறது.

56 சுருக்கமும் விளக்கமும்

ஒரு சில ஆண்டுகள் கழித்து தமது பிரகடனத்தில் புதியவை என்று தாம் கருதிய விவரங்களை மார்க்ஸ் சுருக்கி உரைத்தார். 1852ல் அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்: எனக்கு முன்னர் முதலாளித்துவ வர்க்க வரலாற்றிற்குள் தற்கால சமுதாயத்தில் நிகழும் வர்க்கப்

போராட்டம் விருத்தியுற்ற வரலாற்றை விபரித்திருந்தார்கள். முதலாளித்துவ வர்க்கப் பொருளியலாளர்கள் வர்க்கங்களைப் பகுத்தாய்ந்திருந்தார்கள். யான் செய்த புதுமை யாதெனில் :

- (1) உற்பத்தி விருத்தியும் குறிப்பட்ட, வரலாற்றுக் காலகட்டத்துடன் மட்டுமே வர்க்கங்களின் வாழ்வு பிணைந்துள்ளது என்பதையும்
- (2) வர்க்கப் போராட்டம் தவறாது பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்துக்கே இட்டுச் செல்லும் என்பதையும்
- (3) இந்தச் சர்வாதிகாரம் நிலவும் காலங்கூட எல்லா வர்க்கங்களும் ஒழிந்து, வர்க்கமற்ற சமுதாயம் எழும் இடைக்காலமே ஆகும் என்பதையும் நிரூபித்தமையே.

இது மெய்யும் பொய்யும் சேர்ந்த விசித்திரமான கலவை. நிரூபணம் என்பதற்கு மார்க்ஸ் கொண்ட கருத்தும் விசித்திரமானது.

தனக்கு முந்தியவர்களை அவர் மனநீதியோடும் பெருந்தன்மையோடும் பாராட்டியுள்ளார். தவிர, மாறும் சமுதாய சூழ்நிலைகளே வர்க்கங்களை உருவாக்குவதாகக் காட்டியுள்ளார். அது அவர் மனதில் பட்ட நல்ல கருத்து - எவர்க்கும் படுங் கருத்து.

வர்க்கப் போராட்டம் தவறாது பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்துக்கே இட்டுச் செல்லும் என்ற தமது இரண்டாவது வாதத்தை -வாதவியலின் துணைகொண்டே அவரால் நிரூபிக்க முடிந்தது. நிலப் பிரபுத்துவ வர்க்கத்துடன் முரண்பட்ட முதலாளித்துவ வர்க்கம் அதன் சர்வாதிகாரத்தை நிலைநாட்டுவதில் வெற்றி பெற்றுவிட்டது (என்பது உண்மையில் கேள்விக்கிடமான ஒரு வரலாற்றுத் துணுக்கு). ஆகவே முதலாளித்துவ வர்க்கத்துடன் முரண்படும் பாட்டாளி வர்க்கமும் அப்படியே செய்யும் (அதன் சர்வாதிகாரத்தை நிலைநாட்டுவதில் வெற்றிபெறும்) என்று மார்க்ஸ் உணர்த்தியுள்ளார்.

பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் ஒரு வர்க்கமற்ற சமுதாயத்துக்கே இட்டுச் செல்லும் என்ற மூன்றாவது வாதம் நிரூபிக்கப்படவே இல்லை. வாதவியல் படிமுறை ஈற்றில் முடிவடையும் என்று வெறிகெல் கொண்ட நம்பிக்கையில் மட்டுமே அது அமைதி கொள்ளுகின்றது. பாட்டாளி வர்க்கம் ஆண்டவுடன் குறிக்கோள் எய்தப்பட்டுவிடும் என்று மார்க்ஸ் வெறுமனே உறுதிசூறியுள்ளார்.

பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தில் இன்னும் அதிக விவரங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒரு சிறு விவரம் கவனிக்கத்தக்கது. எங்கெல்ஸ் தமது பொதுவுடைமை வினாவிடையில் முன்வைத்த வாதங்களை மார்க்ஸ் தமது பிரகடனத்தின் முந்திய பிரிவுகளில் கூர்மையாக்கி, தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். அதன் பெறுபேறாக அவை உருவில் குறுகி, தாக்கம் மிகுந்தன.

மார்க்ஸ் தம்மை எதிர்த்த சமூகவுடைமைவாதிகள் மீது ஒரு தாக்குதல் தொடுக்காது தமது எழுதுகோலை வைத்ததில்லை. இங்கே எங்கெல்ஸைவிட மார்க்ஸ் தம்மை எதிர்த்த சமூகவுடைமைவாதிகளை நீட்டி நிமிர்த்தித் தூற்றியுள்ளார். இது அவருடைய காலகட்டத்தை ஒட்டிய விசித்திரமான பிரிவு. சில விவரங்களில் ஆழ்ந்த அறிவாற்றல் பளிச்சிடுகின்றது. பல விவரங்களில் தப்பெண்ணம் புலப்படுகின்றது.

ஆங்கிலேய இளைஞர் இயக்கத்தை இப்பொழுது எவரும் பொருட்படுத்துவதில்லை. கிரீஸ்தவ சமூகவுடைமை வாதத்தையுங்கூட எவரும் பொருட்படுத்துவதில்லை. உயர்குலத்தோரின் மனப்புழுக்கத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்கு மதகுரு தெளிக்கும் தீர்த்தமே கிரீஸ்தவ சமூகவுடைமை உணர்வு என்று மார்க்ஸ் வரையறுத்தது பொருத்தமே.

வர்க்க சமூகவுடைமைவாதிகள் மீது அல்லது (இன்னுஞ் சரிவரச் சொல்வதாயின்) சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் மீது அவர் தொடுத்த தாக்குதல் முற்பட்ட காலகட்டத்துக்கு உரியதன்று. அவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கம் இல்லாத முதலாளித்துவ வர்க்கத்தையே நாடுகின்றார்கள். முதலாளித்துவ வர்க்கம், முதலாளித்துவ வர்க்கமே - முதலாளித்துவ வர்க்கம் தொழிலாள வர்க்கத்தின் நன்மைக்காக வாழும் வர்க்கமே என்பது அவர்களுடைய கண்ணோட்டம். இது ஓர் அர்த்தமற்ற, அசாத்தியமான கண்ணோட்டம் என்று மார்க்ஸ் நினைத்தார். உண்மையில் இது பெரிதும் தற்கால சமூகங்களையே விரிக்கின்றது.

இறுதியாக அற்புதபுரி நூடும் சமூகவுடைமைவாதிகளைப் பற்றி எடுத்துரைக்கும் பொழுது மார்க்ஸ் தமது கண்ணோட்டமே நடைமுறைக்கு உகந்தது - சிறந்தது என்பதை மெய்ப்பிப்பதில் கரிசனை காட்டுகின்றார். எவ்வாறாயினும் அவருடைய சொந்தக் கண்ணோட்டமும் அற்புதபுரியையே பெரிதும் நாடுகின்றது. வேறுபாடு யாதெனில் : முந்திய அற்புதபுரி வாதிகள் கட்டியதோ மனக்கோட்டை, ஆனால் மார்க்சே அக்கோட்டையை எட்டும் விதத்தை அறிந்தவர். இதுவே அவர் கானும் வேறுபாடு.

பல்வேறு தொழிலாள வர்க்கக் கட்சிகளுடன் பொதுவுடைமைவாதிகள் புணரும் உறவு பற்றி மேலோட்டமாக எடுத்துரைக்கும் இறுதிப் பிரிவில் நடைமுறைக்குகந்த நடவடிக்கை ஒன்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அது ஓர் இலகுவான நடவடிக்கை: குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் உடைமைப் பிரச்சனை எவ்வளவு தூரம் விரிவடைந்திருந்தாலும், அந்தப் பிரச்சனையை முன்னெடுக்கும் நோக்குடன் ஒவ்வொரு புரட்சிகர இயக்கத்தையும் பொதுவுடைமை வாதிகள் ஆதரிக்கவேண்டும். அதாவது சமூகவுடைமைக்குத் தயாராகா நாடுகளில் கூட அவர்கள் குடியாட்சிவாதிகளையும் தேசியவாதிகளையும் ஆதரிப்பதுபோல் காட்டி ஏய்க்கவேண்டும். இங்கே பழைய தர்க்க முரண்பாடு மீண்டும் தலைதூக்குகின்றது.

ஜேர்மனி பற்றிக் கூறும் பந்தி சுவராசியமாக அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. (மார்க்சின் சொந்த மொழியில்) பொதுவுடைமைவாதிகள் ஜேர்மனியைக் கவனிப்பது முக்கியம். மார்க்ஸ் ஒரு ஜேர்மனியர், அவர் ஜேர்மன் தையல்காரர்களுக்காகவே எழுதுகின்றார், ஆதலால்தான் பொதுவுடைமைவாதிகள் ஜேர்மனியைக் கவனிப்பது முக்கியம் என்று அவர் எழுதுகின்றார் போலும்.

மார்க்ஸ் இன்னும் பொதுப்படையான விளக்கங்களையும் முன்வைக்கின்றார்: 17ம் நூற்றாண்டுக் காலத்துப் பிரான்சைவிட, அல்லது 18ம் நூற்றாண்டுக் காலத்து இங்கிலாந்தைவிட, ஜேர்மனி அதிகம் விருத்தி அடைந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே முதலாளித்துவ வர்க்கப் புரட்சி அதனை உடனடுத்து நிகழவுள்ள பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கான பீடிகையாகவே அமையும். இந்த ஆருடம் ஜேர்மனியைப் பொறுத்தவரை பிழைத்துவிட்டது. ஆனால் 1917ம் ஆண்டு ரஷ்யாவில் வியக்கத்தக்க வகையில் உண்மையாகிவிட்டது.

பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தின் இறுதி வாக்கும் முதலாவது வாக்கினைப் போன்றதே. அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஆங்கில உருவம் கிடையாது. அதனை ஜேர்மன் மொழியிலிருந்து சொல்லுக்குச் சொல்லாக மொழிபெயர்த்தால் சர்வதேசப் பட்டாளிகளே, ஐக்கியப்படுவீர் (Proletarians of all lands, unite) என்று வரும். எங்கெல்லின் இசைவுடன் சாமுவேல் மூர் (Samuel Moore) அதனை சர்வதேசத் தொழிலாளர்களே, ஐக்கியப்படுவீர் (Working men of all countries, unite) என்று மொழிபெயர்த்தார். பெரிதும் பொது வழக்கிலுள்ள உருவம் உலகத் தொழிலாளிகளே, ஐக்கியப்படுவீர் (Workers of the world, unite) என்பதே. செவ்வையான உருவம் எதுவாயினும், அதில் பிறக்கும் உணர்வு திட்டவட்டமானது, திட்டமானது. எனினும் போதியளவு திட்டமானதன்று.

பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தின் தாற்பரியம் என்ன? அது பொது விதிகளும் தனி உதாரணங்களும் சேர்ந்த ஒரு விசித்திரமான கலவை. ஓர் உடனடி, நடைமுறை நோக்கத்துக்காகவே (1848ம் ஆண்டுப் புரட்சிகளின் பொழுது மேற்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைக்கு ஒரு பீடிகையாகவே) அது எழுதப்பட்டது. அதன் நடைமுறை இலக்கு எய்தப்படவில்லை. மார்க்சைத் தவிர வேறு முக்கியமான புரட்சிவாதிகள் எவரும் அதனை வாசிக்கவுமில்லை. அவர்களுள் எவரும் அதன் போதனைகளின்படி செயற்படவுமில்லை.

"1848 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சிகளின் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கும் படைப்புகளுள் அது இடம் பெறத் தகுந்ததன்று. ஆனால் 1848ல் வெளிவந்த (ரொக்வில் வெளியிட்ட நினைவுத்திரட்டுத் தவிர்த்த ஏனைய) படைப்புகள் அனைத்தையும் பரவலாக நோக்குமிடத்து, பொதுவுடைமைப் பிரகடனமே அவற்றுள் மிக முக்கியமானது என்பதும், இடம்பெற்ற சம்பவங்கள் எவற்றையும்விட அதன் வெளியீடே மிக முக்கியமானது என்பதும் புலனாகும்.

மாபெரும் மதங்களுள் கடைசியாகத் தோன்றியது மார்க்சியமதமே என்றும், அவற்றுள் பெரிதும் தற்காலத்தை ஒட்டிய மதம் மார்க்சியமதமே என்றும் கொள்வதற்கு வேண்டிய அம்சங்களுள் அநேகமாக அனைத்தும் பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தில் பொதிந்துள்ளன. வரலாறு விருத்தியுறும் முறைமை, அரசியல் நடவடிக்கைத் திட்டம் இரண்டையும் அது சுட்டிக்காட்டியது. சமூகவுடைமைவாதம் முதலாளித்துவத்தைக் கவிழ்ப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும் என்பதை அது மெய்ப்பித்துக் காட்டியது. பாட்டாளி வர்க்கம் முதலாளித்துவத்தைக் கவிழ்க்கும் விதத்தை அது வகுத்துக் கொடுத்தது (வகுத்த விதத்தில் சற்றுத் தெளிவு குறைவாயினும் வகுத்துக் கொடுத்தது கவனிக்கத்தக்கது).

60 இந்த உலகில் வெற்றி

கிரீஸ்தவ மதம் உரோமப் பேரரசின் அடிமைகளுக்கு நம்பிக்கையையும் நிம்மதியையும் அளித்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. மார்க்சியவாதம் முதலாளித்துவத்திடம் கூலி பெறும் அடிமைகளுக்குப் பெரிதும் அதையே செய்தது, உண்மையில் ஒரு படி மேலே சென்றது- அவர்கள் அடுத்த உலகத்தைக் காத்திருக்கத் தேவையில்லை. அவர்கள் இந்த உலகத்திலேயே வெற்றி ஈட்டுவார்கள் என்று பொதுவுடைமைப் பிரகடனம் அவர்களுக்கு உறுதி கூறியது.

61 டார்வின்

உண்மையில் பொதுவுடைமைப் பிரகடனம் மார்க்ஸ் அருளிய மதத்தின் இறுதிக் கூற்றாகாது. அவர் இன்னும் 35 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார், பல நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதினார், அடிக்கடி அரசியலில் ஈடுபட்டார்.

தமது முறைமையில் எந்தப் பாகத்தையும் அவர் வெளிப்படையாகக் கைவிட்டதில்லை. ஆனால் காலப்போக்கில் அவர் விரித்துரைத்ததோ அதிகம், திருத்தியுரைத்ததோ அதைவிட அதிகம் - அந்த வகையில் சுற்றுச் சூழ்நிலை களிலிருந்தே கருத்துக்கள் உருவாகின்றன என்ற அவருடைய சொந்த நெறியினை அவர் தன்னை அறியாது நிலைநாட்டியுள்ளார்.

அவருடைய தத்துவக் கண்ணோட்டம் வெறிகல் வகுத்த முறையில் நிலைத்து விட்டது. இங்கும் அவர் சற்று இடறப்படுகின்றார். தாம் சமூகவியலுக்குச் செய்ததையே டார்வின் உயிரியலுக்குச் செய்ததாக அவர் வாதிட்டார். தமது மூலதனம் (Capital) என்ற நூலின் பிரதியை அவர் டார்வினுக்கு அனுப்பியது உண்மையே. ஆனால் டார்வினுடைய கூர்ப்பும் வெறிகலினுடைய படிமுறையும் பெரிதும் வேறுபட்டவை. மார்க்ஸ் கூர்ப்பினை ஏற்றது மெய்யாயின், அவர் புரட்சித் தத்துவத்தைக் கைவிட்டவராவார். டார்வினுடைய கோட்பாட்டில் தக்கன தப்பிப் பிழைத்தல் (Survival of the fittest) அவரைக் கவர்ந்திருக்கக் கூடும். அந்த உயிரியல் கோட்பாடு வர்க்கப் போராட்டத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக மார்க்ஸ் கருதினார்.

62 கெயின்ஸ்

மார்க்ஸ் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளையே பெரிதும் விரித்துரைத்தார். முதலாளித்துவம் எதிர்நோக்கிய நெருக்கடிகளுக்கு மேலதிக உற்பத்தியே காரணம் என்பது சாதாரண ஆங்கிலேயப் பொருளியலாளர்களிடம் எங்கெல்லும் பொறுக்கியெடுத்த விளக்கம். செப்பமுறாத இந்த விளக்கம் குறித்து மார்க்ஸ் நிறைவு கொள்ளவில்லை. மேலதிக உற்பத்தி, நெருக்கடியில் ஒரு பகுதியே. மேலதிக உற்பத்தி ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதை அவர் அறிய விரும்பினார். மூலதனம் என்ற அவருடைய மாபெரும் படைப்பின் மூலக்கரு அதுவே.

நெருக்கடி ஏற்பட்ட காரணத்தைக் கண்டுபிடித்துக் கோட்பாடு வகுத்தமையே தாம் நிகழ்த்திய மாபெருஞ் சாதனை என்று மார்க்ஸ் கருதினார். தொழிலே பெறுமதியின் தோற்றுவாய் என்பது அப்பொழுது பொருளியலாளர்கள் அனைவரும் ஏற்றக் கொண்ட எடுகோள். இந்த எடுகோளுக்கு இன்றைய அறிவுலகில் பெறுமதி இல்லை. தூரதிஷ்டவசமாக மார்க்சின் கண்டுபிடிப்பு இந்த எடுகோளிலேயே தங்கியுள்ளது. தாம் ஏற்றுக்கொண்ட அந்த எடுகோள் மீது ஒரு கோட்பாட்டைக் கெட்டித்தனமான முறையில் அவர் கட்டியெழுப்பினார்:

ஒரு பொருளின் பெறுமதி அதனை ஆக்குவதற்குத் தேவையான - சமூகத்துக்கு அவ்விதமான தொழில் நேரமே. தொழிலாளி தனது தொழில் ஆற்றலை அதன் முழுப் பெறுமதிக்கு - அதாவது தன்னை அடுத்த நாள் மீண்டும் அமர்த்துவதற்குத் தேவைப்படும் கூலிக்கு விற்கின்றான். ஆனால் அவன் தனது பெறுமதிக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்றான். இதுவே மேலதிகப் பெறுமதி. அதனை முதலாளி கவர்வது இயற்கை. அதாவது முதலாளியோ தீய நோக்கம் யாதாமற்றவன், ஆனால் தொழிலாளியோ உற்பத்தி செய்யத் துறுவாயில் கொள்ளை அடிக்கப்படுகின்றான். இந்த மேலதிகப் பெறுமதியை முதலாளித்துவ உலகத்துக்கு அப்பால் அனுப்பாது - அதனைப் பிற முதலாளிகளுக்கு விற்காது கைதீர்க்க முடியாது. முதலாளிகளால் மேலதிகப் பெறுமதியைத் திரட்டாதிருக்க முடியாது. சுற்றில் மேலதிகப் பெறுமதி முதலாளிகளின் மூச்சை அடைத்துவிடும்.

இந்தக் கருத்துக்களுக்கு வேறுபட்ட கோட்பாட்டுடை அணிவிக்கப்படின அவை ஜே. எம். கெயின்ஸ் (J.M. Keynes 1883-1946) பிற்பாடு வகுத்த கருத்துக்களிலிருந்து அதிகம் வேறுபடா. இங்கு வேறுபடுவது தீர்வே. அறிவுத் தெளிவும் தயாளமும் படைத்த ஓர் அரசினால் கொழுத்த முதலாளிகளைக் கொடைவள்ளல்களாக்க முடியும் என்று கெயின்ஸ் நினைத்தார். அதற்கு ஒரு தொழிலாள வர்க்கப் புரட்சி அல்லது பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் அவசியம் என்று மார்க்ஸ் கருதினார்.

63 முதலாளித்துவத்தின் இறுதி நெருக்கடி

முதலாளித்துவத்தின் இறுதி நெருக்கடி நெருங்கிவிட்டது என்று மார்க்ஸ் திடமாக நம்பினார். அந்த இறுதி நெருக்கடியை 1848ல் அவர் எதிர்பார்த்திருந்தார். அது ஏற்படத் தவறவே,

அடுத்த நெருக்கடி உரிய பயனைக் கொடுக்கும் என்று அவர் தொடர்ந்தும் நம்பியிருந்தார். 1857ல் உரியபடி ஒரு பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டது. அதனால் அரசியல் விளைவு யாதும் ஏற்படவில்லை. அப்பொழுதுதான் மார்க்சின் மாயை அகன்றது. முதலாளித்துவம் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சுரண்டலைத் தீவிரப்படுத்துவதன் மூலமும், உலகம் முழுவதும் அதன் நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்துவதன் மூலமும் நீடித்து நிலைக்கும் என்பதை அவர் அப்பொழுதுதான் புரிந்துகொண்டார். அதாவது முதலாளித்துவத்தின் இறுதி நெருக்கடி நெருங்கிவிட்டது என்ற தமது நம்பிக்கையிலிருந்து மார்க்ஸ் படிப்படியாக விடுபட்டுக் கொண்டார்.

1886ல் ஏற்பட்ட அடுத்த பெரு நெருக்கடியைக் காண்பதற்கு அவர் உயிரோடு இருக்கவில்லை. அதுவும் புரட்சிப் பெறுபேறு யாதுமின்றிக் கழிந்தது. மீந்திருந்த மார்க்சிய தலைமைக் குருவாகிய எங்கெல்ஸ் தமது இறுதி நாட்களில் தமது வாத்ததை மாற்றி, பெரிய வல்லரசுகளிடையே நிகழும் போரினால் இறுதி நெருக்கடி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்தார். 20ம் நூற்றாண்டின் மார்க்சியவாதிகளிடம் இவ்விரு மாற்று விளக்கங்களும் முன்வைக்கப்பட்டன. போர்களை உண்டாக்குவது முதலாளித்துவமே என்பதை முதலாவது உலகப் போருக்கு முன்னரும் போரின்போதும் மார்க்சியவாதிகள் கண்டுபிடித்தவுடன், அவ்விரு விளக்கங்களுக்கும் முடிச்சப் போடப்பட்டது. மார்க்ஸ் அதனைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. ஆனால் மார்க்ஸ் உயிருடன் இருந்திருந்தால், அவர் அதனை வரவேற்றிருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை.

64 பாரிஸ் கொம்யூன் (Paris Commune)

பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தை வரைந்தபொழுது மாபெரும் பிரெஞ்சுப் புரட்சி மாத்திரமே அவர் முன்னிருந்த உதாரணம். வரப்போகும் புரட்சிகள் பெரிதும் அந்த விதமாகவே அமையும் - அதாவது ஒரு சில நாட்கள் கழித்து ஆட்சி எளிதில் கைப்பற்றப்பட்டுவிடும் என்று அவர் ஆருடம் கூறினார். அந்த ஆருடம் அறவே தகாது என்பதை 1848ல் இடம்பெற்று நிகழ்வுகள் அவருக்கு உணர்த்தின. ஆளும் முதலாளித்துவ வர்க்க அரசினைப் பாட்டாளிகளினால் கைப்பற்ற முடியவில்லை. ஆகவே அவர்கள் அதனை அழித்து, தமது சொந்த அமைப்புக்களிலிருந்து எழும் ஓர் அரசினைப் புதுக்கத் தொடங்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார்.

1848ம் ஆண்டுப் பிரெஞ்சுப் புரட்சியைப் பற்றித் தாம் திறம்பட எழுதிய விவரணங்களில் அத்தகைய கண்ணோட்டத்தை மார்க்ஸ் ஒரு கோட்பாடாக விருத்திசெய்தார் (Class Struggles in France, The Eighteenth Brumaire of Louis Napoleon). 1871ல் அமைக்கப் பட்ட பாரிஸ் கொம்யூன், தமது கண்ணோட்டம் நியாயமானதே என்பதைத் திண்ணியமான முறையில் எண்பிப்பதாய் வாதிட்டார். வருங்காலப் பாட்டாளி வர்க்க அரசுக்குப் பாரிஸ் கொம்யூனே முன்மாதிரியாய்த் திகழும் என்று முடிக்கமிட்டார்.

உண்மையில் பாரிஸ் கொம்யூன் உறுப்பினர்களுள் ஒருசிலரே மார்க்சியவாதிகள். அந்த ஒருசிலரும் மார்க்சின் கொள்கையைப் பின்பற்றவில்லை.

மார்க்ஸ் விட்டுச்சென்ற அரசியல் கொடை, முக்கியமான கொடை கொம்யூன் மாத்திரம் அல்ல, (இன்னும் பல உள்ளன) என்ற கருத்து பல ஆண்டுகளாக நிலவி வந்துள்ளது. ஆனால் தமது புரட்சிக் கண்ணோட்டம் முழுவதையும் அவர் படிப்படியாகக் கைவிட்டமை, அவருடைய கூற்றுக்கள் பலவற்றிலிருந்து புலனாகின்றது. ஆனால் அவ்வாறு கைவிட்டதை அவர் ஒருபொழுதும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அவர் அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரப் புரட்சி உண்மையில் ஒரு சொல்நயமே ஒழிய, வாடிக்கையான கருத்தின்படி ஒரு புரட்சியே அல்ல. அமைப்புக்களும் அவற்றோடு சேர்ந்து கருத்துக்களும் சற்று ஆறுதலாக, பல ஆண்டுகளாக, பல நூற்றாண்டுகளாக அடையும் மாற்றமே அது.

65 வாக்குரிமை

மக்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லாவிட்டால், ஒரு நேரடி அரசியல் புரட்சி அவசியம் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே மக்களுக்கு வாக்குரிமை இருந்தால், இந்த அரசியல் புரட்சி ஏற்கெனவே நிகழ்ந்துவிட்டது என்பது பெறப்படுகின்றது. மார்க்ஸ் இறப்பதற்கு முன்னரே பிரான்சிலும் ஜேர்மனியிலும் சர்வசன வாக்குரிமை நிலைநாட்டப் பட்டுவிட்டது, பெரிய பிரித்தானியாவில் குடும்ப வாக்குரிமை நிலைநாட்டப் பட்டுவிட்டது. தொழிலாளிகள் அரசியல் யாப்பு விதிகளின்படி ஆட்சியைக் கைப்பற்ற முடியும். பெரிய பிரித்தானியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, (ஒருவேளை) ஒல்லாந்து தேசங்களில் சமூகவுடைமைப் புரட்சி அமைதியான முறையில் இடம்பெறக்கூடும் என்று மார்க்சே கூறியுள்ளார். அப்புறம் எங்கெல்ஸ் அந்தப் பட்டியலில் ஜேர்மனியையும் சேர்த்துவிட்டார். அமைதியான முறையில் தமது உடைமையை இழக்க மறுக்கும் (உடைமை படைத்த) வர்க்கத்தவர்கள் மாத்திரமே வன்முறையில் இறங்கக்கூடும்.

(1) புரட்சிக் கொம்பூன், (2) சர்வசன வாக்குரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட படிமுறை என்ற இரு கருத்துக்களுக்கும் இடையே காணப்பட்ட முரண்பாட்டை மார்க்சம் எங்கெல்லாம் என்றுமே தெளிவுபடுத்தவில்லை. இரு கருத்துக்களும் அருகருகே இழையோடியுள்ளன. ஆதலால் ஒருசில மார்க்சியவாதிகள் தொடர்ந்தும் ஒரு வன்முறைப் புரட்சியை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள். அவர்களை ஒத்த, நெற்பிறழாத பிறர் படிமுறை வளர்ச்சி தவறாது ஏற்படும் என்று நம்பியிருந்தார்கள். சிட்னி வெப் (Sidney Webb 1859 - 1947) என்பவரே அத்தகைய நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியவர். ஆனால் அவர் தன்னை ஒரு மார்க்சியவாதியாகக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

தமது பேரரசரின் சர்வாதிகாரத்தை எதிர்கொண்ட இரஷ்யர்கள் மாத்திரமே படிமுறை வளர்ச்சியில் அக்கறை எடுக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களும் 1917ம் ஆண்டு படிமுறை வளர்ச்சியில் அக்கறை எடுக்க நேர்ந்தது. 1917ல் ஏற்பட்ட முதலாவது புரட்சி சர்வசன வாக்குரிமையைக் கொள்கையளவில் கைகூடச் செய்துவிட்டது.

66 சர்வதேசிய அவையம்

கோட்பாட்டைப் பொறுத்தவரை அல்ல, நடைமுறையைப் பொறுத்தவரையே மார்க்ஸ் தமது மாபெரும் அரசியல் கொள்கையை விட்டுச் சென்றுள்ளார் எனலாம். செயற்படாது தடுக்கப்பட்ட செயல்வீரர் என்ற வகையில், தம்மைப் பற்றிய இந்தக் கண்ணோட்டத்தை அவர் மொத்தத்தில் வரவேற்றிருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை.

தொழிலாள வார்க்கம் அரசியல் அலுவல்களில் சுதந்திரமாக ஈடுபட வேண்டும், ஒரு தெளிவான தொழிலாள வார்க்க நிகழ்ச்சித் திட்டத்தையும் தொழிலாள வார்க்கத் தலைவர்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியமையே அவர் ஈந்த மாபெரும் கொடை. அதனைப் போதிப்பதுடன் அவர் நின்றுவிடவில்லை. பெரிதும் தன்னந்தனியனாய் நின்று, முதலாவது சர்வதேசிய அவையத்தை (அல்லது சர்வதேசிய தொழிலாளர் அவையம் என்று முழுப்பெயர் கொண்ட அவையத்தை) அமைத்து, தாம் போதித்ததைச் சாதிக்கலானார்.

மார்க்சின் சர்வதேசிய அவையம் உண்மையில் உள்ளதைவிடத் தோற்றத்தால் மிகவும் பொல்லாதது. உச்சத்தை எட்டிய வேளையிலும் அது 294 தனி உறுப்பினர்களை மாத்திரமே கொண்டிருந்தது. சிறிய ஆங்கிலேய தொழிற் சங்கங்களே பெரிதும் அதனோடிணைந்த சமரசங்கள். தாம் எதில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் புரிந்துகொண்டது அரிது.

சர்வதேசிய அவையம் ஐரோப்பிய புழமைபேண் அரசுகளைப் பீதிகொள்ளச் செய்தது உண்மையே. ஆனால் உட்பிளவுகளினால் அது சின்னாபின்னப்படவே செய்தது. மார்க்ஸ் பாரிஸ் கொம்ப்யூனை விதந்துரைக்கவே, சர்வதேசிய அவையம் தகர்ந்து போயிற்று.

எனினும் தொழிலாள வர்க்கமே தொழிலாள வர்க்க விடுதலைக்காகப் பாடுபட வேண்டும் என்று மார்க்ஸ் வகுத்த நெறியினைச் சர்வதேசிய அவையம் மெய்ப்பித்தது. உலகத்தில் உள்ள தொழில் கட்சிகள், சமூகவுடைமைக் கட்சிகள் அனைத்தும் மார்க்ஸ் காட்டிய முன்மாதிரியில் எழுந்தவையே. ஆனால் அவருடைய எஞ்சிய போதனைகளை அவை பெரிதும் நிராகரித்துவிட்டன.

67 தொழிலாளர்களும் தலைவர்களும்

சர்வதேசிய அவையத்தில் மார்க்ஸ் காட்டிய பிற முன்மாதிரிகள் நற்பேராய் அமைந்தது குறைவு. அறிவுத்தெளிவு மிகுந்த, வரலாற்றுப் படிமுறையைப் புரிந்து கொண்ட முதலாளித்துவ வர்க்க சிந்தனையாளர்கள் தொழிலாள வர்க்கத் தாப்புக்கு மாறுவார்கள் என்று பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தில் மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். மார்க்சின் கூற்றுக்கு மார்க்சே எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்தார். அவர் ஒரு முதலாளித்துவ வர்க்க சிந்தனையாளர். அவரை விஞ்சிய முதலாளித்துவ வர்க்க சிந்தனையாளர் கிடையாது.

தாம் தொழிலாள வர்க்கத்தில் சேர்ந்து, அதற்குத் தலைமை வகிப்பதாக மார்க்ஸ் வாதிட்டார். ஆனால் தமது அரியணையை மாற்றார் எவரும் அணுகுவதை அவர் பொறுத்ததில்லை. தொழிலாள வர்க்க இயக்கத்தில் சேர்வதற்கு முயற்சித்த பிற முதலாளித்துவ வர்க்க சிந்தனையாளர்கள் மார்க்சின் தீராப் பகையை எதிர்கொண்டனர். மார்க்ஸ் அவர்களுடைய கோட்பாடுகளைச் சாடினார். அது போதாதென்று, மறைவான முறையில் அவர்களுக்கு இழுக்குண்டாக்கினார். ஜேர்மன் இயக்கத்தில் பேர்டினன் லசால் (Ferdinand Lassalle 1825

- 1864) என்ற அறிஞருடன் மோதினார். தாமே யூதராய்ப் பிறந்தவர் என்பதையும் பொருட்படுத்தாது, யூதவிரோதப் போக்கினைக் கையாண்டு, அந்த அறிஞரை ஓரங்கட்டினார்.

சர்வதேசிய அவையத்தில் வைத்து எம்.ஏ.பகுனின் (M.A. Bakunin 1814 - 1876) என்ற இரஷ்ய எழுத்தாளருடன் மோதினார். பகுனின் சர்வதேசிய அவையத்தில் செல்வாக்கு வகிப்பதைத் தடுப்பதற்காக அந்த அவையத்துக்கே முடுவிழா நடத்தியவர் மார்க்ஸ்.

தொழிலாள வர்க்க இயக்கத்தவர்களைத் தமக்கு மண்டியிடும் முட்டாள்களாக, தாம் சொன்னதை இம்மியும் பிசகாது செய்யும் தொழிலாளிகளாகவே மார்க்ஸ் கருதினார். பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தில் இந்தக் கருத்து ஏற்கெனவே உணர்த்தப்பட்டுவிட்டது. அதாவது: தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு எது சிறந்தது என்பதை அறிந்தவர்கள் பொதுவுடைமைவாதிகளே. 1847 இல் மார்க்கம் எங்கெல்லாம் மாத்திரமே பொதுவுடைமைவாதிகளாக விளங்கினார்கள். பிந்திய பொதுவுடைமை இயக்கத் தலைவர்களுள் அநேகமாக அனைவரும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தில் உதித்தவர்களே. அவர்களும் தங்களைப் பொதுவுடைமைவாதிகள் என்றே நிலைநாட்டினார்கள்.

வெறெகல் வகுத்த நியதிகளின்படி தம்நிலை உணராத மாபெரும் தொழிலாள வர்க்க இயக்கத்தவர்க்கும், தம்நிலை உணர்ந்த அவர்தம் முதலாளித்துவ வர்க்கத் தலைவர்களுக்கும் இடையே ஒரு முரண்பாடு காணப்பட்டது. அவ்விரு முரண்பட்ட தரப்புகளுக்கும் இடையே ஓர் இன்ப இணைப்பை மார்க்சோ, அவரை அடுத்தது வேறெவருமோ கண்டுபிடித்துக் கூறவில்லை.

68 ஆளுமை

பொதுவுடைமைப் பிரகடனம் நெடுங்காலமாக நிலையுன்றியுள்ளது. 120 ஆண்டுக் கால வரலாற்றில் அதன் நெறிகள் பரிட்சிக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதர்கள் அவற்றை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு மீண்டும் மீண்டும் பாடுபட்டுள்ளார்கள். அவற்றுட் சில வெற்றிகரமாக மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

கருத்துக்களும் நம்பிக்கைகளும் சமுதாயத்திலிருந்தே எழுகின்றன, சமுதாயத்தையே பிரதிபலிக்கின்றன, அவற்றுக்குச் சய இருப்புக் கிடையா என்ற மார்க்சியக் கொள்கையை இப்பொழுது அநேகமாக அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றார்கள்.

எனினும் அக்கொள்கையிலும் ஒரு நீக்கம் தெரிகிறது. சுற்றுச் சூழ்நிலைகளுடன் சற்றும் சம்பந்தப்படாத நீதி, சுதந்திரம் போன்ற குறிக்கோள்களுக்காக மனிதர்கள் திரும்பத் திரும்பத் தமது உயிரை மாய்த்ததுண்டு. மார்க்சே இவ்வாறு தமது உயிரை மாய்த்ததாகவும் கூறலாம். அதாவது தத்துவத்துக்கு வித்திட்டவருக்கே தத்துவம் இடம் கொடுக்கவில்லை. அப்படியாயின் தத்துவத்தில் ஏதோ ஒரு குறை இருக்கிறது என்பது பெறப்படுகிறது.

பிரித்தானிய அரும்பொருளாகத்தில் நெடுநேரம் அமர்ந்திருந்து ஆராய்ந்த வேளையில், யாரோ எவரோ ஐந்தாறு பேருடன் ஒளிந்துறைந்து கூடிய வேளையில், மார்க்ஸ் எத்தகைய பொருளாதாரத் தேவையை நிறைவேற்றினார்? அவர் தமது ஆளுமையை நிலைநாட்டினார். ஆளுமையே வரலாற்றை உந்தும் விசை, வர்க்க முரண்பாடல்ல.

69 அதிகாரமும் இலாபமும்

முதலாளித்துவமும் பாட்டாளி வர்க்கமும் ஒருசேர விருத்தி அடையும் என்று மார்க்ஸ் கூறிய ஆருடம் சரியானதே. ஆனால் அந்த விருத்தியில் எழும் சிக்கலை அவர் புரிந்துகொள்ளத் தவறிவிட்டார்.

முற்காலத்து (மார்க்ஸ் வாழ்ந்த காலத்து) முதலாளித்துவம் முற்காலத்து முறையில் இயங்கியது. பஞ்சாலைகள் பெரிதும் தனி முதலாளிகளுக்கே சொந்தமாய் இருந்தன. தமது பணியாளர்களை நீண்ட நேரத்துக்கும் குறைந்த கூலிக்கும் வேலை செய்ய நெருக்கினால் மாத்திரமே தமது வளம் கொழிக்கும் என்று அவர்களுள் பென்னம் பெரியவர்கள் நம்பாவிடினும், பெருந் தொகையானோர் நம்பினார்கள். அத்தகைய முதலாளித்துவம் இன்று பிற்பட்ட நாடுகளிலேயே நிலைத்துள்ளது.

பெரிய தொழிலமைப்புகள் தனி உடைமைகளாய் இருந்து மட்டுப்படுத்திய பொறுப்பு வாய்ந்த நிறுவனங்களாய் மாறிவிட்டன. உடைமையும் கட்டுப்பாடும் பிரிக்கப்பட்டுவிட்டன. மொத்தத்தில் இது மார்க்சின் முறைமைக்கு அப்பாற்பட்டது.

இன்று இலாப நோக்கு மாத்திரம் முதலாளித்துவத்தை உந்தும் விசையாகவோ முக்கிய விசையாகவோ விளங்கவில்லை. பங்குதாரர்களை இலாபம் எடுக்க அனுமதித்தால் அவர்கள் இலாபம் எடுக்கவே விரும்புவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

முகாமையாளர்களுக்கும் பணிப்பாளர்களுக்கும் திரும்பட இயங்குவதிலேயே அக்கறை அதிகம். பங்குதாரர்களைச் சாந்தப்படுத்துவதற்குப் போதியளவு இலாபத்தையே முகாமையாளர்களும் பணிப்பாளர்களும் ஈட்டிக் கொடுக்கின்றார்கள். வாழ்வின் ஏனைய துறைகளில் உள்ளது போல் இங்கும் அதிகாரம் இலாபத்தை விஞ்சிவிட்டது. இந்தக் கணிப்பு மார்க்சின் முறைமையுள் புகுந்தது அரிது.

70 இடைநடு வர்க்கம்

முதலாளித்துவம் அனைவரையும் அடக்கி ஒடுக்கிவிடும். ஒரு சில முதலாளிகளைத் தவிர ஏனைய அனைவரையும் அது பாட்டாளிகளின் மட்டத்துக்கு அடக்கி ஒடுக்கிவிடும் என்று மார்க்ஸ் எதிர்பார்த்தார். அப்படி நடக்கவுமில்லை, அதில் உண்மையும் இல்லை.

பாட்டாளி வர்க்கம் சமுதாயத்தில் ஒரு நிலைத்த கூறாக, அல்லது குன்றும் கூறாகவே விளங்க முற்பட்டுள்ளது. முதலாளித்துவத்தை இயங்க வைக்கும் இடைநடுவர்களையும் நிருவாகிகளையும் மார்க்ஸ் தமது பகுப்பில் என்றுமே ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. முதலாளித்துவம் எவ்வளவு தூரம் ஓங்கி வந்துள்ளதோ, அவ்வளவு தூரம் இடை நடுவர்களின் எண்ணிக்கையும் ஓங்கி வந்துள்ளது. முதலாளித்துவத்தின் விருத்தியினால் ஓர் இடைநடு வர்க்கம் விருத்தியடைந்துள்ளது. இடைநடுவர்கள் வேறு, தனிப்பட்ட முதலாளிகள் வேறு என்பதை எவரும் புரிந்து கொள்ளலாம். இடைநடு வர்க்கத்தினால் இயக்கப்படுவதே அரசு முதலாளித்துவம். இத்தகைய அரசு முதலாளித்துவமே சோவியத் ரஷ்யாவில் இயங்குவதாகத் தெரிகிறது.

அன்றைய காலகட்டத்தில் மிகவும் அதிகமான அலுவல்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அலுவல்களை நடத்துவோரே சமுதாயத்தை உண்மையில் ஆள்பவர்கள். அதற்கேற்றவாறு சமூகத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் எண்ணிக்கை விகிதாசாரம் பெருகவுமில்லை. அன்றைய நிலையைவிட இன்றைய நிலையில் பாட்டாளி வர்க்கம் அலுவல்களை மேற்கொள்ளும் நிலையை அண்மிக்கவுமில்லை.

71 அவலம் பெருகும் விதி

பாட்டாளி வர்க்கம் சமூகத்தை ஆளும் வர்க்கமாக மேலோங்கவில்லை. அது சமூகத்தை ஆள்ப்போவதற்கான அறிஞரையும் தென்படவில்லை. இது மார்க்சிய முறைமையைப் பாரதூரமான முறையில் குழப்பியடித்தது.

இன்னொரு குழப்பம் இன்னும் பாரதூரமானது. முதலாளிகள் வளங்கொழிக்குந் தோறும் பாட்டாளிகளின் அவலம் பெருகும் என்று மார்க்ஸ் ஆளுடம் கூறியிருந்தார். ஆனால் முதலாளித்துவம் மிகவும் மேம்பட்ட நாடுகளிலேயே தொழிலாள வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத் தராதரம் உச்சத்தில் உள்ளது.

அவலம் பெருகும் விதி தவறியமை மார்க்சை நெடுங் காலமாக வருத்தியது. 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதி வாக்கில் இத்தவறு முதன் முதல் புலப்பட்டபொழுது, சில மார்க்சியவாதிகள் ஏகாதிபத்திய கொள்ளையியை விளக்கத்தை வகுத்தார்கள். அதன்படி பெரிதும் விருத்தியடைந்த நாடுகளைச் சேர்ந்த முதலாளிகள் தகாத முறையில் எஞ்சிய உலகத்தைக் கொள்ளையடித்து, தமது கொள்ளையில் ஒரு சிறு பங்கினைத் தமது சொந்த தொழிலாள வர்க்கத்துக்குத் தள்ளிவிடுகின்றார்கள்.

இந்த விளக்கத்தை முதலாளிகள் பலரே, ஏகாதிபத்தியத்துக்காக வாதாடுவோர் அனைவருமே நம்பினார்கள். கொஞ்சக் காலத்துக்கு முன்னர் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் எல்லாம் அவற்றின் பேரரசுகளை இழந்து விட்டன. அதன் பெறுபேறாக அவை அன்று இருந்ததைவிட இன்று மேலும் வளங்கொழித்துள்ளன. இதற்குப் பிரித்தானியா ஓர் எடுத்துக்காட்டு. பிரித்தானிய ஆட்சியாளர் தமது மாண்ட பேரரசின் எச்ச சொச்சங்களை நேரகாலத்தோடு விட்டுத் தொலைத்திருந்தால், பிரித்தானிய தொழிலாள வர்க்கம் இன்னும் சிறப்புற்றிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அதாவது ஏகாதிபத்திய கொள்ளையிலாபம் ஒரு பொருத்தமான கருத்தோ, விளக்கமோ ஆகாது.

72 கூலி

ஏற்கெனவே இங்கிலாந்தில் 10 மணித்தியால வேலைச் சட்டத்தின் மூலம் ஈட்டிய வெற்றியை மார்க்ஸ் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். அதன்மூலம் விதியை வெல்வது பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் விதியை வெல்லும் முறையினால் தமது முறைமையை அவர் ஆட்டங்காண விடவில்லை.

மார்க்சியவாதிகள் பலர் தொழிலாளிகளின் வாழ்வு வளங்கொழிக்கும் என்பதை மறுப்பதுடன் அமைதி கண்டார்கள். அல்லது அவர்களுடைய வாழ்வு குறுகிய காலத்துக்கே வளங்கொழிக்கும் என்று வலியுறுத்துவதுடன் அமைதி கண்டார்கள்.

ஜோன் ஸ்டார்ச்சே (John Starchey) சொந்தமாகச் சிந்திக்கும் ஒரு சில மார்க்சியவாதிகளுள் ஒருவர். இங்கிலாந்து பெற்றெடுத்த ஒரேயொரு மார்க்சியவாதி அவரே எனலாம். அவர் வேறொரு விளக்கத்தை முன்வைத்தார். அவரும் மார்க்சைப் போலவே முதலாளித்துவம் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகப் போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டே தமது விளக்கத்தை முன்வைக்கத் தொடங்கலானார். தமது ஆரூடம் பிழைக்கவே, அவர் மறுபடியும் சிந்தித்தார். தொழிலாளிகள் தமது தொழிற் சங்கங்கள் மூலமாகவும் மற்றும் பிற அமைப்புகள் மூலமாகவும் ஈட்டிய பலத்தைக் கொண்டே அவலம் பெருகும் விதியை வெல்ல முடிந்தது என்பது அவருடைய வாதம்.

தொழிலாள வர்க்கம் ஏற்படுத்தும் நிர்ப்பந்தத்தினால் முதலாளித்துவத்தின் செயல்முறைகள் நலம்பயக்கும் வண்ணம் செப்பமாக்கப்பட்டு வருவதாக ஸ்டார்ச்சே கருதினார். அது உண்மை அல்ல. தொழிலாளிகள் மிகுந்த கூலியும் குறைந்த நேரமும் நாடினர் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் முதலாளிகள் பலரும் அதையே நாடினர். தாமும் அதையே நாடியது குறித்து முதலாளிகளே வியப்புற்றிருக்கக்கூடும். தொழிலாளிகளின் வாழ்வு வளங்கொழிக்கவே அவர்களின் கொள்வனவு அதிகரித்தது, முதலாளிகளின் இலாபம் பெருகியது. மிகுந்த கூலி வழங்கும் கைத்தொழில்களே வெற்றிகரமான கைத்தொழில்களாக விளங்குகின்றன. மிகுந்த கூலி வழங்கும் நாடுகளே வெற்றிகரமான முதலாளித்துவ பொருளாதாரம் வாய்க்கப்பெற்ற நாடுகளாக விளங்குகின்றன. முதலாளித்துவம் உயரக் கூலி உயரும், கூலி உயர இலாபம் உயரும்.

உயர்ந்த கூலி உண்மையில் முதலாளித்துவத்துக்கு முரணானதுமல்ல, முதலாளித்துவத்தின் தோல்வியுமல்ல. மாறாக, உயர்ந்த கூலி முதலாளித்துவத்தைப் பாதுகாக்கின்றது. முதலாளித்துவத்தைச் சிறந்த முறையில் இயங்கச் செய்கின்றது.

ஆனால் மார்க்ஸ் எதிர்பார்த்தவாறு குறுகிய கண்ணோட்டம் கொண்ட முதலாளிகள் சிலர் தொடர்ந்தும் முட்டாள்தனமாக நடந்து கொண்டார்கள். எனினும் தாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதை அறியாத நிலையிலும் முதலாளிகள் மொத்தத்தில் நல்லறிவுடன் நடந்து கொண்டுள்ளார்கள்.

முதலாளித்துவம் எதிர்நோக்கும் நெருக்கடிகள் மோசமடையும் என்றும் மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டார். இது மார்க்சின் இன்றியமையாத ஆருடங்களுள் ஒன்று. ஆனால் இந்த ஆருடமும் மெய்யாகவில்லை. அதாவது முதலாளித்துவம் எதிர்நோக்கிய நெருக்கடிகள் மோசமடையவில்லை. மாறாக நெருக்கடிகளின் எண்ணிக்கையும் தாக்கமும் குறைந்தே வந்துள்ளன. நெருக்கடிகள் எளிதில் வெற்றி கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

1929 முதல் 1933 வரை உலகத்தைப் பாழ்படுத்திய பெரு மந்தம் ஒரு விதிவிலக்காகும். அது மார்க்சிய முறைப்படி ஓர் உண்மையான நெருக்கடியாகவே எழுந்தது. அதாவது மிகவும் விருத்தியடைந்த முதலாளித்துவ நாடாகிய ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஒரு நிதி-வீழ்ச்சி ஏற்பட்டதனால், உலகம் முழுவதும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் உண்டாகியது.

அதனை எதிர்கொள்வதற்காக முதலாளிகள் மீண்டும் பழைய பாணியில் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஜேர்மனியிலும் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் முதலாளிகள் கூலியைக் குறைத்தார்கள். பெரிய பிரித்தானியாவிலும் முதலாளிகள் அவ்வாறே செய்ய முயற்சித்தார்கள். அவ்வாறு செய்து நெருக்கடியை மோசமாக்குவதில் அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள்! ஈற்றில் இறுதி நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிட்டது என்று மார்க்சியவாதிகளும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தார்கள். ஆனால் முதலில் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும், பின்னர் இன்னும் முழு அளவில், ஜேர்மனியிலும் அரசாங்கங்கள் தாமே செலவு செய்து மந்தத்தை வெற்றி கொண்டன. பிரித்தானிய அரசாங்கம் அப்படிச் செய்யத் தவறவே, அதற்குப் பதிலாகத் தனிப்பட்டவர்கள் செலவு செய்தார்கள். மார்க்சியப் புரட்சி யாதுமின்றி மந்தம் கழிந்துவிட்டது. மார்க்சின் ஆருடம் மெய்யாகவில்லை.

74 புரட்சிகள்

மார்க்சியவாதிகளைப் பெரிதும் தெம்புக்குற்றச் செய்யும் நிலைமை தொடர்ந்தது. புரட்சிகள் அருகி வந்தனவே ஒழியப் பெருகி வரவில்லை. அரிதாக நிகழ்ந்த புரட்சிகள் கூட மார்க்சிய முறைப்படி நிகழவில்லை.

ஒரு புரட்சித் தொடரின் தோற்றுவாய் என்று மார்க்சினால் வாழ்த்தி வரவேற்கப்பட்ட 1848ம் ஆண்டுப் புரட்சிகள், ஐரோப்பாவின் பெரும் பகுதியைப் பொறுத்தவரை கடைநிலை ஆயின. ஜேர்மனியில் ஆட்சியாளரே தேசிய ஐக்கியத்தை நிலைநாட்டினார்கள். இத்தாலியில் அடக்கமான புரட்சிகள் ஏற்பட்ட பிற்பாடு தேசிய ஐக்கியம் பிறத்தது. பிரான்சில் 3ம் நெப்போலியன் வீழ்த்தப்பட்டு, ஒரு குடியரசு அமைக்கப்பட்டமை போரில் ஏற்பட்ட தோல்வியினால் அன்றி, ஒரு புரட்சியினால் அன்று.

முதலாவது உலகப் போர் முடிவடையும் வரை ஐரோப்பாவில் வேறு குறிப்பிடத்தகுந்த புரட்சிகள் எவையும் இடம் பெறவில்லை. முதலாவது உலகப் போர் உலகம் முழுவதும் மார்க்சிய அல்லது போல்சீவிக் புரட்சிகளை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

அவ்வாறே இரஷ்யாவில் ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டது. இரஷ்யா ஐரோப்பாவில் மிகவும் பின்தங்கிய முதலாளித்துவ நாடாக விளங்கியதே ஒழிய, மிகவும் முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடாக விளங்கவில்லை. அங்கு பாட்டாளிகளின் ஆதரவைக் காட்டிலும், பெரிதும் உழவர்களின் ஆதரவுடனேயே புரட்சி ஏற்பட்டது.

இரஷ்யப் புரட்சியைத் தவிர வேறு குறிப்பிடத்தகுந்த புரட்சி எதுவும் ஏற்படவில்லை.

இரண்டாவது உலகப் போர் மேலும் வியப்பூட்டும் விதத்தில் முடிவடைந்தது. முதலாவது உலகப் போரை விட இரண்டாவது உலகப் போரினால் ஏற்பட்ட அழிவு அதிகம். என்னும் முற்றிலும் உழவர்களைக் கொண்ட நாடாகிய யூகோசிலாவியா தவிர வேறெந்த நாட்டிலும் பொதுவுடைமைப் புரட்சி ஏற்பட்டது அரிது. சோவியத் படையினரால் விடுவிக்கப்பட்ட நாடுகள் கூடக் காலப்போக்கில் (சோவியத்-அமெரிக்க அணிகளுக்கு இடையேயான) வெம் பகையினால் ஏற்பட்ட நெருக்குதல் காரணமாகப் பொதுவுடைமை ஆட்சிக்கு உள்ளாக்கப்படும் வரை, பொதுவுடைமை நாடுகள் ஆகவில்லை.

முன்னர் போல்சீவிக்வாதம் இரஷ்யாவில் ஈட்டிய வெற்றியை ஒத்தது எனத்தக்க பெரிய, உருப்படியான வெற்றி ஒன்றை இரண்டாவது உலகப் போரின் விளைவாகப் பொதுவுடைமைவாதம் ஈட்டிக் கொண்டது. அதாவது சீனாவில் பொதுவுடைமை வாதம் வெற்றி ஈட்டியது. அப்பொழுது இரஷ்யாவில் நிகழ்ந்தது போன்று இப்பொழுது சீனாவிலும் இற்றுப்போயிருந்த ஓர் ஆட்சியை அற்றுப்போகச் செய்வதற்கு மட்டுமே போர் உதவிற்று. தவிர, சீனப் பொதுவுடைமை வாதிகள் முற்றிலும் உழவர்களைக் கொண்ட ஒரு நாட்டில் முற்றிலும் உழவர்களின் ஆதரவைக் கொண்டே வெற்றி பெற்றனர்.

யப்பானியர்கள் சீனக் கடல் திணையைக் கைப்பற்றியதைத் தொடர்ந்து ஆஸைத் தொழிலாளிகளின் பலம் குன்றியமையும், பொதுவுடைமை வாதிகளின் பலம் ஓங்கியமையும் தமக்கு மலைப்புட்டுவதாக மார்க்சிய எழுத்தாளர் ஒருவர் கருத்துரைத்துள்ளார். உண்மையில் இது மலைப்புட்டுவதன்று. உழவர்களே புரட்சியாளர்களாக விளங்குகிறார்கள். பாட்டாளிகள் புரட்சியாளர்களாக விளங்கவில்லை.

மார்க்சைப் பின்பற்றி இன்னும் பரந்த முறையில் பொதுமைப்படுத்திக் கூறுவோமாயின், பின்தங்கிய நாடுகளிலேயே புரட்சிகள் இடம்பெறும், முன்னேறிய நாடுகளில் புரட்சிகள் இடம்பெறா எனலாம்.

எல்லா எதிர்பார்ப்புகளையும் மீறும் வண்ணம் முதலாளித்துவத்தின் முன்னேற்றத்தினால் சமுதாயப் புரட்சிகள் இடம்பெறாத நூற்றாண்டாகத் திகழும் தனித்துவம் 20ம் நூற்றாண்டடையே சாகும்.

76 பாசிசம் (Fascism)

20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், குறிப்பாக 1930 முதல் 40 வரையான காலப்பகுதியில் மார்க்சிச வகைப்படாத பாசிசப் புரட்சிகள் இடம்பெறலாயின. புதுவிதமான வரலாறு படைக்கப் போவதாக ஆர்ப்பரித்த பாசிசவாதம் உண்மையில் தடயம் எதையும் விடாது மாண்டு விட்டதாகவே தோன்றுகிறது.

மந்தம் பிடித்த பாட்டாளிகளும் தாழ்ந்த மத்திய வர்க்கத்தவர்களும் ஒரே அணியில் திரள்வார்கள். அதனால் முதலாளிகளே நன்மை பெறுவார்கள் என்று பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தில் மார்க்ஸ் ஆரூடம் கூறியிருக்கிறார். பாசிசப் புரட்சிகளைக் கருத்தில் கொண்டே அவர் அவ்வாறு கூறியிருக்கிறார். மார்க்சியவாதிகளின் கண்களுக்குப் பாசிசவாதம் ஒரு பொய்வாதமாகவே தென்பட்டது. ஆனால் அதனை அனுபவித்தவர்களுக்கோ அது ஒரு மெய்வாதமாகவே தென்பட்டது.

ஆலைத் தொழிலாள வர்க்கத்தைக் காட்டிலும் ஏனைய வர்க்கங்களே மிகவும் புரட்சிகரமானவையாக விளங்கியதாகத் தெரிகிறது. ஜேர்மனியில் ஆலைத் தொழிலாள வர்க்கம் பெரிதும் உறுதியான, பழைமைபெணும் வர்க்கமாக விளங்கியது. ஆலைத் தொழிலாள வர்க்கம் எவ்வளவு தூரம் ஒழுங்குபட்டிருந்ததோ அவ்வளவு தூரம் அது பழைமை பேணிவந்தது. எந்த நாட்டிலும் பாசிசவாதம் ஆலைத் தொழிலாளிகளை ஆட்கொண்டது மிகவும் குறைவு. அதேவேளை ஆலைத் தொழிலாளிகள் தமக்கென ஒரு சொந்தப் புரட்சியை நாடியதாகவும் சொல்வதற்கில்லை.

எப்படிப்பட்டவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைவர்களாக விளங்குவார்கள் என்று மார்க்ஸ் மட்டுக்கட்டியிருந்தாரோ அப்படிப்பட்டவர்களே பாசிசவாதத் தலைவர்களாக விளங்கினார்கள். அவர்களுள் முதலாளித்துவ வர்க்கக் கருத்தியலாளர்களும் அடங்குவர். வரலாறு செல்லும் திசையை அறிந்தவர்கள் தாமே என்பது அவர்களுடைய நினைப்பு.

முசோலினி ஒரு பொதுவுடைமைவாதி ஆகுவாரா அல்லது பாசிசவாதி ஆகுவாரா என்பதைப் பூவா தலையா போட்டே அறியக் கூடியதாக இருந்தது. வுறில்லர் என்றுமே மார்க்சியவாதத்தின் பக்கம் சாய்ந்ததில்லை. ஆனால் வுறில்லர் ஒரு நூற்றாண்டு முந்திப் பிறந்திருந்தால், அவரும் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த ஜேர்மன் தொழிலாளர் கல்விக் கழகத்துத் தையல்காரர்களும் ஒரே இலையில் உண்டிருப்பார்கள்.

77 அதிகாரமும் பொறுப்பும்

மார்க்ஸ் அதிகாரத்தையே நாடினார் என்று கொள்வதற்கு இடமுண்டு. மார்க்ஸ் தமது வாழ்நாளில் என்றுமே ஓர் உண்மையான பாட்டாளியைச் சந்திக்கவில்லை என்று கொள்வதற்கும் இடமுண்டு. அப்படி இருந்தும் கூட பாட்டாளிகளும் அதிகாரத்தையே நாடுவர் என்று அவர் மட்டுக்கட்டினார். முதலாளிகளும் அதிகாரத்தையே நாடுவர் என்று அவர் கருதினார் ஆனால் அதிஷ்டவசமாக அதிகாரம் என்ற சிரங்கு சற்றுக் குறைவான தொகையினரையே பீடிக்கின்றது.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தவர்கள் தமக்குக் கிடைத்த அதிகாரத்தையே பெரிதும் நமுவ விடுவதுண்டு. இங்கிலாந்தில் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தவர்கள் தாங்களே அதிகாரத்தைப் பற்றிக் கொள்வதற்குப் பதிலாக, அதனைப் (பிரதம அமைச்சர்) பாமஸ்டன் (Palmerston 1855-1858/1859-1865) அவர்களிடமும் மற்றும் பிர உயர்குலத்தவர்களிடமும் விட்டுவிடுவதில் நிறைவு கொண்டுவிட்டதாக மார்க்ஸ் வாழ்ந்த காலத்திலேயே பிறைற் (John Bright 1811-1889), கொப்டன் (Richard Cobden 1804-1865) போன்ற அரசியலறிஞர்கள் விசைப்பட்டர்கள்.

பொறுப்பு அதிகாரத்துடன் ஒட்டிப் பிறந்த ஒன்று. அநேகமானோர் பொறுப்பை நாடுவதில்லை. அவர்கள் தமக்கும் தமது குடும்பங்களுக்கும் வசதியான வாழ்வையே நாடுவார்கள். பொது அலுவல்கள் புரியப்படுவதில் முறைகேடுகள் நேருமிடத்து அவர்களை உந்திச் செயற்பட வைக்கலாம். இங்கும் அவர்கள் பொங்கி எழுமுவதைவிடப் பொறுத்துக் கொள்வதே அதிகம். சாதாரணமான சூழ்நிலைகளில் தமக்குரிய அலுவல்களை மற்றவர்கள் மேற்கொள்வது குறித்து அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள். (தொழிற்சாலையில் முதலாளியும் அரசாங்கத்தின் அரசியல்வாதியும் மேற்கொள்வது குறித்து அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்).

பண்பாட்டுச் சமத்துவம் பரவுந் தோறும் வர்க்க உணர்வு மறையும். பண்பாட்டுச் சமத்துவத்துக்கும் உற்பத்தி முறைமையில் உண்டாகும் மாற்றங்களுக்கும் பெரிதும் சம்பந்தம் இல்லை. வர்க்கப் போர் இன்றியே வர்க்க உணர்வு நன்கு நிலவ முடியும்.

பாட்டாளி வர்க்கம் மார்க்சிய இயக்கத்துக்கு மிகுந்த மனக்குழப்பத்தையும் ஏமாற்றத்தையும் அளித்துள்ளது. சுருங்கக் கூறின், பாட்டாளிகள் புரட்சி புரிவதில்லை, பாட்டாளிகள் அறிதாக வாழும் நாடுகளில் பாட்டாளிகளின் பெயரால் புரட்சிகள் புரியப்படுவதே வழக்கம். அதிகம் ஏன், இத்தகைய புரட்சிகள் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வெற்றியையோ, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சர்வாதிகாரத்தையோ நிலைநாட்டுபவை ஆகா. ஒரு புதிய முகாமை புறியும் வர்க்கத்தின் சர்வாதிகாரத்தையே, சில வேளைகளில் ஒரு புதிய பெயரில் பழைய வர்க்கத்தின் சர்வாதிகாரத்தையே அவை நிலைநாட்டுகின்றன.

எத்தகைய சமுதாயத்திலும் ஒரு சிலரே அலுவல் புரிய விழைவார்கள். ஒரு சிலர் அலுவல் புரிவதைப் பெரும்பாலோர் ஏற்பார்கள். மார்க்சின் முறைமை முகாமையாளர்களுக்குத் தன்னம்பிக்கை ஊட்டியது. இது மார்க்சின் முறைமையில் காணப்பட்ட ஒரு மிக முக்கியமான அல்லது தலையாய அம்சம்.

பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குத் தேவையானது என்ன என்பதை உண்மையில் அறிந்து தேர்ந்த ஒரு சிலர் மார்க்சம் ஏனைய பொதுவுடைமைவாதிகளுமே! அதனை அறிந்தவர்கள் தாங்களே என்று அவர்கள் கூறியதனால்தான் அவர்கள் அதனை அறிந்தவர்கள் ஆகின்றார்கள்! தாங்கள் கூறுவது என்றும் சரியாகும் என்று அவர்களை நம்பச் செய்வதற்கு அவர்களுடைய கூற்றே போதும்!

78 லெனின்

கடவுளுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுப்பவர்கள் என்று யாரோ குறிப்பிட்டார்கள். கடவுளுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்தவர்களுள் நம்பிக்கையும் பிடிவாதமும் மிகுந்தவர் லெனின் (V.I.Lenin 1870-1924). மார்க்ஸ் வகுத்த அதே முறைமைக்கு இணங்க லெனினும் தாம் கூறுவது என்றும் சரியாகும் என்பதனால், தமது கட்டளைகளுக்குக் கண்டிப்பாக அடிபணியும் ஆட்களையே பொதுவுடைமைக் கட்சி கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று விதித்தார்.

போல்சிவிக் புரட்சி (Bolshevik Revolution) நிகழ்வதற்குக் கொஞ்சக் காலம் முன்னதாக, மார்க்சின் பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தைத் தழுவி, அரசும் புரட்சியும் (State and Revolution) என்ற பெயரில் சற்றுச் சலிப்பூட்டும் நூல் ஒன்றை லெனின் வெளியிட்டார். 1848ம் ஆண்டுக்கால ஐரோப்பாவுக்கும் 1917ம் ஆண்டுக்கால இரஷ்யாவுக்கும் இடையே போதிய ஒற்றுமைகள் காணப்பட்டன-லெனினுடைய தழுவல் நியாயமானதாகத் தோற்றுவதற்குப் போதிய ஒற்றுமைகள் காணப்பட்டன. இங்கும் பாட்டாளி வர்க்க நோக்கங் கருதி முதலாளித்துவ வர்க்க குடியாட்சிப் புரட்சி மூலம் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தையே லெனின் முன்வைத்தார். மார்க்சைப் போலன்றி, லெனின் வெற்றி பெற்றார். உழகமும் அழிகுலமாவது ஜாழ்வீதி என்றார் மார்க்ஸ். ஆனால் உழகலத்தை நிலைநிறுத்தியே லெனின் தமது புரட்சியைக் காப்பாற்றி, பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தைப் பறைசாற்றினார். மார்க்சைப் பின்பற்றி லெனினும் பாட்டாளி வர்க்க அரசு விரைவில் அற்றுப் போய்விடும் என்று ஆருடம் கூறினார். இந்த ஆருடம் இன்னும் பலிக்கவில்லை. மாறாக, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மீது பொதுவுடைமைக் கட்சி சர்வாதிகாரம் புரிந்து வந்துள்ளது. பொதுவுடைமைக் கட்சி மீது ஒரு சில தனியாட்கள் சர்வாதிகாரம் புரிந்து வந்துள்ளார்கள். சில வேளைகளில் பொதுவுடைமைக் கட்சி மீது ஒரு தனியாள் சர்வாதிகாரம் புரிந்து வந்துள்ளார்.

79 மதநூல்

ஒவ்வொரு மதநூலையும் போலவே பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்திலும் ஒருவர் தாம் காண விழைவதைக் காணலாம். இன்றும் ஒருசில முதலாளித்துவ வர்க்க கருத்தியலாளர்களும், ஒருசில பாட்டாளிகளும் அதில் ஒரு புரட்சி நிகழப்போவதற்கான அறிகுறியைக் காண்பதுண்டு. வேறு சிலர் அதில் அற்புத புரி தானாகவே தவறாது மலரும் என்ற (எங்கெல்சின்) வாக்கினைக் காண்பதுண்டு. அதில் வகுத்த விதமாகவே இன்றும் சம்பவங்கள் இடம்பெறுகின்றன என்று சிலர் வலிந்துரைப்பதுண்டு. அதற்கு முரணாக இடம் பெறும் சம்பவங்களை அவர்கள் புறக்கணிப்பதுண்டு. மார்க்ஸ் கூறியதனால் அல்லது மெய்ப்பித்ததனால் இன்றும் பல சங்கதிகள் உண்மையானவை என்றே கொள்ளப்படுவதுண்டு.

80 மதபோதகர்

பொதுவுடைமைக் கொள்கைப் பிரகடனம், அது வெளிவந்த காலத்துச் சூழ்நிலையில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள சங்கதியே ஒரு வரலாற்றறிஞரை ஈர்ப்பது. 1847ல் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியையும், 1848ல் ஏற்படவிருந்த புரட்சிகளையும் இந்நூல் பொதுமைப்படுத்தியுள்ளது. 1840 முதல் 50 வரையிலான காலப்பகுதியில் பலருடைய சிந்தனையைப் பெரிதும் குழப்பிய சங்கதிகள் (வர்க்க முரண்பாடு, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அவலம் ஆகிய அவதானிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள்) இந்நூலில் மிகவும் சிறந்த முறையில் கூர்ந்த கண்கொண்டு சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்பட்டுள்ளன.

வழமையாக ஏற்கப்பட்ட சிந்தனைகளை எதிர்த்து வினா எழுப்பி, ஆட்சிப் புரட்டுக்கு வழிகோலும் எழுத்தாளராகவே மார்க்ஸ் தமது காலத்தவர்களுக்குத் தென்பட்டார். இன்று மீள்நோக்கிப் பார்ப்பவர்களுக்கு மார்க்ஸ் மதிப்பும், புலமையும் பண்பும், தம்மிலும் புத்தி குறைந்தவர்களுக்கு நலமானதைக் கண்டறிவதில் நாட்டமும் கொண்ட கனவானாகவே தென்படுகின்றார்.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வெற்றியுடன் அற்புத புரி மலர்ந்துவிட்டது என்று மக்கோலே (Macaulay 1800-1859) என்ற ஆங்கில வரலாற்றறிஞர் நினைத்தார். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வெற்றியுடனேயே அற்புத புரி மலரும் என்று மார்க்ஸ் எதிர்பார்த்தார். இருவருடைய கண்ணோட்டங்களும் பெரிதும் ஒன்றே.

தமது காலத்தவர்களுள் அநேகமானவர்களைப் போலவே மார்க்ஸும் ஒரு தன்னம்பிக்கை மிகுந்த பிடிவாதி. மேன்மையே வெல்லும் என்றும், நிகழ்வுகள் என்றும் மேன்மையின் வெற்றியை நோக்கியே நகரும் என்றும், அத்தகைய பலாபலன் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கமுடியாது என்றும் அவர் நம்பினார். அவருடைய நம்பிக்கை அவரை ஒரு மாபெரும் மதபோதகர் ஆக்கிவிட்டது.

சொல்லளவில் தவிர்க்க முடியாதவை செயலளவில் இடம்பெறல் அரிது.

மார்க்சியம் ஒரு விமர்சனம்.



கார்ட்மாக்ஸ், பிரடறிக் ஏங்கல்ஸ் இருவரும் ஜேர்மன் மொழியில் வரைந்த பொதுவுடைமை கட்சியின் கொள்கைப் பரகடமை (Manifesto of the Communist Party) 1848ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் வைத்து வெளியிடப்பட்டது. தமிழ் உட்பட மூப்பதற்கு மேற்பட்ட மொழிகளில், அது அப்போது மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. 1967ல் பிரித்தானிய பென்குவின் வெளியீட்டகம் (Penguin Books) பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தையும் 'அதற்கு ஓர் அறிமுகம், என்ற பெயரில் வரைந்த விமர்சனத்தையும் வெளியிட்டது. அதன் தமிழாக்கமே இந்த நூல்.

19ம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த பொதுவுடைமைப் பிரகடனத்தின் கருத்துக்கள் 20ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பொருந்திய இந்த விந்தையை வரலாற்று நோக்கு மிளிரும் நோக்கினுடாக தோற்றுவாய். கோட்பாடு, கண்ணோட்டம் என்ற ரீதியில் சீர்தூக்கி ஆராயப்பட்டு உள்ளது!

ரைலர் ஒரு வரலாற்று அறிஞர். The Struggle for Mastery in Europe, History of Modern Europe, English history உட்பட முப்பதக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதயவர் பத்திரிகைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டவர். சர்ச்சைக்குரிய கருத்துக்களை முன் வைத்தவர். புரட்சி ஏற்பட்டால் முதலாளித்துவமே காரணமாகும் என்கிறார் மார்க்ஸ். முதலாளித்துவம் நிலவாமையே புரட்சி ஏற்பட்ட காரணம் என்கின்றார் ரைலர். இத்தகையவற்றை இனங்கண்டு இம்விமர்சனத்துக்கு விமர்சனம் செய்வது வாசகரைப் பொறுத்தது.

இலண்டனில் அமைந்துள்ள (ரைலரின் முகவரமைப்பாகிய) David Higham Associates என்ற அமைப்பின் இசைவுடன் முன்வைக்கப்படும் இந்த மொழிபெயர்ப்பின் எட்டுத்தலைப்பு, உபதலைப்புகள், பெயர்களின் முழு உருவங்கள் (அடைப்புக் குறிகளுள் இடம்பெறும் ஆண்டுகள்) அடிக்குறிப்புகள் அனைத்துமே எமது இடைச்செருகல்கள். இத்தமிழாக்கத்தை ஒப்பேற்றுவதில் உறுதுணை புரிந்த பின்வரும் தரப்பினருக்கு மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் நன்றி உரித்தாகுக.

David Higham Associates Limited England Agents
Penguin Books, London, England (Publishers).

மணிவேலுப்பிள்ளை (மொழிபெயர்ப்பாளர்)

பொன்பாலராஜன், சிவாஜினி, பாலராஜன் (கணனிப் பிரதி)

மார்க்சியக் கொள்கையை எதிர்ப்பதோ, ஆதரிப்பதோ எமது நோக்கம் அன்று. இறவாத மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைத் தமிழிற்கு அழிப்பதே எமது நோக்கம்.

திக்கவயல் சி. தர்மகுலசிங்கம் B. A. (Hons) (வரலாறு)

தொகுப்பாசிரியர்:

ஆசிரியர் சுவைத்திரள்

481, பார் வீதி, மட்டக்களப்பு